

Kansanääni

Nro 4/06

Syyskuu - Lokakuu 2006

Mielipidelehti työn, toimeentulon, rauhan ja kansanvallan puolesta

Irtonumero 1,70 €
5. vuosikerta

Vain voitot kasvavat !

Talousarviossaan hallitus lupaili 80 miljoonan naurettavaa köyhyyspakettia. Sanomatta jäi, että sekin voi kadota kuntien toimeentulotukien supistuksiin. Opiskelijat jätettiin nuolemaan näppejään. Talousarvion loppusumma ei 15 vuodessa ole juuri kasvanut. Sitä vastoin tulojen (palkat, sosiaaliturva, julkinen talous) osuus tulopotista on laskenut 15 vuodessa 25 miljardia €. Samalla summalla kasvoivat pääomapiirien voitot. Jaettavaa kyllä riittäisi. Kuva edellisestä opiskelijain opintotukimielenosoituksesta.

Katso sivut 2, 3, 4 ja 8

Työpaikat turvattava ja maa pidettävä asuttuna

EU:n Vastainen kansanrintama kampanjoi 19.8.06 Haminan torilla. Keskusteluissa nousi esiin huoli työpaikkojen säilymisestä. Kaikille oli selvinnyt se, että nykyisellä suuntauksella emme kykene pitämään työpaikkoja maassamme. Sama pätee maatalouteemme. Tilat kuolevat ja väki joutuu siirtymään asutuskeskuksiin. Vaatimus on, että maan johto on otettava omiin käsiin.

Katso sivu 16

Israel saatava kansainväliseen sota-oikeuteen

Kenellekään ei ole epäselvää se, että hyökätessään yhteistuumin Libanoniin USA ja Israel syyllistyivät sotarikokseen. Israelin rikos on sitäkkin raskaampi, kun se tietoisesti murhasi neljä YK:n sotilastarkkailijaa, etteivät nämä pääsisi todistamaan Israelin sotarikoksista. Rauhankulttuurin ja kansalaisaktivistit eri puolilla maailmaa ovat jyrkästi tuominneet Israelin ja USA:n toimet.

Katso pääkirjoitus ja sivu 10

Sivu 2:

- * USA ja Israel eivät halua tielleen YK:ta
- * Kuinka pienestä osataankin tehdä suuri

Sivu 3:

- * Suomen Työväenpuolue vaaleihin
- * Ei auta loitsu eikä rukous

Sivu 4:

- * Liukkaan suuren rahan 2000-luku

Sivu 5:

- * Riitta Vainionpää taistelee oikeuksistaan

Sivu 6:

- * Sotilaallinen liittoutuminen vie Suomenkin hyökkäyssotiin

Sivu 7:

- * Ihminen muuttaa ilmastoa
- * Ennätyskuivuus

Sivu 8:

- * Riittääkö kakusta kaikille?

Sivu 9:

- * PAND – rauhankulttuurin puolesta sotaa

Sivu 10:

- * Saadaanko Lähi-Itään sopua koskaan?

Sivu 11:

- * Fidel Castro täytti 80-vuotta

Sivu 12:

- * Venäjän hallitus yrittää luoda kaksipuoluejärjestelmän
- * KDKT:n ohjuskokeet

Sivu 13:

- * Da Vinci- koodi
- * Marxilaisen tiedottamisen roolista

Sivu 16:

- * EUVKr Haminassa

Kaikkien maiden proletaarit -
liittyykää yhteen!

Kansanääni

Päätoimittaja:

Reijo Katajaranta, PL 780, 00101 Helsinki

Helsinki elokuu 2006

USA ja Israel eivät halua tielleen YK:ta

USA:n ja Israelin politiikat ovat kuin samasta puusta. Kumpikin "herran valittu kansa" haluaa toimia maailmassa aivan kuten tahtovat. Tässä on tullut monesti esteeksi Yhdistyneet kansakunnat. YK:n vahvuus tai heikkous on aina yhteydessä maailmassa vallitsevaan poliittiseen tilanteeseen. YK:n nykyisestä heikkoudesta ei järjestä itseään voi syyttää. Voimakkaimmillaan YK oli 1940-80-luvuilla, jolloin Neuvostoliitto, muut sosialistiset maat ja sitoutumattomien maiden järjestö saivat YK:ssa niin suuren sananvallan, että USA uhkasi vetää siltä kaiken rahoituksensa pois.

Nyt USA käyttää YK:ta hyväkseen vain silloin, kun se sopii sen omiin pyrkimyksiin. USA:n ja Israelin suhde YK:hon on tullut traagisesti esiin Libanonin sodassa. Reserviläisliiton varapuheenjohtaja **Osmo Suominen** otti asiaan terävästi kantaa. Hän pitää Israelin iskua YK:n tarkkailusemaan, jossa 4 tarkkailijaa sai surmansa – mukana yksi suomalainen – täysin tahallisenä. Perusteluksi hän mainitsi, että YK:n pääsihteeri Kofi Annan oli ollut yhteydessä aseman uhanalaisesta asemasta samana päivänä Israelin pääministeriin, YK:n Etelä-Libanonin joukkojen komentaja oli ollut toistuvasti yhteydessä Israelin yhteysupseerien kanssa ja YK:n tarkkailusema oli ollut alueella pitkään, joten sen paikka tunnettiin tarkoin. Siitä huolimatta Israelin armeijan helikopterilentäjä ampui siihen täysosuman tunnetuin seurauksin.

Suominen toteaa, "että Israelin asevoimat ovat Yhdysvaltain jälkeen maailman moderneimmat, eräiden mukaan joissakin asioissa jopa Yhdysvaltoja edellä. Niinpä on käytännössä poissuljettua, että isku YK:n tarkkailusemaan oli vahinko. Näyttää siltä, että Israel tappoi aseettomat YK:n tarkkailijat rikollisesti tahallaan".

Todennäköisesti operaatio oli USA:n ja Israelin yhteisesti suunnittelema ja sen tarkoituksena oli varoittaa YK:ta, ettei sen sovi tulla heidän tielleen Libanonissa tai muuallakaan maailmassa "tarkkailemaan", minkälaisia sotarikoksia ne mahdollisesti tekevät esim. siviilien suhteen.

Suomen poliittinen johto reagoi hyvin vaimeasti Israelin tekemään rikolliseen iskuun. Selityksiä kyllä pyydettiin, mutta Israelin toimintaa ei tuomittu, ei vaadittu minkäänlaisia rangaistuksia, kuten kauppasaartoa israelilaisille tuotteille. Tosiasiassa Suomen olisi tullut vaatia Israelia tuomittavaksi törkeästä sotarikoksesta kansainvälisessä rikostuomioistuimessa.

Nyt Libanoniin ollaan keräämässä YK:n ja EU:n yhteistoimin 15.000 sotilaa armeijaa tukemaan rauhaa yhdessä Libanonin armeijan kanssa. Mutta, kuten Suominen sanoi: "Keskusteluissa ei ole juurikaan pohdittu sitä, kunniottaako Israel pidemmän päälle näidenkään YK:n lipun alla toimivien joukkojen koskemattomuutta. Nykyäänhan se näyttää katsovan oikeutekseen toimia alueella täysin pidäkkeettä ja kansainvälisen oikeuden sääntöjä kunnioittamatta. Muuta johtopäätöstä tarkkailusemaan tehdystä iskusta on lähes mahdoton tehdä. Mikäli emme tähän kysymykseen saa yksiselitteistä vastausta, kannattaisi joukot pitää kotona".

Tilaan Kansan äänen

Lehti ilmestyy 6 kertaa vuodessa. Vuosikerran hinta on 15€.

- ☐ Olen maksanut tilaushinnan 15 €
- ☐ Maksettu tilille OKO 554114-227966
- ☐ Lehti laskuttaa

Sukunimi

Etunimi

Lähiosoite

Postinumero ja -paikka

Tilaus postitetaan os. Kansan ääni PL 780, 00101 Helsinki.
Puhelintilaukukset 040-5643205 tai 050-5884159

Kuinka pienestä osataankin tehdä suuri

Hallitus sai budjettinsa valmiiksi ja eduskunnalle esitettäväksi keskiviikkona 23. elokuuta. Helsingin Sanomat uutisoi kissankokoisin kirjaimin: "Hallitus esittää köyhyille 80 miljoonan apupaketin". Uutisen kirjjasinkoon perusteella annettiin ymmärtää, että kyseessä oli tosi merkittävä ja iso pienituloisimmille osoitettu apupaketti. Myös pääministeri Vanhanen ja valtiovarainministeri Heinäluoma säteilivät tyytyväisyyttä budjettiin ja köyhyyspakettiin. Tosin koko köyhyyspaketti saattaa olla plus miinus nolla, jos sen anti katoaa kokonaan kuntien maksaman toimeentulotuen supistumiseen!?

Kuinka suuri tuo köyhyyspaketti sitten todellisuudessa on, jos se oikeasti on olemassa? Jos se jaettaisiin tasaisesti kaikkien Suomen kansalaisten kesken, siitä riittäisi kokonaista 16 euroa vuodessa jokaiselle. Jos oletetaan, että se jaettaisiin tasaisesti vain köyhimmälle 10%:lle koko kansasta, silloin apua tulisi 160 euroa vuodessa. Kuukautta kohden se tekee lisää tuloa avunsaajalle n. 13,40 euroa. Kyllä tällä suurella avustuksella köyhän pitäisikin jo hallituksen mielestä pärjätä.

Köyhyyspaketti on siis naurtava. Se tulee viimeistään selväksi, kun sitä verrataan muutamiin muihin lukuihin. Budjetti ei vahingossakaan ota rahaa sieltä mistä sitä pitäisi ottaa, kapitalisteilta ja ulkomaille investoivilta yrityksiltä. Viime vuonna pääomia siirtyi Suomesta pois lähes 30 mrd. euroa, se on n. 75% esitetyt budjetin loppusumma! 28 suurinta pörssiyritystä jakoivat vuonna 2005 osakkaalleen ennätyskelliset 6,9 mrd. euron osingot, siis miljoonissa ilmaistuna 6900 miljoonaa euroa. Muutamille harvoille omistajille jaettiin siis 86-kertaisesti se raha, mitä nyt ehkä jaetaan puolelle miljoonalle kaikkein köyhimmistä. Yksinomaan Fortumin toimitusjohtajan Mikael Liliuksen optiot olivat 12 miljoonaa, joka on reilut kuudesosa köyhyyspaketin suuruudesta.

Myöskään Suomen ennätysellinen taloudellinen tila ei vaikuttanut köyhyyspakettiin. Aivan budjettiriihen kynnyksellä uutisoitiin, että valtiolle on tulossa ylimääräistä verorahaa 4-5 miljardia. Ainakaan köyhyyspaketissa tuo lisäraha ei näkynyt.

Heinäluoman budjetti on EU:n määritlemien kehysten mukainen, eli mahdollisimman pieni. Sen loppusumma on 40,5 miljardia euroa. Vuonna 1991, kun vielä elettiin markkojen aikaa, valtion budjetin loppusumma oli 220 mrd. markkaa, euroissa 36,6 mrd. euroa. Budjettiin on siis saatu lisää 15 vuoden aikana n. 4 mrd. euroa, eli valtion budjetti on kasvanut tänä samana aikana 10%:lla samaan aikaan kun kansantalous on kasvanut 160-170%.

Kaikki tämä kertoo karulla tavalla sen, ettei hallitus ota kantaa vanhusten ja muun hoitoalan vakavaa kriisiä, eikä se satsaa työttömyyden poistamiseen vaikka lupaaikin 30 miljoonaa euroa tukea sellaisille paikkakunnille, jotka kärsivät äkillisistä irtisanomisista kuten Kuusankoski muutama kuukausi sitten. Hampaattomuus koskee myös kaikkia eduskuntapuolueita, myös oppositiopuolueita. Mikään niistä ei uskalla käydä kapitalistien kukarolla. Vasemmistoliittokin esitti budjettineuvotteluissa täysin hampaattomana vain joitakin verohelpotuksia pienituloisille. Tosin budjettiesityksen jälkeen Vasemmistoliiton aviorakkuloissakin sentään heräsi, kun se vaati miljardin euron köyhyyspakettia seuraavalle eduskautuudelle ja uhkasi tehdä eläkeläisten asemasta välikysymyksen. Demareiden Heinäluoma kuvaili köyhyyspakettia juuri sinä poliitikkana, jota hän ajaa, eli "pari piirua ihmisen suuntaan". Heinäluomalle pitää sanoa, ettei tässä pari piirua riitä mihinkään, nyt tarvittaisiin vähintään 90 astetta vasemmalle.

Budjettineuvottelujen kuluessa hallitus painiskeli mm. kuntauudistuksen ja maataloustukien kimpussa. Heinäluoman mallina tunnettu kuntaverouudistus siirtää verotuksen painopistettä valtiolta kunnille. Kunnat saavat tämän mukaan 200 miljoonaa euroa lisää verotuloja, mutta tämäkin raha otetaan kuntalaisilta vähentämällä kunnallisverotuksessa tehtävää ansiotulovähennystä. Lisäksi budjetissa on rahaa 55 miljoonaa osoitettuna kuntien yhdistymisavustuksiin.

Maaseuturahojen osalta hallitus pääsi myös jo aikaisemmin sopimukseen. EU-tukien pieneminen aiheuttaa tukiin 85 miljoonan euron loven. Hallitus sopi, että tukea maksetaan kansallisena tukena 50 miljoonaa euroa. Erotuksen 35

miljoonaa hallitus sanoo saavansa kokoon käyttämättä jääneistä ympäristötuista.

Budjetin aivan keskeinen kiistan aihe on myös ollut työvoiman liikkumisen edistäminen. Työvoiman liikkuvuutta edistetään nostamalla matkakulujen vähennyksen enimmäismäärä 4700 eurosta 7000 euroon. Lisäksi hallitus esittää työn perässä muuttaville työttömille harkinnanvaraista 700 euron muuttoavustusta. Tästä on esitetty aiheellinen epäily, että aikooko hallitus todella saada kaikki suomalaiset ahdettaa Helsinki – Turku – Tampere – kolmioon ja autioittaa lopullisesti maaseudun. Toisaalta on esitetty, ettei kukaan lähdä muuttamaan pelkän pätäkätyn perään.

Eläkeläiset jätettiin jälleen nulemaan näppejään. He saavat kyllä pieniä korotuksia hoito- ja asumistukeen ja sotaveteraaneille tuetaan kylpyläomaa, mutta itse kansaneläkkeen korotukseen ei herunut sentin senttiä.

Myös opiskelijat ovat vihaisia. Heidän opintotukeaan ei ole tarkastettu 14 vuoteen ja nyt budjettiesitys painavastoin leikkaa opintotukea entisestään 7,8 miljoonalla eurolla. Hallitus ilmeisesti aikoo luoda maahan hyvinkoulutettua halpatyövoimaa kapitalistien tarpeisiin. SYL:n mielenosoituksesta ja kannanotosta opintotukeen lehdessämme on enemmän sivulla 5. No onneksi budjetti voi vielä muuttua eduskuntakäsittelyssä jonkin verran.

Olihan budjetissa tietysti joitakin parannuksiaakin. Esim. parturi-kampaamojen ja korjauspajojen arvonlisäveroa alennetaan, äitiyspäivärahaa ja isille maksettavaa vanhempainrahaa korotetaan, yksinhuoltajien lasten elatustukea nostetaan noin kuudella eurolla kuukaudessa, kehitysvammaisten päivätoimintaa laajennetaan. Kemijärven yöjunaliikenteen jatkolle hallitus lupasi 450.000 euroa sillä ehdolla, että Lapin liitto osallistuu kuluihin 50.000 eurolla. Joensuun yöjuna sensijaan saa jäädä tallille yöksi seisomaan.

Kaiken kaikkiaan kapitalistit ovat jälleen saamassa sellaisen budjetin, joka ei heidän etuihinsa puutu. Sen kunniaksi he varmaankin aukaisevat kuohuviinipullon ja juovat lasin pari kuplivia.

Reijo Katajaranta

Tarvitaanko Suomessa Työväenpuoluetta

Oli Suomessa muutokseen pyrkivä puolueita tai järjestöjä kuinka paljon tahansa, kuitenkin niin kauan kuin niiden voimia ei haluta tai osata yhdistää, mitään todella kansan eduille rakentuvaa ei saada aikaan.

Esko Ahon, Paavo Lipposen ja Matti Vanhasen hallitusten toimesta Suomi on sidottu yhä tiukemmin globalisaatiokehitykseen. Työttömyys on suuri ongelma. Pääkätöy ja niiden myötä epävarmuus tuleen tulosta lisääntyvät. Tuloerot kasvavat. Sosiaali- ja työttömyysturvaa ajetaan alas. Maaseutu autioituu ja luonnon tila heikkenee. Vapaakaupan ehdot on laadittu suurvaltoja ja suur-ryhtyksiä hyödyttämään.

Pääomaan valta on lujittunut: se vaatii jättivoittojen kasvua. Kansantalouden tulonjakoa on muutettu radikaalisti voittojen hyväksi; on heikennetty yleisiä työehtoja, palkkoja ja työllisyyttä, on synnytetty joukkotyöttömyys. Sosiaaliturvan ja hyvinvointipalvelujen leikkaukset on kanavoitu suuryritysten harvakuusi omistajajoukon hyväksi. Uusliberalistinen talous- ja yhteiskuntapolitiikkaan on Suomessa sidottu kaikki eduskuntapuolueet.

EU:ssa ne tinkimättömästi toteutavat pääoman vaatimukset kansallisista eduista piittaamatta. Palkkatyöläisten kannalta vanhojen puolueiden suhteen muutosta parempaan ei ole näköpiirissä.

”Työväenpuolueet”, SDP ja Vasemmistoliitto, ovat mukautuneet tähän kovaan EU-politiikkaan. Miljoonat ihmiset eri puolilla maailmaa kamppailevat vapautukseen ylikansallisen rahavallan ja vapaakaupan ikeestä. Olemme osa tuota kamppailua. EU yhdessä OECD:n, WTO:n, Maailmanpankin ja Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa ajaa ihmisten hädästä ja luonnon tuhosta piittaamatta rikkaimpien etuja. Tuloerot meillä Suomessa ja maailmassa vain kasvavat.

Politiikkajoukkojen puhe siitä, että vaihtoehtoja ei ole, on hämäävä. Sillä halutaan alistaa suomalaiset. Vaihtoehtoja on. Se nähdään monissa maissa, joissa ihmiset ovat ottaneet päätöksenteon käsiinsä.

Muutokset tuulet alkavat puhalttaa

Italiassa ja Ranskassa kaadettiin hallituksen yritykset heikentää työväen irtisanomissuojaa.

Nepalin katumielenosoituksien tuloksena kuningas joutui palauttamaan parlamentin vallan. Venezuelassa ja muualla Etelä- ja Keski-Amerikassa on noussut kansanliikkeitä ja kansallista päätösvaltaa tukevia ja yhdysvaltalaisen pääoman valtaa rajoittavia hallituksia. USA:ssa esiintyy arvioita, että hyökkäyssodat Irakissa ja Pakistanissa on jo hävitty ja vastustetaan uuden öljysodan aloittamista Irania vastaan.

Muun muassa maataloustuote-, palvelu- ja teollisuustuotteiden kaupan globaaleista ehdoista käytävien WTO-neuvottelut päättyivät umpikujaan heinäkuussa ja ne on keskeytetty toistaiseksi – joidenkin arvioiden mukaan pitkäksi aikaa.

Tämän päivän tilanteessa on yhtymäkohtia 100 vuoden takaisiin aikoihin

Tuolloin 100 vuotta sitten syntyi taajamissa työväenliike ja maaseudulla alkiolainen liike ajamaan siinä ajassa täysin utopistisilta tuntuvia tavoitteita, jotka vuosikymmenien saatossa saavutettiin.

Koska eduskuntapuolueet ovat asettuneet tukemaan markkinavoimia, on välttämätöntä kerätä laajat kansan-kerrokset yhteiseen taisteluun. Erityisesti 15 viime vuoden kokemus osoittaa, että voimat, jotka pyrkivät hakemaan yhteiskuntapolitiikan muutosta, eivät irrallisina ryhmäkuntina kykene vahvistamaan asemaansa.

Mitä meidän tulee tehdä luodaksemme sellaisen muutokseen kykenevän poliittisen voiman, jonka kansa hyväksyy? Uusoikeistolaisia, EU- ja NATO- suuntausta vastaan tulee kehittää voimakas demokraattinen rintama. Kokemus osoittaa, että yhteiskuntakehityksen vaiheessa, jossa valta on päämäärä, tulee olla suurporvariston saattaminen demokraattiseen valvontaan. On kyettävä herättämään koko kansa eri ryhmien keskinäisistä näkemyseroista huolimatta. Meillä ei tällä hetkellä ole laajaa palkansaajajärjestön kannatusta nauttivaa työväenjärjestöä/puoluetta, joka suuntautuisi yhteiskunnan demokratisoimiseen.

Yhteisrintamapuolueen tarve

On herännyt ajatus, että tulee luoda rintamapuolue, joka ottaa tehtäväkseen uusoikeistolaisuuden murtamisen. Sen ohjelman tulee olla konkreettinen, jotta kaikki todellista muutosta haluavat voimat mahtuvat sen sisään. Erilaiset järjestöt voisivat olla sen järjestöjäseniä. Sen rakentamisessa tulee hyödyntää SKDL:n parhaita perinteitä ja kokemuksia. Onkin nostettu kysymys, voisiko esimerkiksi Suomen Työväenpuo-

luesta tulla vaihtoehto pääoman puolueille - Vasemmistoliitolle, SDP:lle, keppule, vihreille ja kokoomukselle? Pääkysymyksiä ovat sotilaallinen liittoutumattomuus, valtiollinen itsenäisyys, ympäristönsuojelu sekä oikeudenmukainen tulonjako ja peruspalvelut. Näistä lähtökohdista on mahdollista rakentaa yhteistyötä myös tulevia eduskuntavaaleja varten.

Vaihtoehtoväki rp. haluaa antaa täyden tukensa rintamalle ja luovuttaa sille puoluestatuksensa, jotta voimme joukolla osallistua kevään 2007 eduskuntavaaleihin.

Yhteisrintamapuolueen järjestäytymisen pääperiaatteet

1. Haluamme kaikin tavoin edistää sellaisia rakenteita ja käytäntöjä, jotka ottavat huomioon jäsenten ideat ja mielipiteet. Aate- ja arvokeskustelu varmistetaan mm. väentapaamisin ja jäsenäänestyksin.

2. Pyrimme rakentamaan jäsenkuntaan nojaavaan puolueen, jossa toiminta järjestetään vapaaehtoisien työn varaan.

3. Päättävien elinten kierrätyksellä tulee varmistaa, että tehtävät eivät kasaudu samoille henkilöille.

4. Takaamme puolueen eri järjestöille laajan itsenäisyyden.

5. Turvaamme puolueen sisäisen kritiikin, sananvapauden ja itsenäisen päätöksenteon.

Kutsumme Sinut 'Onko Suomen Työväenpuolue vastaus nykyiselle kovalle talous- ja yhteiskuntapolitiikalle-seminaarini la 16.9.06. Kts. Ilmoitus tässä lehdessä.

Juhani Tanski

Ei auta loitsu eikä rukous

Jokaisen tuntemassa hokemassa sanotaan, että siitä puhe mistä puute. Bisneksessä ja politiikassa herat, joilla on rahaa kuin epäjumalan paskaa, itkevät kilvan ettei ole rahaa. Porukalle jaellaan potkua harva se päivä ja poliitikot kilpailevat säästämisessä kaikessa mahdollisessa ja mahdotomassa.

Eivät herrat turhaan itke. Tippa linsissä voi kaikessa rauhassa luoda lunta tupaan ja jättä porsutuan. Heitä kansan enemmistön pahoinvointi ei hytkäytä sinne eikä tänne. sillä tilastonikkarit saavat mustan näyttämään valkoiselta. Niihin kansa uskoo, sääli ja antaa herroille armon oikeudesta.

□ □ □

Tänään perjantain 18. elokuuta radio välitti kaikille tiedoksi, että säännöllisen työajan keskipalkka on nyt 2500 euroa kuukaudessa. Miehillä on enemmän, naisilla vähemmän. Ututinen ei ole tosi. Tuskin monikaan pani merkille, että siinä puhuttiin vain jonkun tai joidenkin säännöllisestä työstä. Jokaiselle kuulijalle taisi jäädä

mieleen vain 2500, joka olisi kohtuullinen 30 000 euron vuosipalkka.

Viimeisen verotilaston mukaan palkansaajista 57 % oli alle 25 000 euron veroluokissa. Heillä korkein mahdollinen palkka oli 2083 euroa, mutta koko joukon keskipalkka oli 940 euroa kuukaudessa. Jos näiden ylin mahdollinen palkka olisi noussut em. uutisen mukaan, olisi korotus ollut 20 % ja koko porukalle 166 %! Palkansaajista 23 % oli veroluokissa 25000-34999 euroa. Heillä keskipalkka oli 2244 euroa. Jos he saivat nyt uutisen mukaisen palkan, korotus olisi ollut yli 11 %, eikä uutisen pari prosenttia!

Tästä näkyy, että 80 % palkansaajista ei päässyt edes näköetäsydelle 2500 euron keskimääräistä kuukausipalkkaa. Tilastokeskuksen uutinen oli pelkkää propagandaa, uutisankka.

□ □ □

Tilastokeskuksella on tänä vuonna ollut hankala vuosi. Se on joutunut muuttelamaan kymmenen vuoden tilastoja oikein väellä ja voimalla.

Ongelma syntyi siitä, että vuoden 2005 tuotanto kasvoi edellisestä vuodesta 2,9 %, mutta bkt 4,3 %. Bkt kasvoi pääasiassa sen vuoksi,

että viimevuonna syötiin edellisen vuoden varastoja. Ne supistuivat. Kasvun pulma ratkesi, kun vanhoihin lukuihin suhtauduttiin luovasti. Vanhoja lukuja korottamalla bkt kasvu laski yhtä suureksi kuin tuotannon kasvu. Kun työvoimatuotuksella hankittiin työtunnit lisääntyivät 0,8 %, niin työn tuottavuus supistui 3,3 prosentista 2,1 prosenttiin. Näin tilastot saatiin poliittisesti siedettäväksi. Oikeasti tuotanto kuitenkin kasvoi 2,9, haamutunneilla oikaistut työtunnit 0,1 ja työn tuottavuus 2,8 prosenttia.

Bkt:stä laskettu tuottavuus oli neljännessä pienempi kuin tuotannosta laskettu. Viimeisen 25 vuoden aikana se oli keskimäärin kolmannelle pienempi. Asia on merkittävä, kun bkt:n tuottavuutta käytetään palkan korotusten ylärajana.

□ □ □

Kohta iät ja ajat on hoetettu, että pitää tehdä töitä, sillä muuten ei ole jaettavaa. Onhan se niinkin, mutta nykymaailmassa syntyy rutkasti jaettavaa entistä vähemmällä työllä. Viisitoista vuotta sitten töitä tehtiin kymmenen prosenttia enemmän kuin viimevuonna. Kuitenkin jaettava määrä oli asukasta kohti 14 112 euroa (73,5 %) ja arvonnäkyksenä 10 881 euroa (71,8 %) suurempi. Tämän

verran, vauvasta vaariin, meidän itse kunkin taloudellisen hyvinvoinnin olisi pitänyt parantua. Mutta ei, tosin kävi.

Hallituspuolueet ja työmarkkinajärjestöt ovat pitäneet huolen, että vain kapitalistien hyvinvointi on parantunut. Muista ei välitetty pätjän vertaa. Viidessätoista vuodessa tulonjakoa on muutettu kovalla kädellä. Nyt kapitalistien voitossa on ylimääräistä 25,6 miljardia euroa (64,0 %). Sen hyväksi jokaisen oli uhrattava. Julkinen talous menetti 14,2 miljardia euroa (19,3 %), palkoista otettiin 10,8 miljardia euroa (25,3 %) ja sosiaaliturvasta 0,6 miljardia euroa (3,5 %). Aisialistien sosiaaliturvan osuus on suurempi, sillä uusia eläkkeensaajia tuli 177 000.

□ □ □

Sen, että kapitalistien voitot ovat kasvaneet aivan sikamaisesti, voisi vielä nielaista, jos voitot olisi sijoitettu tulevaisuutemme hyväksi. Mutta ei. Rahat on viety pois maasta. Jopa niin tarkkaan, että tuotannon välineiden määrä on supistunut. Jo nyt ulkomailla on suomalaisia pääomia enemmän kuin kotimaassa olevien tuotannon välineiden arvo. Pääomien maastaviennin seurauksena omavaraisuus on romahtanut 53,0 prosentista 16,3 prosenttiin. Se on

69,2 prosenttia!

Suomessa on pelattu raakaa ja uhkarohkeaa peliä. Maa on tehty täysin riippuvaiseksi ulkomailmasta. Siihen meidät on sidottu käsistä ja jaloista. Ylin budjetti-, lainasääntö- ja tuomiovaltuuden luovutettu EU:lle. Vapaakauppa on ajanut tuotannon omavaraisuuden alas. Yhdessä ne ovat kutistaneet itsemääräämisoikeuden olemattomiin.

Tulevissa eduskuntavaaleissa sinä ja minä olemme paljon varti-joina. Silloin ratkaistaan, menevätkö rahat surman suuhun, vai kansalle se mikä kansalle kuuluu. Jos jatkossakin seisomme tumput suorina ja päällistämme maailmaa hämmästyksellä silmät suurina näkemättä mitä on tapahtunut ja on tapahtumassa, niin vanha vihtahousu, itse piru meidät perii. Meitä ei auta loitsu ei rukous, meitä voi auttaa vain se, että sinä ja minä panemme asiat oikealle tolalle, kokonaan uuteen uskoon.

Kai Konturi

Ennen oli KOP

Liukkaan suuren rahan 2000-luku

Pekka Tiainen

Wasastjärna, Ehnrooth, Honkajuuri, Virkkunen ...

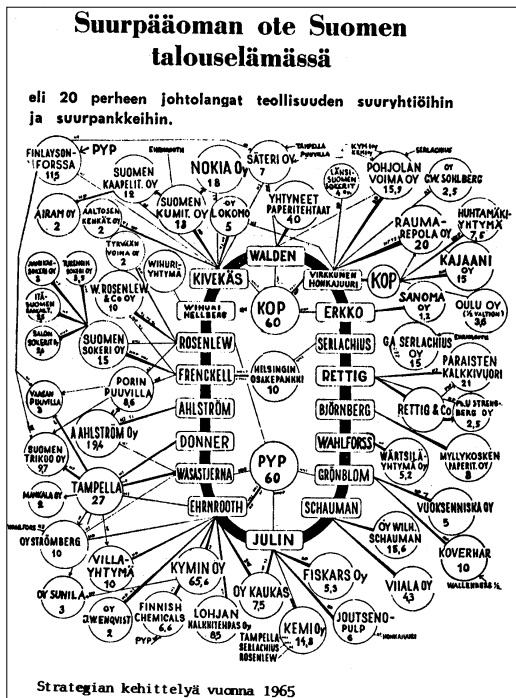
Ennen oli KOP, SYP, OKO ja säästöpankkiryhmä. Yrjö Enne selvitti toisen maailman sodan jälkeen, miten KOP:n ja SYP:n ympärille muodostui finanssipääoman ryhmittymät. KOP:n sanottiin olevan saksalais-suuntautunut ja SYP:n pohjois-maalaisittain suuntautunut. Enne osoitti, miten yritykset jakaantuivat näihin leireihin ja OKO-leiriin. Esimerkiksi Rauma-Repolä ja Pohjola olivat KOP:n leirissä, Wärtsilä ja Sampo-vakuusyhtiö puolestaan SYP:n. Työtä jatkoi Timo Koste. Enne ja Koste osoittivat työnsä tuloksena keskeisten omistajasukujen mahdin ja siteit finanssiryhmiin. Syntyi laulu 20 perheestä. Nykyisin laulua esitetään näiden sukujen jäsenen tärkeissä juhlissa kertomassa menneen ajan suuruudesta.

Esko Seppäsen julkaisemat yritysten omistusta käsittelevät kirjaset 1970-luvulla olivat tämän työn jatkoa. Kun omistuksesta alettiin tietää riittävästi, lakkasi omistuksen salaaminen ja tiedoista tehtiin julkisia. Sittemmin omistustiedot on taas pyritty salaamaan ja ne saa kunnolla selville vasta suuren työn tuloksena. Kansainväliset omistajat jotat osaavat peittää omistuksensa.

Suurten liikepankkien hallitseva asema oli niin keskeinen, että ne rikastuivat ja niistä alkoi tulla raste yritysille ja asiakkaille. Rahoitussektorista tuli tehont ja yhteiskunnalle kallis. Valtio vältti kustannuksia oman Postipankkinsa avulla. Säästö- ja osuuspankit koettivat olla vastapainona KOP:lle ja SYP:lle. SKOP – säästöpankkien keskuspankki - yritys kasvas liikepankkiksi haalimalla asiakkaitaan yrityksiä, joita muut eivät halunneet rahoittaa, mutta huonosti kävi: kaatui koko säästöpankkiryhmä.

KOP ja SYP taistelivat vallasta ja markkinoista. Kustannukset olivat nousseet ja taistelu asiakkaita kiihtyi. 1980-luvulla työnnettiin asiakkaille rahaa tiskiltä lainaksi, että saataisiin isompi osuus asiakkaita. Lähettiin toisen leirin yritysten kaappauksiin. Ensimmäinen SYP ryhmä sai liitettettyä valtion Valmetin telakan Wärtsilänsä, joka meni silti konkurssiin ja myytiin Norjaan. Ennen konkurssia SYP yritti kaapata telakkakonsernin KOP:laisen Rauma-Repolan telakan. KOP vastasi Kouri-kaupoilla eli rahoitti sijoittajia, jotta saisi omistukseensa koko SYP:n ja pääsi Suomen taloudellisen vallan kuninkaan. Taistelu johti ratkaisemattomaan ja SYP purki telakkamistuksen ja KOP SYP-mistuksen.

KOP ajautui laman myötä vaikeuksiin, joiden tausta juontaa kauempaa. KOP ajautui niin pahaan tilanteeseen, että SYP ei enää voinut ottaa sitä holhoukseensa. KOP:n oli järjestettävä osakeanti ja kansallistamiseen vedoten kootava KOP-

Tämä kuva on 1960-luvun puolestavälistä ja kuvaa kuinka suomalainen teollisuus on keskittynyt parinkymmenen suuren omistukseen. Nykypäivänä nämä suvut korvautuisivat erilaisilla kotija ulkomaisilla sijoitusrahastoilla. Amerikkalaiset eläkerahastot ja suuryritykset määräävät omistusosuuksillaan usein, mikä tehdas suljetaan tai siirretään tuotanto muualle maailmaan. Näitä rahastoja ei huolestuta yhtään, miten käy paikallisille työntekijöille tai koko tehdaspaikkakunnalle. Nykyistä tilannetta varten pitäisi piirtää uusi kuva ja se olisi paljon monimutkaisempi kuin tämä 40-vuoden takainen kuva.

uskollisten varoja pankin pelastamiseen mutta oikeasti siksi, että SYP sen huolisi. Pankit fuusioitiin SYP-johtoisesti Meritaksi, joka sitten myytiin Ruotsiin ja tuntee nimen Nordea. SYP ei halunnut tukea KOP:n lainoittamaa Elantoa, joka siinä sivussa ajettiin velkasaneeraukseen.

Orvot Pohjola ja Sampo

Jäljelle jäi kaksi orpoa vakuutusyhtiötä, KOP:lainen Pohjola ja SYP:läinen Sampo. Suuressa maailmassa oli keksitty kehittää ns. täyden palvelun finanssitavarataloja, jotka hoitavat pankki- ja vakuutusasiat. Valtionhoitajapuolueissa oli päädytty siihen, että valtio ja työväenliike eivät osaa hoitaa liiketoimintaa, annetaan valta markkinavoimille. Päätettiin siis yksityistää Posti-Tele. Ensi Telestä tehtiin Sonera, Posti jätettiin toistaiseksi valtiolle ja Postipankki ja Sampo yhdistettiin Sampo-nimellä, joka hoitaa pankki- ja vakuutus-toimintaa, ja siihen ostettiin kalliilla mukana vielä Mandatum-pankkiiriliike arvopaperimarkkinoita hoitamaan. Tarkoitus on myydä valtion osuus Sampo-Sammasta jossain välissä.

Pohjolan onneton tie OKO:n turviin

Toinen orpo vakuutusyhtiö päätti muuntautua pohjoismaiseksi finanssitavarataloksi, joka lähti mukaan pohjoismaiseen vakuutusyhtiöön

IF:iin. Huonosti kävi: Sampo nappasi IF:n. Toinen operaatio oli asemien rakentaminen vakuutusyhtiö Suomen rahoilla, joita nykyisellään on edelleen kuusi miljardia euroa. Suomi kuului Pohjola-leiriin ja lopetti uusien vakuutuksien ottamisen pitään tehtäväänsä olleensa olevien varojen sijoittamista. Pohjolan tullut entinen valtiovarainministeri Viinanen ajatteli, että Suomen rahoilla voi Pohjola rakennella kaikenlaista. Sekin meni kiville, sillä Suomessa päättäjiä ovat vakuutuksen ottajat, jotka sanoivat, että ei käy. Suomi käytti omistustaan Pohjolassa niin, että otti vallan Pohjolassa eikä päinvastoin. Suomen johto hankki Pohjolan hallituksen puheenjohtajuuden helmikuussa 2004 ajatuksena panna Pohjola ja OKO yhteen. Syksyllä 2005 julkistettiin kauppa, jolla Suomi myi Pohjola-osuutensa OKO:lle, joka hankki Pohjolasta 100 % omistuksen seuraavien kuukausien aikana. KOP-Pohjola-ryhmittymän lopettaminen itsenäisenä finanssiryhmänä sai viimeisen sinetinsä.

Orvon Pohjolan onnettomuuksien tiehen sisältyi kolmaskin epäonnistuminen, joka kypsytti asemien menettämistä. Sammon ostaessa Mandatumin Pohjola osti Conventumin omistajaltaan maksaen 270 miljoonaa euroa Pohjolan osakkeina. Conventumissa oli Conventum-pankkiiriliike ja muita osia. Lehdissä kirjoitettiin syksyllä 2004, että tapahtui vuosisadan huonoin yritys-kauppa ainakin Pohjolan kannalta.

Nimitettiin alkuperäinen Conventum Oyj ajettiin alas muuttamalla ensi sen nimi ja kirjaamalla samalla 48 miljoonan euron verosaamiset. Tästä voi päätellä, että on tehty 165 miljoonan euron tappio, koska 165 milj. kertaa 29 % = 48 milj. euroa (pääomaveroprosentti oli 29 %). Yksi osa Conventumia myytiin toimivalle johdolle ja jatkua Etelä-Espanadilla. Conventum pankkiiriliike ajautui puolestaan sekin tappiolliseksi ja vuoden 2003 mittaan Pohjola joutui antamaan sille konserniavustusta sekä aineellista tukea (laitteita) 2,4 miljoonan euron edestä, jotta sen omat varat olisivat olleet toimiluvan edellyttämät, ettei se olisi menettänyt toimilupaansa. Pankkiiriliike eQ osti sen liiketoiminnan syyskuussa 2004. Siinä kirjattiin tappiota 700 000 euroa ja aiemmin oli kirjattu arvonalennusta 4 milj. euroa eli alkuperäisestä 6,7 milj. arvioidusta arvosta jäi kaksi miljoonaa euroa. eQ ilmoitti saaneensa Conventumin johdantoiminnan, mutta ei saanut, koska sillä Conventumin aiemmin harjoittamaa osakejohdannaistointia yksityisasiakkailla ole. Ja menettikö se mm. keskeisen Pohjola-asiakkuuden, joka Conventumilla oli? Vedettiinkö kaupassa eQ:ta nenästä? Tällä hetkellä Conventum Pankkiiriliikessään ei ole enää ketään töissä, toiminta on lopetettu ja nimi muutettu ilmeisenä tarkoituksena ajaa se kokonaan alas, kuten tehtiin alkuperäiselle Conventum OYJ:lle. OKO on saanut Conventum-perinnöstä lähinnä rahastot.

Kauppalehti Online tiesi kertoa 14.3.2006, että kihlakunnan syyttäjä on nostanut syytteen törkeästä sisäpiiritiedon väärinkäytöstä investointipankki Conventumin osakkeilla tehdyistä kaupoista keuhallä 2001. Syyttäjä mukaan rikos tapahtui, kun Conventumin omistaja ja hallituksen jäsen osti Conventumin osakkeita maaliskuun lopun ja toukokuun puolivälin välisenä aikana 2001 juuri ennen kuin Pohjola osti Conventumin yhtiintään. Uutisen mukaan aiemmissa sisäpiirikanteissa on ollut "vaikea kiistattomasti osoittaa, että syytetyllä on ollut osakkeen arvoon vaikuttava sisäpiiritietoa osakehankintojen aikaan".

FIM, SEB, Wallberg - Nordea, Sampo, Handelsbanken, OKO - Mandatum, Conventum, Evli Gyllenberg ...

Kaiken tämän jälkeen Suomessa on kaksi suurempaa kansallista pankki-ryhmittymää, OKO-ryhmä ja sitä selvästi pienempänä Sampo ja kolmantena ruotsalainen Nordea. Näiden ohella on pienempiä, Aktia ja Ålands-banken tunnetuimpina suomalaisomisteina. Näiden rinnalla maaihinnousua tekevät ruotsalainen Handelsbanken ja Sveriges Enskilda Banken, SEB, joka kuuluu Wallenbergien omistajasuvun ryhmään. Pohjola yritti yhteistyötä SEB:n kanssa, koska Conventum Pankkiiriliike osti siltä palveluja, mutta tämä meni kiville.

Näiden ohella on pienempiä vakuutusyhtiöitä (Turva, Tapiola ym.)

ja liuta pankkiiriliikkeitä suomalaisomisteina tunnetuimmasta päästä FIM, jonka omistajia istuu vankilassa Uoti-rahajon kätkehtään liittyen. Ulkolaisia pankkiiriliikkeitä toimii jo iso liuta, Evli, Carnegie, Deutsche Bank, Kaupthing (islantilainen) ynnä muita.

Arvopaperimarkkinayhdistyksen jäseniställä on 37 pankkiiriliikettä, omaisuuden hoito-yhtiötä ja pankkia, jotka kuuluvat 28 eri ryhmään osa kuitenkin kiedoksissa toisiinsa. Yksityisasiakkaiden asioissa toimivia on paljon vähemmän.

Useat toimivat Helsingin pörssin kautta, mutta sen omistaa Tukholman pörssi ja kaikki tärkeät päätökset tehdään Tukholmassa. Suurvalta-Ruotsi ei ole sotilaillaan vallaannut Suomea, mutta onpanah ottanut tiukan taloudellisen otteen, joka näkyy monien keskeisten yritysten hallintana esimerkiksi Telia-Sonera ja Stora-Enso. Saksalaisilla on jalansijaa omistuksessa, pikkusivu venäläisillä ja islantilaisilla, mutta omistuksessa ennen kaikkea amerikkalaiset eläkerahastot ja suuryritykset sekä muut rahastot ovat suuromistajia.

Mutta sitten kehitystrendinä internetin ansiosta vielä se, että sijoitustoimintaa tapahtuu suoraan amerikkalaisien - vähemmän muiden ulkolaisten - välittäjien kautta ohittaen edellään luettelut. Se kertoo suunnasta mihin ollaan menossa. Rahoituslaitosten hallinta ja toiminta on entistä enemmän muualta kuin Suomesta johdettua. Osa tätä kehitystä on pörssin yhdistyminen maailmanlaajuisesti. Yhdysvaltojen teknologiapörssi Nasdaq havittelee ympäri vuorokaudista kaupankäyntiä, koska aina jossain päin maailmaa on päivä ja kun on olemassa sen omistuksessa olevaa toimintaa eri puolilla, toiminta pyörii yhtä varmasti kuin maailma pyörii. Tavallisen pankki- ja vakuutus-toiminnan rinnalle ovat räjähdysmäisesti kasvaneet ns. johdannaismarkkinat, joista tunnetuimpia ovat ns. johdon optiot, joista jatkuvasti puhutaan.

Mutta miten käy kansallisen veron ja pankkilainsäädännön ja rahoitus- ja vakuutustarkastuksen tässä kehityksessä? Entä uuttomat poliittiset puolueet? Nykypäivän ja vielä enemmän tulevaisuuden suuppääoma on liukas kuin märkä saippua. Jos siihen tarttuu, se on luisunut jo muualle. Oikeasti rahoituslaitosten toimintaan voitaisiin puuttua, se vaatisi tahtoa.

Muista suurmielensisointus Helsingin Rautatientorilla lauantaina 9.9. klo 13.00. Marssi lähtee klo 15.00.

Riitta Vainionpää taistelee byrokratiaa ja demarien oikeistolaisista politiikka vastaan

Riitta Vainionpää on poliittisesti aktiivittuun kuvateiliijä. Hän oli mm. Muutosvoimaa Suomi ry:n ehdokkaana virkanmaalla v. 2003 eduskuntavaaleissa. Hänen ansioluettelonsa niistä näytellyistä, joissa hän on töittäen esitelly ja niistä opinnot, joita hän on alalla suorittanut, on laaja. Hänen taiteensa käsittää suurimmalta osin erilaisia tekstiilitöitä. Aikaisemmin ne olivat abstraktia taidetta ja kukkaasetelmia, mutta viime vuosina niihin on tullut entistä voimakkaammin poliittinen sisältö.

Kuitenkaan taide vain harvoin elättää. Riitallekin taide on ollut lopulta vain harrastus. Vaikka hän on saanut töitään merkittäviin näyttelyihin ja saanut pieniä rahapalkintoja, ei niistä ole ollut kestävän toimeentulon antajaksi. Riitan on täytynyt hankkia elantonsa siivoojana.

Riitan vaikeudet alkoivat

v. 1981 Riitta bussista pois astuessaan putosi polvilleen kadulle. Polvilumpio murtui, mutta sitä ei hoidettu kunnolla Suomessa. Riitta lähti hakemaan apua Ruotsiin, mutta yritti kuitenkin elättää itsensä siellä siivoamalla.

Polven hoitamaton vika johti toisiin vikoihin. Riittä ei kipeällä jalallaan kyennyt kunnolla edes kävelemään. Se heijastui selkään, josta alin selkänikama kului ja vioittui, samoin välilevyt sen ympäriltä. Työnteko siivoojana alkoi tulla yhä mahdollommaksi.

Viat alkoivat ilmetä myös fibromyalgiana, lihaskupuna, joka vaihtaa paikkaa. Riitta oli v. 1998 käytännössä työkyvytön ja alkoi vaatia sairauslääkkeelle pääsyä. Sen sijaan hän sai kuulla itsestään arvioita "laiskuri, työtä vieroksuva", koska ikää hänellä ei tuolloin ollut vielä edes 50 vuotta.

"Pompotus" alkoi

Monet lääkärit kuten Dan Winberg

Riitta Vainionpää tekstiilityönsä edessä Liljewalschin taidenäyttelyssä. Teoksellaan Riitta haluaa sanoa: "Kukaan hallituksen politiikkaa myötäilevässä byrokratiassa ei ota vastuuta, kukaan ei osaa eikä uskalla tehdä päätöksiä, erilaiset instanssit vain pallottelevat sairailta ohjaamalla uhrejaan toiselta luukulta toiselle.

ja Arja Kentoff totesivat hänet työkyvyttömäksi ja olisivat olleet valmiita allekirjoittamaan eläkepaperit, mutta lääkärinlausunnoissa alkoi ilmetä eroja. Sairauskassan vuoktuslääkärit olivat sitä mieltä, että Riitala on vielä puolet työkyvystä jäljellä. Se merkitsi puoli-päätyötöitä ja samalla palkan pienene- mistä puoleen. Nyt alkoi Riitan "pompos". Häntä ohjattiin milloin sairausoimeluun tai käytettiin psykiatrilla. Haluttiin osoittaa, että vika on enemmän Riitan päässä kuin jalassa tai selässä.

Poliittisena taustana tälle pompotukselle oli Ruotsin demarhallituksen päätös, että vuoteen 2008 mennessä 200.000 sairauseläkeläistä tulee saada takaisin työelämään. Niimpä Riitta sai päätöksien tykövyyssään demareita myötäilevältä Huddingenin sairaalan lääkäriltä, joka ei edes katsonut aikaisempaa Riitan työkyvyttömyyttä puoltavia lääkärinlausuntoja vaan kokonaan Riittaa näkemästä ja tutkimmasta määräsi hänet puolitään

työkykyiseksi. Myös kaikki oikeusistuimet hyväksyivät laittoman päätöksen.

Siitä seurasi ristiriitoja työnvälityksen ja sosiaaliviranomaisten välillä. Työnvälitys ajoi Riitan pois, koska Riitta ei ollut työkykyinen. Sosiaaliviranomaiset taas eivät huolleet, vaan katsoivat, että Riitta 100% invalidina kuuluu sairauskassan korvattavaksi.

Taistelu alkoi

Tässä vaiheessa Riitta törmäsi Wainö Pietikäiseen ja hänen johdollaan toimivaan Asbestkamp-85-järjestöön, joka ajaa kaikkien työssä vammautuneiden etuja. Pietikäisestä Riitta sai vahvan avustajan itselleen.

Sosiaalivakuutuslautakunnan kokous 4.3.2003 määräsi Riitan työkykyiseksi. Kokous ei löytänyt lääkinlausunnoista mitään työkyvyttömyyteen viittaavaa, koska sosiaaliviranomaiset olivat - tarkoituksellisesti tai tarkoituksesta - hukanneet ne. Näissä hukatuissa työkyvyt-

tömyttyä puoltavissa lääkärintodistuksissa oli mukana mm. 8 puolueetonta, (ei vakautuslääkäriin antamaa) lääkärintodistusta. Huokattiin oli myöskin Lääkärinodistukselle tehty valitus. Ilmeni, että lääkärintodistuksia on hylätty 3 vuoden ajalta. Kuin liikkeen oikeus päinvastoin totesi, että Riittahan on terve, koska oli ehdoikkana Suomen eduskunta vaaleissa. Muutosvoimat Suomessa r:n listoilta! Riitta sai kuitenkin laittakunnan kiinni lääkärintodistustensa hukkamisesta, koska oli säilyttänyt itsellään niistä valokopioita.

Tilanne nyt

Vuosi sitten Riitan polvi vihdoin kunnolla tutkittiin. Polvesta löydettiin kaksi vanhaa hiusmurtumaa. Polvi leikattiin saman tien - 24 vuotta vian saamisesta - vakuutusyhtiö Pohjolan piikkiin. Polvi onkin nyt oleellisesti parempi, mutta leikkaus ei poistanut sen jälkeen tulleita selkä- ja olkapäävikoja.

Riitan asiaa tutkivat nyt Ruotsin poliisi ja oikeusasiamies etenkin siltä osin, minne lääkärinlausunnot ovat voineet kadota kolmen vuoden osalta. Tutkinnan kohteina ovat kaikki ne viranomaiset, lautamiehet ja lääkärit, jotka ovat olleet tekemisissä Riitan asian kanssa.

Riitta haluaa itselleen kuuluvan ja ansionsa mukaisen eläkkeen täytenä, mutta elää edelleenkin puolella eläkkeellä ja yhden lapsen lapsilisällä yht. 3300 kruunua/kk + lapsiä, kun yksin vuokra on jo 5000 kr. Miten Riitta sitten pystyy elämään? "Lai-naamalla ja kerjäämällä".

Riitan taideteosten aiheet muuttuivat vahvan poliittisiksi

Riitti pääsi mukaan v. 2003 Liljevalsin taidenäyttelyyn, jossa hän otti kantaa kaikkea täitä sairaita ja köyhät kyykkyyyn pompotusta vastaan. Näyttely sai Ruotsissa suurta huomiota ja siitä kirjoitettiin yli 20 lehdessä aina Svenska Dagbladetia myöten. Riitan sanoma näyttelyssä oli: Kukaan hallituskun poliitikkaa myönteävässä byrokratiassa ei ota vastuuta, kukaan ei osaa eikä uskalla tehdä päätöksiä, erilaiset instanssit vain pallottelevat laailta ohjaamalla uhreitaan toiselta suuralta toiselle.

Näyttelyn saaman julkisuuden jälkeen byrokraattien oli lopulta pakko huomata Riitan asia. Viranomaisten oli otettava kantaa. Botkyrkan sairauskassan viranomaisten taholta alkoi tulla jopa uhkailuja, että ole akka hiljaa tai muuten sinun käy huonosti.

Riitan oikeuskampailu jatkuu edelleenkin, nyt kuitenkin kovan tappelu jälkeen hieman paremmissa merkeissä. Riitta kuitenkin toteaa, että jos potilas - ja heitä on paljon - on joutunut näiden nykyistä poliittista suuntausta toteuttavien ja poliittisesti nimettyjen byrokrattiin hampaisiin, niin vaatii tavatonta sitkeyttä ja voimaa yrittää saada korjauksia asioihin. Se on todellista taistelua tuulimyllyjä vastaan, jota vain harva jaksaa käydä ja vielä harvempi pääsee siinä taistelussa voittoon.

Lopuksi Riitta kysyy, etteikö me mennäkin samalla tavalla vaaleihin kuin viimeksi? Vastaan, että nyt me kokoamme koko maahan listoja Suomen Työväenpuolueen nimissä ja tietenkin yhteistyössä muiden työväenhenkisten puolueiden ja liikkeiden kanssa. Riitta totesi: "Minä lähen mukaan".

Reijo Katajaranta

Opiskelijat raivoissaan budjettiriihestä

**Lyhennelmä opiskelijoiden
budjettikannanotosta
25.8.08:**

“Budjettiriihi oli räkäinen nauru opiskelijoille”, jyrähtää Suomen ylioppilaskuntien puheenjohtaja Ilkka Wennberg. “Tällä esityksellä kasvatetaan opiskelijoiden menoja, muttei tuloja”, jatkaa Wennberg.

Hallituksen budjettiriihen tuloksena opiskelijoiden intiaanikesämuutui pakkastalveksi, vaikka poliittikojen lausunoissa ennennehti oli opiskelijoita eri tavoin liitettiin. Hallituksen budjettiesityksessä opintotukea on laikuttu 7,8 miljoonalla eurolla eikä opiskelijoiden elinkustannusten nousua kompensoita mitenkään. "Opiskelijat ajetaan umpikujaan, sillä opintoraha laskeeksä jatkuvaksi, tulee tötättäkään ei saisi tehdä", ärtynyt Wenneberg sanoo ja jatkaa: "Opintotulokkehyksheen olisai mahtunut jopa tulojorien korotusateriaasta puhumattakaan, muttattai opiskelijat pyyhkäistään pois budjet-

Opiskelijat budjettia kritisoivassa tempauksessaan Helsingin Senaatintorilla 25.8.2006.

500 000 opiskelijan järjestöt
löysivät yhteisen tavoitteen opiske-
lun tukemiseksi ja ovat vaatineet
opiskelijan perustoimeentulon,
opintorahaan tarkistusta 15 :%:lla.
Opintorahaa ei ole tarkistettu 14
vuoteen ja sen ostovoima on laskenut
20 :%:a. Tavoitteen tueksi yli 100 000
ihmistä on allekirjoittanut opinto-
raha-adressin. Nämäkään eivät paina-
neet hallituksen mieltä köyhyys-
pakettia muodostettaessa, vaikka
joka neljäs opiskelija elää köyhyy-
den tiimoilta”.

Ministeri Saarela esitti budjettiin 6 miljoonan euron tulorajojen korotusta, 0,20 euron ateriatuon korotusta enimmäishinnan noston myötä, jonka vaikutus olisi 2,6 miljoonaa euroa sekä vuokra-avustusta Ylioppilaiden terveydenhoitosäätiölle. Ministerin esityksille ei löytynyt tukea hallituksen jäseniltä.

Budjettiriihen negatiivinen tulos opiskelijoille on hallitusohjelman vastainen, sillä opiskelijoiden opintososiaalinen asema heikkenee edel-

leen. Eduskunta voi kuitenkin vielä korjata hallituksen virheet.

Nyt opintorahnan suuruus on suunniteltuna 259,01 euroa kuukaudesta opiskelijan iästä ja asumismuodosta riippuen. Korkeakoulupielikkeen opintorahnan ostovoima vuonna 1992 vastaa nykyrahassa mitattuna 315 euroa. Jos opintorahna olisi korotettu ansiotasoindeksi mukaisesti, sen määrän olisi pitänyt vuonna 2004 olla 389 euroa. Mikäli opintorahnan olisi sovellettu eläkkeisiin käytettävää taitettua indeksä, pitäisi määrän olla noin 359 euroa.

Koko opiskelijakenttä on opintorahan korottamisen takana ja näkee, että opintorahan korottaminen on ensisijainen ja kiireellinen tapa parantaa opintotukijärjestelmää. Riittävä opintoraha lyhentää opiskeluaikoja, koska opiskelijoiden ei ole pakko tehdä töitä turvatakseen toimeentulonsa. Opiskeluaikana hankittu työkokemus on arvokasta, mutta opiskelijalla tulisi olla myös mahdollisuus keskittyä opiskelun.

Opintolainankaan korotus ei korvaa opintorahan jälkeensä jääneisyyttä. Opintolaina ei ole suosittu tapaa rahoittaa elämistä, vaan opiskelijat käyvät mieluummin töissä kuin nostavat lainaa. Laina koetaan kalliiksi, takaisinmaksu pelottaa ja lainarahalla eläminen koetaan periaatteellisesti vääräksi.

Kokonaismäärältään suomalaisen opiskelijan saama opintotuki oli selvästi pienempi kuin muissa Pohjoismaissa. Vielä kymmenen vuotta sitten suomalainen opintotuki oli tasoltaan hyvää pohjoismaista tasoa. Kuluneen 10 vuoden aikana Tanskassa, Islannissa ja Norjassa opintotukea on korotettu 240 - 310 eurolla kuukaudesta (nimellisiin hintoihin), eli vähintään kolmanneksella. Ruotsissaakin opintorahoitusta on korotettu kolmanneksella, mutta lainamäärien leikkauksena pienentää enimmäismäärän muutos, joka on noin 5%. Opintorahan 15% korotuksen jälkeinkin suomalainen opintotuki olisi Pohjoismaiden alaisin.

Sotilaallinen liittoutuminen vie Suomenkin hyökkäyssotiin, osa 3

Janne Rahikainen
Esko Koivisto &
Timo Nieminen

Eurooppa mukaan maailman raaka-ainelähteistä käytävään sotaan

"Nykyisten 15 EU-maan arvioidut puolustusmenot yksin vuodelle 2001 olivat yhteensä 174.596 miljoonaa. Yhdysvaltain menot vastaavasti 281.426 miljoonaa dollaria. Tässä on toki ero, muttei läheskään niin paljon kuin moni saattaa kuvitella. Yhdysvaltojen vuoden 2001 puolustusmenojen arvioidaan olevan 2,9 % bruttokansantuotteesta. Vastaavat luvut Ranskassa ja Isossa-Britanniassa, joissa on Euroopan suurimmat puolustusmenot, ovat Nato-lähteiden mukaan 2,6 ja 2,4 %" (lainaus lähteestä: Europäische Sicherheit, 1/2004).

Itävaltalainen **Gerald Oberansmayr** kuvaa kirjassaan: "Supervalta EU" tilannetta syvemmltä:

"Nämä absoluutit luvut eivät kuitenkaan anna realistista kuvaa tosiasiallisista voimasuhteista. USA on monella hyökkäyssodan kannalta keskeisillä alueilla teknologisesti ja määrällisesti selvästi edellä Eurooppaa. Tämä koskee esimerkiksi strategisia ilmakuljetuksia, lentotukialuksia, tiedustelua, sodanjohtoa, navigaatiota ja täsmäaseita. USA:lla on lisäksi eurooppalaisia enemmän ulkomaankomennuksia varten varustettuja joukkoja, vaikka EU-valtioilla on aseissa yhteensä puoli miljoonaa ihmistä enemmän kuin USA:lla. Monet EU:n sotilasmiljardit palavat, hyökkäyssotijoiden näkökulmasta, epätaloudellisesti, koska sotamateriaalin hankintaa ja hankintasuunnittelua on standardoitu ja keskitetty liian vähän. Tästä aiheutuu hajontaa ja lisäksi vaaraa, että kansalliset sotavoimat eivät kykene interventioitettävissä täysimittaiseen yhteistoimintaan. Oleellinen seikka on myös se, että USA:n varustelumenot on taas kasvatettu vuodesta 2001 lähtien voimakkaasti. USA:n puolustusbudjetit kasvoi yksin vuonna 2002 reaalivaroitteen 10 % edellisvuoden tasosta – ja kasvu näyttää jatkuvan voimakkaana."

EU:n sotilaallista kapasiteettia arvioi **Markku Salomaa** Sotilas Aikakauslehdessä seuraavasti:

"Parhaiten EU:lle sopii perinteinen rauhanturvatoiminta ja humanitaarinen toiminta. Pahimmillaan Suomi voi tulevaisuudessa EU:n kriisinhallintaoperaatioissa tulla vedetyksi sellaisiin kriiseihin, jotka eivät ratkea EU:n rajallisen kapasiteetin varassa, vaan laajenevat. Jos tuollaiseen kriisiin päätyykin osapuoleksi Venäjä, niin onko Suomen vetäydyttävä heti kun meillä ei ole turvallisuustakuita."

Näinhän on nyt, mutta tulevaisuudessa EU tulee parantamaan ratkaisevasti operatiivista iskukykyään, toimintavalmiuttaan, kuljetuskapasiteettiaan, tiedustelua ja johtoorganisaatioitaan. Kuten EU:n sotilas-komitean puheenjohtaja Gustav Hägglund asian ilmaisee:

"On sanottu, että USA käy sotaa ja EU huolehtii rauhasta toteuttaessaan siviili- ja humanitäärisiä tehtäviä.

Sotateollisuus on yksi tuottavimpia teollisuuden aloja. Aseet ova kalliita ja ne vievät suhteettoman paljon varoja muulta yhteiskunna kehittämiseltä. Niitä on uusittava vähän väliä, koska vanhoilla aseilla ei tee nykykaissa sodassa mitään. Lopuksi aseeteollisuuden on provosoitava oikeita sotia, jotta aseeteollisuus näkee työnsä tulokset käytännössä. Sotien myötä aseita taas tuhoutuu, joten on valmistettava lisää uusia ja vielä tehokkaampia aseita. Ja kierre jatkuu....

Asia on ollut näin ja tämä viittaa menneisyyteen, mutta tulevaisuudessa näin ei tule olemaan" (EU-Observer, 22.1.2002).

Eurooppa kehittää yhtenäistä sotilasmahtiaan

Edellä sanottu on havaittavissa erinomaisesti kun seurataan Euroopan sotamateriaalihankintoja kokonaisuutena. Eritysti kannattaa kiinnittää huomio siihen, miten samalla kun Eurooppalainen poliittinen kerma väittää Euroopan sisäisten kansallisten ristiriitojen olevan taakse jäänyttä historiaa, sotilasbudjetit kasvavat kiihtyvää vauhtia. Tavoitteena on selvästi yhtenäinen puolustus sekä iskukyky joka on maailman markkinoilla kilpailukykyinen muidenkin merkittävien taloudellisten sotilasmahtien kanssa.

"EU:n ulkoministerit vaativat yksimielisesti tuntuja korotuksia yksittäisten jäsenmaiden puolustusbudjetit Portugalissa helmikuun 28. päivänä pitämässään kokouksessa. EU-maiden on määrä käyttää vastaisuudessa 0,7 % bruttokansantuotteestaan puolustussektorin laitehankintoihin. EU:n mittassa tämä tarkoittaisi noin 60 miljardia euron vuotuisia investointeja laitekannan modernisoituihin. Tämä tarkoittaa käytännössä kulujen kaksinkertaistamista; ne ovat olleet tähän saakka 30-35 miljardia" (Wissenschaft und Frieden, 2/2000).

Eli pelkästään laitehankintoihin ja modernisaatioon ollaan sijoittamassa veronmaksajien varoja kiihtyvällä vauhdilla. Aseeteollisuuden tukeminen on ollut ennenkin tapa korjata työllisyyttä, ja samalla on yhteiskunnan tarjoamalla työvoimalla ja varoilla ruokittu räjähdysmäistä lisäarvon nousua aseeteollisuuden omistajille. Kun varastot ja varikot ovat täynnä, tulee jossain vaiheessa tarve päästä kuluttamaan materiaalia, jotta liiketoiminnan vaatima tilauskanta pysyisi neljännesvuosikatsauksissa kasvavana, eikä osakkeen omistajat menettäisi osinkojaan.

Aseeteollisuus määrää USA:n politiikan suunnan

Kuten toimittaja-kirjailija **I.F.Stone** kirjassaan: "Hidden history of the Korean war" sanoo: "Vaikka asevarustelu ja siihen liittyvä inflaatio raunioittavatkin Amerikan liittolaisia, Amerikan johtajat näyttävät silti yhä pelkäävän rauhan taloudelle aiheuttamia seuraamuksia. Tämä pelko määrsi politiikkaa ja liikemaailman johtajien toimenpiteet. Yhä vahvempiin ja inflatorisempiin piristysruiskeisiin totuttunut USA:n talous tärsi jo ajatuksesta, että sen kuolettava piristysaine riistettäisiin siltä. Jos milloin niin vuonna 1952 sota Korean niemimaalla oli se matalin aita, josta mentiin yli. Jos Koreaan tulisi rauha, uusia koreita luotaisiin Indokiinaan ja Burmaan. Jos siellä ei sodittaisi, niin sitten Koreassa olevat amerikkalaiset joukot saisivat aikaan jonkun uuden välikohtauksen ja sota sytyisi uudestaan. Hallitsevana piirteenä Amerikan poliittisessa, taloudellisessa, ja sotilaallisessa ajattelussa oli rauhan pelko. Kenraali **Van Fleet** tiivistyi asian lyhyeen ja ytimekkääseen yhteenvedon puheessaan filippiiniläiselle valtuuskunnalle vuoden 1952 tammikuussa. Korea on ollut siunaus. Jossain päin maailmaa pitäisi aina olla yksi Korea. Tässä mutkattomassa tunnustuksessa on avain Korean salaisen historian ymmärtämiseen".

Ei siis pidä erehtyä luulemaan että edellä mainittu Korean sota olisi ainoa jossa sotatarviketeollisuuden taloudelliset intressit olisivat olleet yksi olennainen syy sodan alkamiseen tai siihen osallistumiseen ja sen pitkeytymiseen. Neuvostoliiton ongelmaksi, jos se niin halutaan nähdä, näyttääkin muodostuneen se, ettei se kyennyt luomaan sotatarviketeollisuudestaan menestyvää liiketoimintaa kuten USA, Kiina; Englanti, Ranska ja Saksa, Venäjä, jne. Sotatarviketeollisuuden merkitys varsinkin Yhdysvaltain sota- ja talouspolitiikkaan on hyvin peiteltyä, mutta kullisen takana käydään erittäin raadollista peliä, jossa panoksina ovat toisten ruhtinaalliset liikevoivot ja toisten raaka alistaminen sekä tappaminen.

Sotilaallisten liittojen merkitys yksittäiselle kansallisvaltiolle kuten Suomelle tulee olemaan merkittävä turvallisuusriski menetettynä itsenäisenä ulko- ja turvallisuuspolitiikkana, joka lähtee yksittäisten valtioiden tarpeista joustaa poliittisista tai turvallisuuspoliittisista syistä. Aivan kuten talouspoliittiset liittotkin tuhoavat itsenäisen kansallisen talouspolitiikan, joka huomioi kansallisvaltio erityistarpeet. Näitä erityistarpeita voi olla esim. maantieteellinen sijainti, kulttuurihistorialliset arvot ja ympäristö.

Kysymys YK:n toimintavalmiuksien laajentamisesta ja toteuttamistavasta

Kun pohditaan rauhanturva- ja kriisinhallintajoukkojen toimintaoikeuksia sekä operatiivisia valmiuksia olisi tarkoin tunnettava ne perimmäiset syyt, jotka ohjaavat näiden joukkojen käyttöä. On täysin perusteltua esittää rauhanturva- tai kriisinhallintajoukkojen toimintavalmiuksien sekä aseenkäyttöoikeuksien parantamista, jos halutaan humanitäärisistä syistä puuttua esim. Ruandan, Srebrenican tai Itä-Timorin kaltaisiin kansallisiin joukkomurhiin. On näivia vaatia toimia kansanmurhan estämiseksi joukoilta, joilla ei ole tarpeellista miehistövahvuutta, aseistusta, kalustoa eikä valtuuksia suoritua edes kohtuullisesti vaadituista tehtävistä. Annetun tehtävän ja siihen osoitetun resurssien tulee olla sellaiset, että vaaditut toimet kyetään suorittamaan ilman kohtuutonta menetyksiä. Kyse on sentään suojattavan kohteen ja sitä suojaavien joukkojen turvallisuudesta. Onko siis perusteltua perustaa kansainvälisiä nopeantoiminnan joukkoja? Todellisuudessa kysymys tuleekin asettaa niin, että kysytään mitä ensisijaisia tavoitteita kyseiset joukot palvelevat. Yhteiskuntien, joita ohjaa vapaa markkinatalous, ensisijaiset tavoitteet ovat yksityisomisteisen pääoman taloudellisten toimintamahdollisuuksien parantaminen kansainvälisillä raaka-aine-, energia-, työ- ja kulutusmarkkinoilla. Tällaisten yhteiskuntien tai talousliittojen perustamat sotilasorganisaatiot,

kuten Nato:n ja EU:n nopeantoiminnan joukot, palvelevat ensisijaisesti näiden yhteiskuntien pääomien omistajia, (joihin koulutuksellisia tai pr-operaatioita lukuun ottamatta). Nykyään törmää helposti siihen harhaanjohtavaan väittämään, että nyt perustettujen, pääomaa palvelevien, joukkojen perustaminen on humanitäärisistä syistä välttämätöntä, jos halutaan puuttua edellä mainittuihin kansanmurhiin. Yhtä hyvin voitaisiin esittää, että YK:n käyttöön osoitettaisiin kansallisvaltioiden kapasiteetti huomioon ottaen riittävät voimavarat ja tarvittavan koulutustason omaavia joukkoja, jotka olisivat porrastetusti tarpeellisen nopeassa operatiivisessa toimintavalmiudessa. Mikään edellä mainituistakaan kansanmurhista ei tapahtunut niin, etteikö niistä olisi saatu viitteitä etukäteen. Mikäli YK:lla olisi ollut ajoissa valmius täydentää jo paikalla olleita joukkoja riittävällä operatiivisella sotatoinimikapasiteetilla sekä porrastetusti laajentaa sotatoimioikeuksia olisi kyseisissä tilanteissa pysytty toimimaan samalla tehokkuudella kuin nyt perustetuilla joukoilla. Tilannetta tietysti mutkistaa YK:n osittain demokraattinen toimintatapa, jossa yksikin vastalause turvallisuusneuvostossa voi kaataa tarpeellisen sotatoimivaltuutuksen käytön. Toisaltaan taas, kun EU:n ja Nato:n joukot on sidottu primäärisesti taloudellisilla intresseillä, on niidenkin toimintamahdollisuudet rajattu poliittisesti. Jos nyt tarkastellaan vaikka Itä-Timorin kansanmurhaa voimme huomata, että vaikka Australialla olisi ollut toimintakykyinen palkka-armeija vain kivenheiton päässä täydessä sotatoimivalmiudessa ei tilanteeseen voitu puuttua ennen kuin liian myöhään, koska poliittiset siteet USA:n ja Indonesian välillä estivät joukkojen lähettämisen. Tilanteesta olisi muodostunut vähintäänkin yhtä kiusallinen USA:lle kuin Falklandin sodasta Argentiinan ja Iso-Britannian välillä vuonna 1982 USA:n tukissa voimakkaasti Argentiinan sotilasjunttaa.

Kenen tahansa aseilla ei luoda pysyvän rauhan edellytyksiä

Valittavana on siis karkeasti ottaen kaksi kriisinhallinnan mallia. Perinteisessä rauhanturvavalmiudessa, jossa kaikki sotivat osapuolet ovat sitoutuneet jo tehtyyn rauhansopimukseen ne hyväksyvät ulkopuolisen (YK) sotilastarkkailijan läsnäoloon ja kunnioittavat sitä. Jos tällaisessa tilanteessa tapahtuu radikaali muutos, esim. ilmeinen kansanmurha, ei rauhanturvajoukko ole mahdollisuuksia puuttua asioiden kulkuun vaan ne joutuvat väistymään. Tämä seikka tulee ymmärtää, kun analysoidään kriisinhallintaa. Jos todella halutaan puuttua humanitäärisistä syistä tuleviin kansanmurhiin on epäpoliittisille, kuten YK:n kriisinhallintajoukoille luotava sellaiset toimintaoikeudet ja mahdollisuudet, joiden puitteissa voidaan tilannekohtaisesti puuttua asioihin. Tiettyyn pisteeseen asti voidaan toimia jo paikan päällä olevilla joukoilla ja niitä riittävästi vahvistamalla ja tukemalla puuttua tehokkaasti ajoissa havaittaviin humanitäärisiin kriiseihin.

Ja aina täytyy muistaa, että hyväällä tiedustelulla ja diplomatialla voidaan saada aikaiseksi huomattavia saavutuksia kriisinhallinnassa. Eräänlainen kriisinhallinnan esimerkki, jossa käytettiin täyttä sotatoimioikeutta oli kuubalaisten toiminta Angolassa. Kaiken kaikkiaan humanitäärisistä lähtökohdista toteutettavaa kriisinhallintaa, jolla ei ole poliittisia tai taloudellisia tavoitteita, on lähes mahdotonta toteuttaa. Kansainvälisten, periaatteiltaan poliittisesti sitoutumattomien organisaatioiden, joita YK edustaa, on vaikea tehdä nopeita ratkaisuja, koska sen jäsenistöllä on mitä moninaisimpia poliittisia ja taloudellisia tavoitteita. Tästä huolimatta on humanitääristen katastrofien tai selkkausten hallintaan lähetettävien joukkojen parempi olla sellaisia, joilla ei ole poliittisia tai taloudellisia intressejä niin kuin on talousimperialistisilla liittovaltioilla, jotka palvelevat monikansallisen yksityispiääoman taloudellisia tavoitteita.

YK:n alaisuuteen tulisin osoittaa ne sotilaalliset voimavarat, jotka tällä hetkellä ohjataan EU:n sotilaallisten resurssien lisäämiseen. Tällöin YK:lla olisi paremmat mahdollisuudet toteuttaa tehokasta rauhanturvatoimintaa ja YK:lla olisi sen myötä samanlainen toimintakyky kuin Nato:lla ja EU:n joukoilla.

Artikkelisarja päättyy

Ihminen muuttaa ilmasto

Ilmastomuutoksessa on kysymys siitä, että ilmakehän hiilidioksidin, metaanin ja muutamien muiden kaasujen pitoisuudet ovat nousseet mm. fossiilisten polttoaineiden käytön vuoksi. Nämä kaasut sitovat ilmakehään lämpöä. Keskilämpötilan on havaittu jo nousseen 0,6 astetta, ja on ennustettu että lämpötila nousee tällä vuosisadalla vielä 1,5 - 5,8 astetta. Saman aikaisesti yläilmakehän on havaittu odotetusti kylmentyneen, kun suurempi osa lämmöstä jää alempiin ilmakehän kerroksiin.

Mediassa esitetään aina toisinaan näkemyksiä, joiden mukaan maapallon ilmasto ei olisi muuttumassa, tai ihminen ei vaikuttaisi ilmastomuutokseen (mm. Ahlbeck, Helsingin Sanomien vieraskynä, 5.7.2006). Maailman tiedeyhteisö on kuitenkin tosiasiaa varsin yksimielinen ilmastomuutoksesta. Esimerkiksi vuosien 1993 ja 2003 välillä arvostetuissa tiedelehdissä julkaistiin 928 ilmastomuutosta koskevaa artikkelia, joista yksikään ei kyseenalaistanut ihmisen merkittävää vaikutusta ilmastomuutokseen.

Ilmaston ja sen muuttumisen ennustamiseen liittyy merkittäviä epävarmuuksia, sillä ilmaston liittyy useita vielä puutteellisesti tunnettuja tekijöitä. Se, että ilmastomuutoksen vaikutuksia ei voida vielä nykytietämyksen perusteella ennustaa täysin varmasti, ei tarkoita, ettei syytä huoleen olisi. Vaikka vaikutukset saattavat olla arvioitua pienempiä, ne voivat olla myös suurempia. Pahimmassa tapauksessa ilmastomuutos voi palauttekytkentöjen takia alkaa edetä

Kuva Maan Ystävien kuvagalleriasta

kiittyvää vauhtia katastrofaalisiin seurauksiin. Esimerkiksi Siperiassa sijaitsevan maailman suurimman suon ikiruota on alkanut jo sulaa, vapauttaen suuria määriä metaania.

Turvallista päästörajaa ei ole, vaan riski suurin peruuttamattomiin muutoksiin kasvaa koko ajan ilmakehän hiilidioksidipitoisuuden kasvua. Samoin muutosten ennustamisen vaikeus ei ole syy jättää mitään tekemättä, vaan sen pitäisi olla syy toimia entistä voimakkaammin ilmastopäästöjen vähentämiseksi.

Uusimmat tutkimustulokset antavat viitteitä siitä, että ilmasto-päästöillä on suurempi lämmittävä vaikutus, kuin aikaisemmin on uskottu. Lämpeneminen ei kuitenkaan ole vakio koko maapallolla, jokin alueet kuten monet arktiset alueet lämpenevät keskimääräistä nopeammin, ja jotkut alueet saattavat jopa viilentyä. Keskimääräiset lämpötilat ovat kuitenkin nousussa, vuosi 2005 oli NASA:n mukaan lämpimin koskaan mitattu.

Ilmastomuutoksen seuraukset näkyvät elinympäristössämme

jo nyt. Maailman terveysjärjestön mukaan 150 000 ihmistä kuolee joka vuosi ilmastomuutoksesta aiheutuvaan vesipulaan, helleaaltoihin, nälkään ja tauteihin. Euroopassakaan ei ole vältetty kuolonuhreilta: vuoden 2003 ennätyksellisen lämpimän kesä tappoi Euroopassa useita kymmeniä tuhansia ihmisiä. Kesä oli lämpimin 500 vuoteen, ja sen on osoitettu johtuneen pitkälti ihmisen aiheuttamasta ilmastolämpenemisestä. Eurooppaan on ennustettu vielä tätäkin kuumempia kesä lämpenemisen edetessä.

Maailman vuoristorajaa kitot ovat keskimäärin vetäytyneet ainakin 20 metriä vuoden 1961 jälkeen ja niiden sulamisnopeuden on havaittu kiittyvän. Himalajalla 67% jäätiköistä sulaa pelottavalla vauhdilla. Alue on lämmennyt 1970-luvulta lähtien kaksi kertaa keskimääräistä nopeammin, ja jotkut jäätiköistä sulavat 30-40 metrin vuosivauhdilla. Nämä Himalajan jäätiköt takaavat ympärivuotisen veden Intian suurin jokiin, ja ne ovat vedenlähde 2 miljardille ihmiselle. Jäätiköiden sulamisen onkin ennustettu aiheut-

tavan vesipulaa laajoilla alueilla.

Vaikka ilmastomuutoksen seuraukset näkyvät jo nyt, ja muutosta ei voida kokonaan estää, voidaan kuitenkin tehokkailla toimilla rajoittaa muutoksen vaikutuksia ja estää muutoksen eteneminen sietämättömälle tasolle. Tämä edellyttää maailmanlaajuisesti päästöjen puolittamista vuoteen 2050 mennessä. Teollisuusmaissa tämä tarkoittaa päästöjen vähentämistä viidesosaan vuoden 1990 tasosta. Jotta siihen päästäisiin, täytyy toimeen ryhtyä heti, sillä toimissa viivytely nostaa ilmakehän hiilidioksidipitoisuuden korkeammaksi ja vaatii myöhemmin huomattavasti suurempia päästövähennyksiä.

Ilmastomuutokseen voi jokainen vaikuttaa omilla valinnoillaan. Energiaa ja fossiilisia polttoaineita säästävät ratkaisut säästävät myös ilmastoa. Esimerkiksi lentokone kannattaa vaihtaa junaan, auto polkupyörään tai bussiin, sähkö-sopimus vihreän sähkön sopimukseksi. Henkilökohtainen valintojen lisäksi tarvitaan myös poliittisia keinoja ja kansainvälistä toimintaa. Ilmastomuutos pitäisi huomioida kaikessa päätöksenteossa energiapoliitikasta kaupunkisuunnitteluun. Tämän aikaansaamiseksi tarvitaan myös kansalaistoimintaa. Kerro päättäjille millaista ilmastopoliitikkaa heiltä toivoisit. Myös kansalaisjärjestötoiminta antaa mahdollisuuksia vaikuttaa päättäjiin, päätöksentekoon ja muihin ihmisiin.

Anna-Riikka Ihantola
Kirjoittaja toimii Maan ystävien ilmastokampanjassa

Ennätyskuivuus – ilmastomuutostako?

Tänä kesänä Suomea ja koko Eurooppaa on koetellut ennätyskuivuus. Suomessa on puhuttu jopa kaikkien aikojen pahimmasta kuivuudesta mitä on sataan vuoteen koettu. Onko kyseessä ilmastomuutos vai ko satunnainen vaihtelu?

Ilmastomuutoksesta on puhuttu ja samalla kiisteltä jo pitkään. On pystytty kutakuinkin tarkkaan osoittamaan, että eräiden kaasujen pitoisuuden (esim. hiilidioksidin) lisääntyminen ilmakehässä vahvistaa kasvihuoneilmiötä ja nostaa keskilämpötiloja maapallolla. Lämpötilan keskimääräisen nousun seurauksista ollaan jo huomattavasti erimielisempiä, mutta kiistatonta on kuitenkin se, että seuraukset ovat hyvinkin haitallisia maailman mitta-kaavassa.

Keskeisimmiksi uhkakuviksi on mainittu maapallon vilja-aittojen – USA:n keskilänne ja Venäjän vilja-alueiden kuivumista sekä jäätiköiden sulamista. Aikaisemmin puhuttiin, että napajäätiköiden sulaminen saattaisi nostaa merien pintaa keskimäärin metrillä, mutta viimeisimpien tutkimusten mukaan pinnan nousu jäisi noin 60 cm:n luokkaan, jolloin merenpinnan nousun seuraukset eivät olisi niin katastrofaalisia kuin pahimmassa tapauksessa.

Alueellisten ilmastovyöhykkeissä tapahtuvien muutosten ohella lisääntyvät ilmastolliset ääri-ilmiöt kuten sateet ja kuivuus. Erityisesti ääri-

Ilmaston muutos syö maatalouden tuotantoa muuallakin kuin Suomessa. Siksi ei ole yhädenkävää, miten peltojamme hoidetaan. EU-jäsenyyden myötä Suomessa samoin kuin Eestissäkin ei maataloutta oikein enää arvosteta. Uusi idea on peltojen siirtäminen energiatuotantoon. Kuva Inkoosta.

ilmiöiden on ennustettu lisääntyvän kaukana pohjoisessa ja etelässä.

Tänä kesänä Suomea ja koko Eurooppaa koskettanut kuivuus on todennäköisesti osa ilmaston muutosprosessia. Sen osoittaminen on kuitenkin vaikeaa varmasti, sillä jos tarkastellaan vaikkapa vuosisadan kahtakymmentä kuivinta kesää, ne sijoittuvat kutakuinkin tasaisesti eri vuosikymmenille.

Kuivuus maatalouden haittana

Joka tapauksessa ennätyskuivuus on heikentänyt paikoittain merkittävästikin maatalouden satonäkymiä ja tuntuu tietienkin myös viljelijöiden kukkarossa. Aikaisen kevään vuoksi kylvöihin päästiin kaikkialla Suomessa hyvissä ajoin toukokuussa ja silloin sateitakin välttiin. Tämän vuoksi kasvustot itivät kohtuullisesti ja juhannuksen jälkeen alkanut kuivuuskausi ei tuhonnut satoja täysin. Pahiten on kärsinyt säilörehun tuotanto sillä monin paikoin on jouduttu tyytymään yhteen säilörehusatoon kun muutoin säilö-

rehusta korjataan 2-3 satoa.

Pohjavedet alhaalla

Toinen merkittävä kuivuuden seuraus on pohjavesien pinnan alentuminen. Joillain paikoilla jouduttiin jo kehittämään veden säästöön. Pohjavesien pinnan palaamiseen normaalille tasolle vaaditaan hyvin runsaita sateita. Suomessa veden säästöön ei ole totuttu, mutta maailmanlaajuisesti puhdas vesi on hyvin rajallinen resurssi. Todennäköisesti vedestä johtuvat kiistat lisääntyvät tulevaisuudessa ainakin Afrikassa ja

Aasiassa. Veden vähentymisen myötä veden hallinta ja jakelu on yksityistetty monissa maissa, mikä on osaltaan vähentänyt köyhän kansanosan mahdollisuutta puhtaaseen veteen.

Ilmaston muutoksen torjuntaan tartuttava heti

Ilmaston muutos on tosiasia – sitä vastaan ei liene vakavasti otettavia argumentteja. Se mistä erimielisyyksiä on enemmän, on muutoksen nopeus. Luonnossa muutokset ovat hitaita, mutta muutoksen suuntaa on hankala muuttaa. Vaikka kasvihuonekaasupäästöjä rajoitettaisiin heti vaikkapa vuoden 1990 tasolle, jatkuisi maapallon lämpeneminen vielä pitkään. Jotta ilmastomuutosta voitaisiin hidastaa, olisi päästöjen vähentämiseksi ryhdyttävä toimeen heti.

Keskeisin pullonkaula ilmastomuutoksen torjunnassa on pitkään ollut USA, joka on suurteollisuuden etuja puolustaessaan kieltäytynyt allekirjoittamasta kansainvälisiä sopimuksia päästöjen vähentämiseksi. Lyhyen tähtäimen etujen puolustamisessa olisi siirryttävä pitkän tähtäimen maapallon elinkel-poisuuden puolustamiseen. Mahtakohan se kapitalismissa onnistua?

KÄ/Juha Kieksi

Riittääkö kakusta kaikille?

Indeksi on järjestelmä, joka näyttää hyvältä ja peustellulta, mutta on täynnä aukkoja. Inflaatio on syönyt jokaisen kukkarosta huomattavasti enemmän, kuin mitä inflaatioprosentti näyttää. Ennen euroa kahvikupin sai kahdella markalla. Nyt siitä maksetaan kaksi euroa. Itäkeskuksessa käynti vessassa maksoi markka-aikana 50 penniä, tänään euron. Kilta-piipputupakan hintaa on nostettu ja pakettin painoa laskettu. Näin sen hinta on euroon siirtymisen jälkeen kohonnut 68 %. Omasta kokemuksestaan jokainen tietää vastaavia esimerkkejä. Rahat eivät tahdo riittää.

BKT valehtelee

Vuosikausia olen osoittanut, että kansantalouden tilinpidon tilinpäätös, bruttokansantuote, on pötyä. Se unohtaa yli puolet tuotannosta ns. välituotteena. Sen sanotaan olevan ostoja muilta toimialoilta. Ikävä vaan, että sellaisia ei ole olemassakaan. Ne ovat tavaroita tuottajien ja kaupan varastoissa tai tavaraita kuluttajilla, joita ei ole vielä myyjälle maksettu. Nämä varastoissa olevat tavarat tuotetaan kaksi kertaa vuodessa, mutta sitä ei hyväksytty tuotannoksi, vaikka ilman sitä tulisi maailmaloppu! Joten kun varastot supistuvat BKT on suurempi kuin tuotanto ja kun varastot kasvavat BKT on pienempi kuin tuotanto. Tämä ei herroille kelpaa. Siksi tilastot saavat kokea rajua väkivaltaa.

"Viralliset luvut" pötyä

Vuoden 2005 kansantalouden tilinpidon taulukot ilmestyi 13.7.06. Niiden mukaan kokonaistuotanto reaaliarvoilla kasvoi 2,9 %. Mutta BKT, kun vertaa sitä verrataan 14.7.05 taulukoihin, kasvu oli 4,3 %. Myös työvoimatutkimuksen työtuntien määrä lisääntyi 1 %. Näin ollen työn tuottavuus, jota pidetään palkkasopimusten perustana, kasvoi 3,3 %. Tämä on työnantajapiireille liikaa joten Tilastokeskus väkisin korjasi tilastojaan. Se ei muuttanut v. 2005 lukuja, vaan sitä edeltäneitä 10 vuoden lukuja muutettiin väkivaltaisesti niin, että työntantajille saatiin paremmat sopivat tilastot. Muutosten jälkeen BKT näyttää kasvaneen 2,9 %. Työtuntien lisäyksiä saatiin 0,8 % ja työn tuottavuuden kasvuksi 2,1 %. Nämä ovat nyt viralliset luvut, mutta pötyä.

Tilastojen peukalointia ei huomata

Kuten tunnettua, niin Tilastokeskuksen työvoimatutkimuksen työtunneissa on hurjasti ilmaa. Esimerkiksi vuoden 1995 tuntien määrä, kun niitä verrataan nykytaulukoihin, on kasvanut 203 miljoonalla tunnilla (5,9 %). Vuoden 1997 kohdalla haamutunteja on 250 miljoonaa (6,9 %). Henkilökohtaisen (varovaisen!), arvion mukaan haamutunteja on vain 187 miljoonaa (4,8 %). Kun tilaston

viralliset tunnit oikaistaan, niin lähinnä oikea tuntien määrä kasvoi 0,1 %. Näin, kun tuotanto kasvoi 2,9 %, työn tuottavuus 2,8 %. Tämä ei ole aivan sitä mitä Tilastokeskuksen ensimmäinen luku näyttää (3,3), mutta ei myöskään niin pieni kuin toinen luku (2,1). Tämä Tilastokeskuksen ongelma syntyi siitä, kun BKT ei ota huomioon varastojen kasvua tai supistumista eli sitä, että kulutuksessa ja investoinneissa, viennissä ja tuonnissa on sellaisia tavaroita ja saatavia, jotka on tuotettu jo edellisellä vuonna. Kun vanhoja varastoja syötiin, ei tarvittu sitä vastaavaa tuotantoa, mutta syötiin kuitenkin näkyä BKT:n kasvuna. Kun "korjaukset" on tehty ja julkaistu yhdessä (13.7.2006) tilastokokoelmassa, on tapahtunutta "peukalointia" vaikea huomata.

Kuka sillä elää?

Viime vuonna meillä tehtiin töitä (vähennettynä työvoimatutkimuksen haamutunneilla) enintään 3920 miljoonaa työtuntia. Siinä on kasvua edellisestä vuodesta 3,9 miljoonaa työtuntia, 0,1 %. Vaki-naisessa työsuhteessa oli 1.063.000 ihmistä. Yrittäjiä oli 278.400 ja ilman töitä tai pätäkötöissä oli 1.394.500. Se on 51 % työvoimasta. Pätäkätöläisten työvuoden pituus oli 6,4 kk. Vuonna 2004 näiden ihmisten kuukausipalkka oli keskimäärin 1.580 •. Siitä tulee noin 820 • keskimääräiseksi kuukausituloksi läpi vuoden. Sopii kysyä, että kuka sillä elää?

Pääomien vienti kiihtyy

Vuoden 90 jälkeen pääoman viennin kasvu on ollut aivan mieletön (kuva 1). Viime vuonna pääomia vietiin vähän vaille 30 miljardia euroa. Se on uskomaton määrä rahaa. Ennen pääomien viennin vapauttamista niiden vienti tapahtui ostamalla suoraan osake-tuista. Nyt sijoitetaan pörssiin ja yleensä arvopapereihin. Niissä on jo lähes puolet 130 miljardia •, kun koko viennin määrä on n. 300 miljardia •. Viety pääoma on pääasiassa kapitalistien omaisuutta. Ja jos siellä sitten tapahtuu romahduksia tms. niin ne koskevat ennen kaikkea kapitalisteja. Arvopaperiviennessä on kuitenkin mukana valtava määrä eläke-rahajakin. Eläkevakuutusyhtiöt ovat sijoittaneet ulkomaisiin pörssiin n. 25 miljardia •, todella mielettömän summan.

Tuotannon rakenne on kääntynyt pääläelle

Tuotantomme omavaraisuus ennen rakennemuutosta on ollut 52-53 % tasolla. Mutta vuoden -92 jälkeen se on pudonnut vuoteen 2000 todella jyrkästi (kuva 2). Viime vuonna se putosi 16,3 %:iin. Pääomien vienti ja tavaroiden tuonti on aiheuttanut sen, että kotimaahan ei ole haluttu investoida. Vuodesta 1990 vienti on lisääntynyt 74 % ja tuonti 41 %, mutta tuotanto kotimaahan on pudonnut peräti 68,7 % (kuva 3). Tämä on seuraus vapaakaupasta. Kun katsomme mitä on tapah-

tunut tulonjaossa (kuva 4), niin palkkatulojen neton osuus on laskenut koko tulopotista viime vuoden loppuun mennessä 25,3 %, sosiaalitulojen 3,5 %. Julkisen talouden osuus putosi yli 19 %. Yhteensä nämä siirtymät ovat menneet kokonaan suurpääoman voittoihin, joiden osuus ylimääräinen kasvu oli 64 %. Näistä luvuista voisi väittää, että on tapahtunut väestön ehdotonta kurjistumista.

Kapitalistien voitot kasvaneet mielettömästi

Kun tulojen kehitystä verrataan Tilastokeskuksen ns. arvonnalisäykseen, niin realinen palkkatulojen neton osuus laski 24,6 %. Kun ottaa huomioon sen, että työntekijöiden osuus on kasvanut noin 5 % seuraa siitä, että palkansaajaa kohti laskettu palkkatulojen osuus on pienempi tänään kuin vuonna 1990. Tämäkin viittaa palkkatyöläisten ehdottomaan kurjistumiseen. Mielienkiintoista on lisäksi se, että vastaavasti, siis tulojaon seurauksena, kapitalistien voittojen osuus kasvoi arvonnalisäyksestä ylimääräiset 24,3 miljardia euroa, se on peräti 771 %. Tämä näkyy hyvin siinä, että voittojen suhde sijoitettuun pääomaan (voiton suhdeluku) on kaudella 1990-2005 kasvanut 17,1 prosentista huikeaan 25,7 prosenttiin. Marx sanoo, että voiton suhdeluvulla on aleneva tendenssi. Tämä tarkoittaa sitä, että voiton suhde sijoitettuun pääomaan pyrkii laskemaan. Niin myös aika ajoin käy, mutta koska kapitalisti tappelee kaikin keinoin alenemistendenssiä vastaan, niin pitkällä aikavälillä se kuitenkin kasvaa, koska ja missä määrin, se riippuu paitsi kapitalisteista, myös siitä kuinka palkkatyöläiset hoitavat palkka-asiansa. Ja sitä tarkoitti myös Marx.

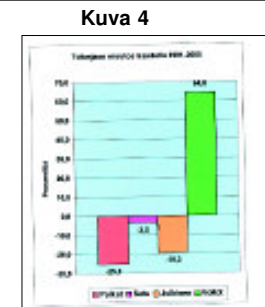
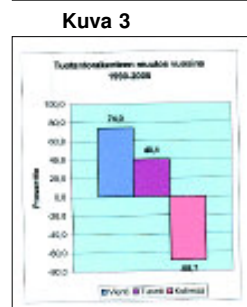
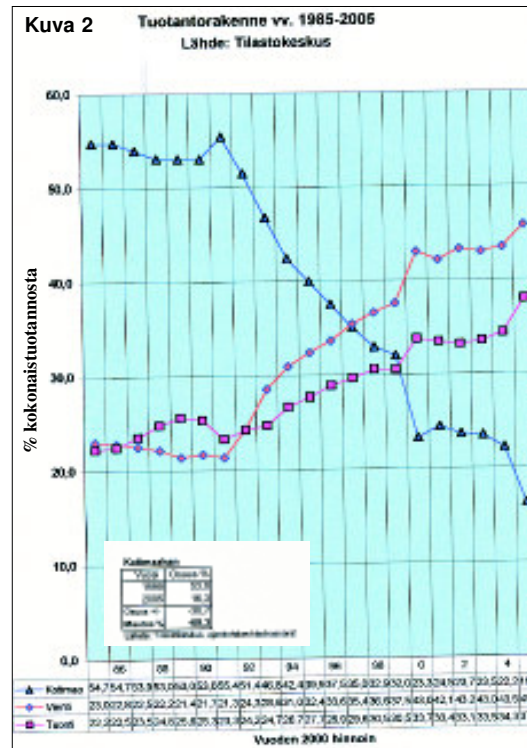
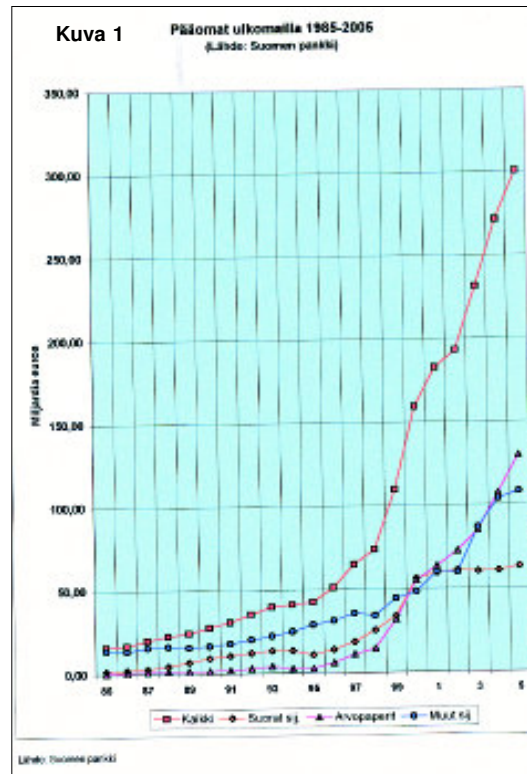
Näin käy kun ei ole vastaavoimaa

Jatkuvasti puhutaan siitä, että ei ole jaettavaa, vaan ensin täytyy leipoa suurempaa kakkua, josta voi jakaa. Vuonna 1990 kakun suuruus oli 95,8 miljardia •, mutta 2005 se oli 174 miljardia •. Siinä on kasvua 82,5 %. Kun väestön kasvu oli 5 % niin jaettava asukasta kohti on kasvanut komeasti. Kysymys onkin siitä miten kauan annamme kasvun kokonaan voittoihin. Kapitalistit saivat viime vuonna ylimääräistä 25,6 miljardia euroa. Jos se jaettaisiin duunareille, sosiaaliturvaan ja julkiseen talouteen ei kenenkään tarvitsisi puhua julkisten menojen leikkauksista eikä suuremmin pahoinvoinnistakaan. Tulonjaossa ylimääräinen voitto on niin iso asia, että siitä tulisi pitää "elämää suurempaa meteliä".

Kai Kontturi

Kai Kontturi@kolumbus.fi

alustuksen pohjalta toimitti
Heikki Männikkö

PAND – rauhankulttuurin puolesta sotaa ja väkivaltaa vastaan

PANDin varapuheenjohtaja Juha-Pekka Väisänen esittelemässä järjestönsä materiaaleja oman yrityksensä toimistotilissa Bulevardin varrella Helsingissä.

Viime aikoina Taiteilijat rauhan puolesta -järjestö PAND on tullut tutuksi erilaisissa mielenosoituksissa ja muutenkin vilkkaan toimintansa tuloksena. Kävimme kysymässä järjestön varapuheenjohtajalta Juha-Pekka Väisäselä, minkälaisesta järjestöstä oikein on kysymys.

Juha-Pekka on kuvataiteilija, joka on saanut alalle kaiken mahdollisen koulutuksen, mutta kuten tavallista, leipäpuu asti siitä ei ole

ollut. 80-luvulla hän kävi kokeilemassa, voisiko hän elättää itseään taiteilijana Kuubassa, mutta yritys ei oikein onnistunut ja hän palasi takaisin Suomeen.

Tällä hän oli kuitenkin jollakin tavalla elättetty itsensä ja hän ryhtyi puhelinmyyjäksi. Kysymykseen, eikö puhelinmyyjän ammatti taida olla tosi kurja ammatti, hän hymähtää ja sanoo, ettei se sitä hänen kohdallaan ollut. Juha-Pekka viittaa savolais-karjalaisiin sukujuuriinsa ja toteaa, että hän on aina osannut

puhua ihmisten kanssa eikä ole koskaan pelännyt heitä. Niinpä hän alkoi menestyä ammatissaan. Nyt hän on suuren puhelinmyyntiyrityksen toimitusjohtaja, jonka toimisto on Helsingissä Bulevardin varrella ja jossa työskentelee yhteensä kolmekymmentä puhelinmyyjää.

Rakkaus kuvataiteisiin on kuitenkin yhä hänen elämänsä tuki-pilareita. Teoksiaan hän ei myy, koska katsoo, että taide kuuluu kansalle. Sen sijaan hän kyllä antaa teokset ilmaiseksi kirjoittamansa manifestin mukaan satunnaisissa paikoissa eri puolilla maailmaa, viimeksi Madridissa Espanjassa.

PAND on alun perin USA:ssa perustettu taiteilijoiden rauhanjärjestö. Lyhenne tulee sanoista Performers and Artists for Nuclear Disarmament, eli Esintyjät ja taiteilijat ydinaseistuksen riisumisen puolesta. Järjestö on levinnyt ympäri maailmaa kymmeniin maihin. Erityisesti sitä on levittänyt **Harry Belafonte**, joka myös toi järjestön Suomeen v. 1983. Järjestö on ottanut aina silloin tällöin kantaa rauhan asioihin kuten esim. vetoomus, jossa vaaditaan USA:ta kunnioittamaan Kuuban suvereniteettiä. Tuon vetoomuksen allekirjoitti suuri määrä taiteilijoita ympäri maailmaa. Etenkin kylmän sodan aikana järjestö levisi nopeasti, mutta Neuvostoliiton kaaduttua on ollut hieman hiljaisempaa.

PANDin pienenä puutteena on ollut, että se ei ole muualla maailmassa kyetty organisoitumaan oikeiksi järjestöiksi. Siihen on kuulunut paljon taiteilijoita, mutta

lähinnä yksityishenkilöinä. Nämä taiteilijat ovat myös olleet liian suuria nimiä, jotka eivät ole taiteellisten tavoitteidensa takia viitsineet panostaa järjestötyössä puurtamiseen. Juha-Pekka sanookin ylpeänä, että Suomen PAND lienee maailman toimivin PAND.

80-luku oli järjestössä vilkasta aikaa. Silloin järjestössä oli jäseniä n. 800, kun niitä nyt on n. 200, mikä ei ole vähäinen määrä sekään. Tuolloin 80-luvulla järjestö järjesti näyttäviä spektaakkeleita, kuten **Rauhan juna** tai **Joensuun laulufestivaalit**. Rauhan junassa olivat mukana mm. **Katri-Helena, Reino Laine, Arja Saijonmaa** ja monia muita taiteilijoita. Järjestö on aina ollut voimakkaasti vasemistolainen, vaikka se on puoluepoliittisesti ollut sitoutumaton.

Isojen spektaakkeleiden jälkeen PANDin toiminnan painopiste siirtyi kehitysyhteistyöhön. Yhteistyömaina olivat mm. Nicaragua ja Mosambik. Esimerkiksi Mosambikin lähti aluksi 40 taiteilijan ryhmä kuukaudeksi, mukana mm. muusikot **Mikko Perkoila** ja **Eero Koivisto**. Tämä johti kolmen vuoden projekteihin, joissa edistettiin Mosambikin teatteri-oloja, perustettiin Maputoon musiikkistudio jne.

Tällä hetkellä taas on kansalaisjärjestöjen aika. PAND haluaa olla yhteistyössä kaikkien edistysellisten järjestöjen kanssa.

Viimeisin PANDin tempaus oli soittimien kerääminen Kuuban muusikoille. Tämä herätti närää mm. Helsingin Sanomissa, joka ei ym-

märrä tällaista Kuuban ihailua, sosialistisessa Kuubassa kun lehdien mukaan ovat ihmisoikeudet retuperällä toisin kuin pohjoisessa naapurissa USA:ssa. Aikaisemmin kesällä järjestö järjesti kansanäänestyksen EU:n perustuslaista. Järjestö piti toimistoaan auki koko lauantaipäivän, jolloin kaikki halukkaat saivat äänestämällä sanoa kantansa tästä perustuslaista. Yhteensä yli 95% äänestäneistä oli sitä mieltä, ettei perustuslakia tule ratifioida.

PANDilla ei ole erityisiä poliittisia- tai periaateohjelmia, mutta yleisiä toimintaperiaatteita kylläkin. Järjestö toimii kansallisesti ja kansainvälisesti rauhan puolesta väkivaltaa ja rasismia vastaan yhteistyössä muiden taiteilija-, rauhan- ja ihmisoikeusjärjestöjen kanssa sekä kehitysyhteistyön ja kulttuurivaihdon tukemiseksi. Eräs nykyisistä toimintamuodoista liittyy **RASMUS-verkostoon**, toimintaan rasismia vastaan.

Järjestön puheenjohtajana toimii tällä hetkellä **Mia Waire** ja varapuheenjohtajana siis Juha-Pekka Väisänen. Mikäli järjestö kiinnostaa, tässä yhteystiedot:

Puhelin: +358-9-753 8436,
Fax: +358-9-7732 328

Sähköposti:
juha-pekka.vaisanen@manifesti.fi
Internet: <http://www.pand.kaapeli.fi/>
Osioite
PAND
Pursimiehenkatu 21
00150 HELSINKI

Reijo Katajaranta

Sanastoa

Israel = valtio, sijaitsee osin Palestiinassa. Status ja maantieteellinen asema kansainvälisesti kiistanalainen. Ei mitään tekemistä juutalaisuudessa mainitun uskonnollisen Israelin kanssa.

Siionismi = elimellinen osa Israelin miehityshallinnon pyrkimystä "juutalaisen" kansallisvaltion luomisessa. Luotettavia selvityksiä tarkoituksista ei saatavissa. Kielletty YK:n päätöslauselmalla rasismia osana.

Apartheid = rotuerottelu, alun perin käytössä ent. Etelä-Afrikassa, nyt ainoastaan Israelissa. Käytetään palestiinalaisväestön erottamiseen juutalaisista. Vällineinä mm. täydellinen eriarvoisuus ihmisoikeuksissa.

Anti-semitismi = seemiläisiä kansoja ja kieliä syrjivä. Seemiläisistä kielistä geopolittisesti tärkeimpänä arabia, myös sukupuuttoon kuolleita kieliä, kuten mm. Jeesuksen puhuma aramea ja heprea, joista jälkimmäinen herätetty myöhemmin keinotekoisesti heikkin.

Lopullinenratkaisu = alunp. saks..., Israelin miehityshallinnon käytäntö hallita ns. demografista ongelmaa. Vällineinä mm. siviiliväestön pakosiirrot, etninen puhdistus ja kansanmurha. Käytössä päivittäin.

Lebensraum = saks., "elintila". Israelin aluepolitiikan kulmakiviä, maata otettu väkivalloin omaan käyttöön tällä menetelmällä mm.

Palestiinalta, Libanonilta, Syyrialta, Jordanialta ja Egyptiltä. Johtanut siihen, ettei Israelilla ole kansainvälisesti hyväksyttäviä maantieteellisiä rajoja ja suvereniteettiä.

Blitzkrieg = saks., "salamasota". Maailman neljänneksi suurimman sotilasmahtin (USA:n laittomien joukkotohuaseiden lisä varustamana) armeijajonon naapurivaltioidensa siviiliväestöön suuntaamien operaatioiden yleisnimi. Toimii tällä hetkellä Libanonissa ja Gazan kaistaleella.

Kidutus = laillinen kuulustelu-muoto Israelissa. Käytössä kaikkien, yhdeksän tuhannen laittomasti vangittuna viruvan palestiinalaisen suhtein.

Terrori = valtion hirmuhallinto. Sekoittaa usein eri vapautusjärjestöjen tai demokraattisissa vapaisa vaaleissa voitettaneiden puolueiden nimen yhteydessä.

Jerusalem = arab. Al-Quds. Kaupunki, jonka Israel liittomasti vuoden 1967 sodan jälkeen miehittänyt, asuttanut ja liittinyt alueeseensa. YK kieltänyt Israelia muuttamasta Jerusalemin statusta jaettuna kaupunkina, jonka itäosasta tulee Palestiinan valtion pääkaupunki. Israelin pääkaupunki on Tel Aviv.

Vapaasti Kare Pohjavirtaa lainaten.

Kalevi Wahrman

Rauhan vienti ja demokratian tuonti

Suomalaisille historian tuntoille on käsite "vientirauha" tuttu 20- ja 30-luvuilta, jolloin Vientirauha nimeä käyttivät Tahko Pihkalan isännöimät lakonmurtaja-, rikkurijoukot, joiden tuli murtaa työläisten lakot ja palkka-vaatimukset. Tämä kansakuntaamme repinyt pesäpallon kehittäjän, rauhan vientitapa päättyi Talvisodan aikaiseen ns. Tammi-kuun kihlaukseen, jossa työntekijä- ja työnantajapuoli tunnustivat toistensa sopijaoikeudet ja oikeudet työtaistelutoimenpiteisiin. "Rauhan vienti" sotki taiste-luja, mutta ei päättänyt sotaa. Rauhan materiaaliset edellytykset puuttuivat, vastakkaisen osapuolen oikeuspuolen tunnustaminen.

YK:n johdolla on harjoitettu rauhaa turvaavaa toimintaa eli YK-joukkoja on lähetetty paikalle kun aselepo tai rauha on sitä ennen aikaansaatu. Toisin sanoen YK ei ole vienyt rauhaa vaan pyrkinyt turvaamaan aikaansaattua rauhaa. Naton piirissä, USA:n johdolla ovat alkanet rauhaan pakottamisoperaatiot (rauhan vienti). EU:n ja YK:n piirissä keskusteluun on noussut sama teema, jossa vähintään toinen kiistan osapuoli leimautuu syylliseksi kun rauhaa kansakunnan keskuuteen viedään. Tämän tapainen ajattelu ei pyri paneutumaan kriisien syihin,

jolloin ne jäävät elämään, josta kuolettavan elävänä esimerkkinä Lähi-idän kestävä kaaoksena jatkuva tilanne, muuallakin kuin Israelin rajoilla. Ongelmat eivät alueilta poistu vaikka johtajille rauhanpalkintoja jaettaisiinkin joistakin allekirjoituksista, jotka eivät kansan tuskaa ja sen syitä tunnista. Onko pakotettu rauha pysyvä Balkanilla, Afganistanissa, Irakissa, onko Hizbullahille tai Hamasille luotu edellytykset kestävä rauhaan? Ensisiisajen vastuun näistä rauhaan pakotuksista kantaa USA toisensa jaisien Nato. Jälkien selvittämisen, raunioiden siivoamisen USA jättää Afganistanissa "Natokavereilleen", Irakissa vastuu tuntuu siirtyvän "liittoutumalle" ja viime-käitinen vastuu ajautuu kussakin kriisipesäkkeessä YK:lle tai EU:lle, joiden vastuu kasvaa USA:n ymmärtämättömyyden myötä. USA tulee tarvitsemaan entistä enemmän voimavaroja oman takapihansa, Latinalaisen Amerikan Hugo Savezien demokraatiksi-tyksen "oikealle ohjaamiseen".

Demokratian kammalli-suuksiin kuuluu se, että Suomessa valtiovarainministeri bud-jeto oikeusministerille miljoona euroa, että saisi köyhälistön kaupunginosissa kansalaiset äänestämään maaliskuun eduskuntavaaleissa. Näiden kaupunginosien äänestysprosentti on

siirtynyt kehittyneen demokratian eli amerikkalaiselle – alhaiselle – tasolle. Tämä ulkoa tuotu demokraatiomalli ei siis kelpaa VVM Heinäloumalta vaan hän hakee rahalla tulosta kun kansa ei tunnista aatteita omikseen. Tätä muinaisen Kreikan "vapaiden miesten" auvoisaa aatosta tuntuivat kaikkein huonoimmin ymmärtävän ne, jotka aatteiden korvikkeilla (raha, äänestyspakko) pyrkivät ylläpitämään demokratian kullissa. USA ja Israel eivät tunn hyväksyvän minkään Lähi-idän tai Keskiaasian kansan tai valtion vaalitulosta ellei menestystä ole heidän mieleensä vaikka äänestysprosentti on hyvällä demokratiaymärryksellä väittää edustavan kansan tahtoa.

Maailman konfliktien määrä on kasvanut kylmän sodan jälkeisenä aikana, USA-johtoiseen yksinapaiseen, taloudessa uusliberalistiseen -järjestelmään siirtymässä kun vain yksi tietää milloin rauhaan tulee pakottaa ja mikä on oikeaa demokratiaa. YK:ta ja kansainvälistä oikeutta USA pitää pilkkanaan globaalien hierarkian yläpäässä nuoleskelevien vasalliansa myötävaikutuksella.

Hannu Ikonen
Porvoo

kaupunginvaltuutettu
www.porvoo2009.org/

Saadaanko Lähi-Itään sopua koskaan?

Lähi-idän tilanne nousi kesän aikana otsikoihin Israelin hyökättyä jälleen Libanoniin. Tämä sai liikkeelle eri puolilla maailmaa tuhansia rauhanpuolustajia. Kansan ääni kävi haastattelemassa Lähi-idän tilannetta koskien kehitysmatututkija dosentti Pertti Multasta.

Miltä näyttää tilanne Irakissa nyt, kun USA:n miehityksestä on kulunut jo vuosia ja miten se vaikuttaa Lähi-idän yleiseen tilanteeseen?

Yhdysvaltain Lähi-idän politiikka on ajautunut pahaan umpikujaan. Irakissa kuolee runsas 3000 siviiliä kuukaudessa. USA:ssa ja Euroopassa tämä on jo herättänyt keskustelua, onko menossa sisällissota vai miehitysvaltion vastainen kansallinen kapina. Bushin hallinnon omistakin kannanotoista päätellen Irak on Yhdysvalloille vain yksi rintama tässä "maailman laajuisessa terrorismin vastaisessa sodassa". USA on jatkuvasti korostanut Lähi-idässä erityisesti Iranin ja Syyrian "muodostamaa vaaraa". Mielestäni on huomattava se, että myöskin tämän Libanonin sodan aikana sekä Yhdysvalloissa, että Israelissa ja myös meillä kuuluu ajan äänenpajoja, että kyse ei ole Hizbollahista vaan Syyrian ja Iranin uhan torjumisesta. Kuten monissa operaatioissa aiemminkin USA turvautuu liittolaisensa, käyttäen Israelia alihankkijanaan.

On sovittu, että alueelle sijoitetaan YK:n joukkoja. Miltä mielestäsi näyttää, tuleeko tämä suunnitelma toimimaan?

Mielestäni tänne luodaan milloin tahansa räjähtävää aikapommia. Libanonin ongelma on kestänyt kohta puoli vuositaa. Vaikka se on itsenäinen valtio, aina löytyy ulkopuolisia tahoja, jotka sekaantuvat sen asioihin. Päällimmäisenä ovat Yhdysvallat ja Israel. Arabivaltioista Syyria on ollut ymmärrettävistä syistä kiinnostunut Libanonin asioista. Libanonissa on myös sisäistä taistelusta itsenäisyyttä korostavan kansallisen linjan ja Natoon sekä Yhdysvaltoihin liittoutumista kannattavan linjan välillä. Tämän sisäisen jännitteen varassa Libanonin asioihin puuttuneet valtiot ovat kyenneet toimimaan. Tänäkin päivänä on kysymys samasta asiasta. Jos Libanonin tilanne haluttaisiin pysyvästi rauhoittaa, tarvitaan toimenpiteitä, jotka lisäävät maan mahdollisuutta itse hoitaa omat asiansa. Ulkopuolisten, jopa YK:n mandaatilla toimivien rauhanturvajoukkojen tuleminen ei palvele tätä päämäärää. Vaikka ne lyhyellä tähtäimellä tuntuvatkin tarpeellisilta, niin pidemmällä tähtäimellä ne nostavat esiin ristiriidat kansallisen riippumattomuuden ja länteen sekä Israelin suuntautumisen välillä. Tätä sisäisen dynamiikan olemassaoloa Libanonin tilanteen taustalla ei juuri missään länsimaissa mediassa käsitellä.

Israelin Libanoniin suorittaman hyökkäyksen syiksi esitettiin yritys vapauttaa Hizbollahin ottamat kaksi israelilaista sotavankia. Osattinko tätä Israelin hyökkäystä odottaa?

Väistämättä muistuu mieleen vuoden 1982 Israelin hyökkäys Libanoniin. Silloin syyksi kerrottiin Israelin Lontoon lähettilään surmaa-

Kehitysmatututkija dosentti Pertti Multanen.

minen attentaatissa, josta syytettiin Palestiinan vapautusjärjestöä. Silloin Israel vei Libanoniin 100.000 sotilasta edeten Beirutiin saakka. Nyt sodan muodollinen syy oli kahden israelilaisotilaan vangitseminen. Arvioni mukaan tähän Libanonissa käytävään sotaan valmistauduttiin jo usean vuoden ajan. Sen aloitti tapahtumasarja, jossa Libanonissa vuodesta 1975 olleet Syyrian joukot pakotettiin vetäytymään maasta ja avattiin maa jälleen ulkopuoliselle interventiolle. Silloin oli nähtävissä, että seuraava miehittäjä on Yhdysvallat tai sen marionettina Israelin armeija. Israel on aina suunnannut iskunsa ja hyökkäyksensä niihin arabivaltioihin, jotka olivat tukena Palestiinan itsenäisen valtion perustamiselle. Hyökkäysten kohteena ovat olleet Egypti, Irak ja Syyria. Libanon tuli 70-luvun puolivälissä Israelin vihollisvaltioksi, kun palestiinalaiset pakotettiin poistumaan Jordaniasta ja siirtymään Libanoniin. Palestiinan kysymys on asia, jonka perusteella Israel määritteli Hizbollah-järjestön terroristiksi. Kun Israel 70-80-lukujen vaihteessa hyökkäili Libanoniin, oli Palestiinan vapautusjärjestö terroristijärjestö. Nyt tällainen järjestö, mikä halutaan murskata on Hizbollah, joka syntyi 70-80-lukujen vaihteessa Israelin sotien seurauksena. Silloin syntyi shiiamuslimien vastarintaliike Amal, joka oli askel islamistisen vastarinnan voimistumiseen. Islamilaisessa maailmassa ja Libanonissa vaikutti v. -79 Iranin islamilainen vallankumous ja Libanonissa shiiamuslimien keskuudessa nousi silloin Hizbollah-järjestö vastarintaliikkeeksi. Islamilaisella vastarinnalla on yli 30 vuoden perinteet. Se ei ole pelkästään uskonnollinen liike, vaan se on perustasolta nousevaa kansallista miehittäjä- ja hyökkääjävaltioiden vastaista vastarintaa. Tämä on ollut yllätys Israelille ja Yhdysvalloille niiden kuvitellessa, että tämä järjestö on pieni sirpale, joka on murskattavissa. Mutta tällaista kansallista voimaa ei millään sotakoneistolla

voida murskata.

Voiko sanoa, että Hizbollah on ennen kaikkea poliittinen järjestö joka hoitaa perustasolla, "kunnallisesti ja alueellisesti" mitä erilaisimpia käytännön asioita?

Näin on asia. Sen jälkeen kun Israel pitkän miehityksen jälkeen veti joukkonsa v. 2000 Etelä-Libanonista, tuli Hizbollahista vahva poliittinen puolue. Paikallistasolla se on organisaatio, joka huolehtii väestön hyvinvoinnista. Tämän sanominen nostaa Suomessakin monilla tukan pystyyn tai punan poskille. Tosiasiasta Libanonista ovat kuitenkin tällaisia. Samoin ovat asiat myöskin Palestiinassa Hamasin kohdalla.

Onko Lähi-idän tilanne nyt jollain tavalla olennaisesti muuttunut nykyisen Libanonin sodan jälkeen?

Tällä hetkellä Lähi-idän ainoa ydinaseita omistava valtio on Israel. Ydinasearsenaalinsa se on saanut rakentaa länsimaiden suojeluksessa ja niiden teknologiaan nojautuen. Iranilakin lienee vielä pitkä matka ydinaseen rakentamiseen, vaikka sillä olisikin asiantuntemusta ydinteknologian rakentamiseen. Paras Iranin shiiamuslimilaisen äärimmäisyyslinjan tukija Lähi-idässä on ollut Bushin hallinto. Se on rakentanut Irakin tilanteen ja muuttanut sitä suuntaan, jossa shiojen vaikutusvalta ja sitä kautta Iranin vaikutusvalta Irakissa kasvaa. Israelin hyökkäys Libanoniin antoi käyttämättömän voimailan Hizbollahille ja Iranin lähi-idässä saamalle arvovallalle. Tämä heijastuu myöskin Palestiinaan Hamasin sisällä, vaikka kyse siellä ei olekaan niin selkeästi sunni-shiia-vastakkainasettelusta. Kysymys on tämänhetkistä imperialistista politiikkaa vastustavien järjestöjen ja valtioiden toimenpiteistä, ja sen pohjalta rakentuvan arvovallan laajenemisesta Lähi-idässä. Tässä Irakin sota ja nyt Libanonin sota pelavaat

Iranin pussiin. Tällä hetkellä Iran voi Lähi-idässä muodostuneen poliittisen tilanteen pohjalla paljon voimakkaammin äänenpajoin vastustaa Yhdysvaltain ja länsimaiden politiikkaa, joka pyrkii asettamaan Iranin saartoon väittäen sen havittelevan ydinasetta. Kokonaistilanne on kääntymässä samaan suuntaan, mikä vallitsi 80-luvun Libanonin sodan jälkeen, jolloin USA:n öljyntressien kannalta välttämättömät liittolaiset pelkäsivät asemiansa puolesta. Silloin mm. Saudit varoittivat Yhdysvaltoja, että sodan jatkuminen pelaa islamistien pussiin ja vaarantaa heidän valtaistuimensa. Nyt jälleen USA:n liittolaiset syystäkin pelkäävät. Monet tarkkailijat ovat tulossa johtopäätökseen, että USA:n lupama uusi demokraattinen Lähi-itä on karkaamassa kauas tulevaisuuteen. Traagisinta on, että palestiinalaisten tavoite itsenäisen valtion perustamisesta on karannut vuosikymmentä eteenpäin, kun se näytti 90-luvulla olevan vielä saavutettava tavoite.

Tämä palestiinan ja lähi-idän tilanne on ollut tällaisena yllä niin kauan kuin muistamme. Mikä on se, joka pitää tätä prosessia koko ajan yllä.

Lähi-idässä on viime kädessä kysymys siirtomaa-järjestelmän jättämisestä ja ratkaisemattomista ongelmista. Palestiinan osalta kysymys on siirtomaa-järjestelmän viimeisistä kriiseistä, joista ei ole haluttu päästä eroon. Toistasataa vuotta tilanne on ollut se, että 1800-luvun lopulla poliittiseksi liikkeeksi järjestäytynyt juutalainen kansallismielinen liike sionisni tarjoutui imperialismin etuvartioksi arabien kansallisen liikkeen kurissa pitämiseksi Lähi-idässä. Brittimandaatin salliessa ensimmäisen ja toisen maailmansodan välisenä aikana juutalaisten maahanmuuton, väestörakenne muuttui, jonka jälkeen YK 1947 teki tämän jakopäätöksen. Historiallisesti tarkasteltuna on Israel Lähi-idässä edelleenkin imperialismin eteen työnnetty sillanpäätös. Tästä selittyy mielestäni se, että tällä konfliktia ei ole haluttukaan purkaa. Niille valtioille, jotka kulloinkin haluavat puuttua Lähi-idän sisäisiin asioihin on edullista, että alueella säilyy levottomuus ja epävarmuus. Tältä pohjalta on eri muodoissaan toisen maailmansodan jälkeen nostettu päätään arabien kansallinen liike, ensin arabikansallismielisen arabianationalismin muodossa ja nyt islamististen poliittisten liikkeiden muodossa, joihin tämä kansallinen liike on nyt sulautunut. Nämä liikkeet ovat Israelin vihollisia ja Yhdysvaltain vihollisia. Tässä kokonaiskuviossa Euroopan Unioni yrittää toimia jonkinlaisena välittäjänä joutuen kerta toisensa jälkeen maksamaan vahinkoja, joita näissä sodissa Lähi-idälle aiheutetaan.

Voisiko ajatella, että Lähi-idän tilannetta ruokkii nykyinen uusi kolonialismin vaihe, jossa uudelleen jaetaan Lähi-idän ja maailman energiarajot?

Uskonnollisuus ja imperialismi eivät koskaan ole kadonneet. Päinvastoin viime vuosikymmeninä on voimakkaasti noussut esiin jopa vaatimus uuden kolonialismin, uuden siirtomavallan perustamisesta. Äänenpainot esimerkiksi Bushin hallinnon julistuksissa muistuttavat

jopa 1800-1900-luvun vaihteen imperialismin äänenpajoja. Tosiallisesti toisen maailmansodan jälkeisestä kansainvälisen yhteisön luomasta turvallisuusrakenteesta on oltu luopumassa jo ainakin 15 vuoden ajan. Väittäisin, että ensimmäinen Persianlahden sota 1990-1991 oli lähtölaukaus esim. YK:n arvovallan murtumiselle ja se prosessi on edennyt nopeata tahtia. Näkemyseni on, että Lähi-idän tilanteesta näkyy vahvasti paitsi uskonnollismin, niin myöskin imperialismin ja sen mukana voimistuvan kolonialismin paluuvaihtumukset, sekä tästä nouseva valtopolitiikka.

USA:ssa valtaa alaa uskonnollinen ideologia Amerikan maailmanhistoriallisesta tehtävästä. Israelissa nähdään juutalaiset jumaan valittuun kansaan. Löytyykö jokin yhteinen nimittäjä, joka ylläpitää näissä liittolaisissa samansuuntaisia käsityksiä.

Mielestäni yhteinen nimittäjä on 1800-luvun lopulla sionistiseksi poliittiseksi liikkeeksi kiteytynyt juutalainen kansallismielisyys. Yhdysvalloissa kristitty oikeisto itse kertoo olevansa kristittyjä sionisteja. Uskonnollisen sionismin ydin on usko siihen, että Israel on jumaan valittu kansa ja Israelin Lähi-idässä asuttama alue on Jumalan sille lupamaa aluetta. Tällä perusteella kaikki kansainvälisiin suhteisiin, ja kansainvälisen yhteisön vaatimuksiin perustuvat argumentit kumotaan. Sekä Israelissa, että USA:ssa uskonnolla voimistetaan poliittista kielenkäyttöä ja se alistetaan valtopolitiikan tavoitteille. Tämä näkyy Bushin hallinnon Amerikan kristillis-sionistista piireiltä saamassa tuessa. Vastoin monien käsitystä Yhdysvalloissa toimii juutalainen painostusryhmä kymmenien miljardien vuosibudjetilla ja vaikuttaa amerikkalaisen senaattoreihin ja poliitikkain hyvin voimakkaasti. Tätä kautta USA:n politiikkaan kytkeytyy käsitys, että Israelin tilanne on muualta kuin tästä maailmasta määritetty. Tämä on meidän kaikkien kannalta hyvin vaarallinen jako.

Miten nämä tapahtumat liittyvät mahdolliseen laajempaan valtapeliin?

Lähi-idän tapahtumat eivät rajoitu pelkästään Lähi-itään, vaan siellä toimeenpannuilla sodilla ja rajanvedoilla on yritetty avata vapaa kulku kauemmaksi Keski-Aasiaan ja jopa Intiaan ja Kiinaan rajoille saakka. On tarkasteltava kokonaisuutena aluetta, jonka muodostavat Keski-Aasia, Afganistan, Afrikan sarvi ja Lähi-itä. Kyse näillä alueilla käytävissä sodissa ei ole yksittäistä imperialismin operaatioita, vaan USA:n pyrkimyksestä globaalin hegemonian varmistamiseen.

Haastatteli
Heikki Männikkö

Fidel Castro täytti 80-vuotta

Fidelin sairastuminen

Viime vuosisadan ainoan merkittävän, elossa olevan valtiojohtajan sairastuminen aiheutti maailmassa valtavan spekulatiohyökkäyksen Kuuban tulevaisuudesta – kaudesta Fidelin jälkeen. Suomalaisen viestintäalan yksinvaltiaan lippulaivassa kehoitettiin, että "vallankumouksen museossa on korkea aika avata ovia". Painomustediktaattorin oikeistolaiset pääkirjoituskoirat syytivät Fidel Castrola mm. maan museomisesta vallankumouksen muistomerkiksi ja yhteiskunnan kehityksen tukahduttajaksi. He esittivät, että Kuuban saarto oli USA:n kannalta virhe, koska se ei kaatanutkaan Castrola. Kuuban ystävät leimataan lonkalta silmänsulkeijoiksi. Artikkelin sisällöstä päätellen Erkon propagandakoneisto haikailee entiseen tapansa vastavallankumousta Kuubaan. Hesarin työpöydällä tökkijöille tiedoksi: Niin kauan kuin tässä maassa ilmestyy muitakin kuin Erkon tiedotusmonopolin julkaisemia lehtiä ja kirjoja, täällä julkaistaan sydämen lämmöllä juttuja sosialistisesta Kuubasta.

Kuuban oma kehitystie

Kuuba ei ole nyt eikä tule olemaan myöhemminkään mikään vallankumouksellisuuden teemapuisto. Tasavalta on itsenäinen sosialistinen valtio, joka on valinnut oman yhteiskunnallisen kehitystiensä. Tähän todellisuuteen ulkopuolisilla tahoilla ei pitäisi olla nokan koputtamista.

Vuonna 1975 järjestettiin Kuuban kommunistisen puolueen 1. edustajakokous Havannassa. Tuolloin puolueen 1. sihteeri Fidel Castro Ruz kertoi keskuskomitean toimintasuostuksesta mm. seuraavaa: "Perustuslakiluonnosta valmisteltaessa on työskennelty tunnontarkasti. Siinä on koottu yhteen oman kansamme kokemukset ja se yleismaailmallinen kokemus, joka on kertynyt toisten kansojen rakentaessa sosialismia ennen meitä. Olemme sitä mieltä, että se on tekstinä Amerikan mantereen ensimmäinen työläisten ja talonpoikien, ruumiillisen ja henkisen työn tekijöiden sosialistisen valtion arvoineen, valtion, jossa kaikki valta kuuluu reaalisesti ja tosiasiallisesti työtätekevälle kansalle, pohjautuessaan tuotantovälineiden yhteisomistukseen ja tuetuessaan työläisten ja talonpoikien lujaan liittoon, jota ohjaa työväenluokka ja sen järjestäytynyt marxilais-leniniläinen etujoukko, Kuuban kommunistinen puolue, yhteiskunnan ja valtion ylin johtava voima."

Kuubalaiset ovat tyytyväisiä saavutuksiinsa

Perustuslakiluonnoksessa todettiin mm. että, kaikilla kuubalaisilla on taattu oikeus työhön ja olla vapaa riistosta; talonpojalla on oikeus maahan; jokaisella lapsella, nuorella tai aikuisella on oikeus yleiseen, ilmaiseen tieteelliseen koulutukseen; jokaisella sairaalla on oikeus ilmaiseen lääkäriin- ja sairaalahoittoon sekä että kaikilla Kuuban kansalaisilla on ihonväriin tai kansalliseen taustaan katsomatta oikeus täydelliseen tas-arvoon kaikissa suhteissa, oikeus elää ja kehittää itseään ihmisarvoisella tavalla vapaana kaikista nöyryyttävistä ja iljettävistä syrjinnän muodoista.

Kuuban kansa on toteuttanut Fidel Castron johdolla käytännössä nämä

Maailman viestintävälineissä kerrottiin 1.8.2006 Kuuban presidentin Fidel Castron saaneen sisäisen verenvuodon, jonka vuoksi hänet oli siirretty sairaalahoitoon. Seuraavana päivänä Kuuban televisio kertoi hänen kärsivän suolistoverenvuodosta, joka vaati leikkausta. Fidelin ollessa sairaalomalla maan valtiollinen johto siirrettiin väliaikaisesti puolustusministeri Raúl Castrolle.

Sairasvuoteella maannut Castro sai syntymäpäivälahjan Hugo Chavezilta ja veljeltään Raulilta. Chavez vitsaili, "että kun nyt sairaalassa ollaan, niin eiköhän laiteta tuo sinun liian suuri "klyyvarisikin" (nenäsi) kuntoon".

v. 1975 perustuslain periaatteet. Vaikka Kuuba on edelleen köyhä maa – ei siis vauraudeltaan verrattavissa mitenkään Pohjoismaihin – se sijoittuu YK:n yhteiskunnallisen kehityksen indekseillä (HDI) mitattuna 52. sijalle maailman valtioiden joukossa. Latinalaisessa Amerikassa sen edelle yltävät ainoastaan Argentiina, Chile, Uruguay ja Costa Rica. BKT/capita suuruuden suhteen Kuuba on kehitysmaiden luokkaa, mutta kansalaisilleen tarjoamansa maksuttoman koulutuksen ja terveydenhoidon suhteen se sitä vastoin on maailman huippuluokkaa.

Tämän lisäksi 47 vuoden aikana yli 40 000 nuorta yli 100 kolmannen maailman maasta on saanut maksutta Kuubassa yliopistotasoisena ja teknisen alan ammattikoulutuksen. Heistä 30 000 on ollut afrikkalaisia. Yli 52000 kuubalaista lääkärinä ja terveysalan työntekijänä ovat työskennelleet vapaaehtoisina maksutta 93 maassa pelastaen taidoillaan miljoonia ihmishenkä.

Kuuban tekemät palvelut eivät ole perustuneet taloudellisiin voimavaroihin, vaan paremminkin vallankumouksen luomaan humaniiniin pääomaan.

Latinalaisen Amerikan integraatiokehityksessä kuubalainen yhteiskunnallinen ja tieteellinen tieto-taito yhdistettynä venezuelalaiseen öljy-diplomatiaan ja bolivaariseen vallankumoukseen on tuottanut viimeaikoina merkittäviä tuloksia. Sosialismista on kehityksessä kestävä ja todellinen yhteiskunnallinen vaihtoehto kapitalistiselle riistolle ja sen ylläpitämälle yhteiskunnalliselle epäoikeudenmukaisuudelle. Fidel Castron elämäntyö ja henkilökohtaisella panoksella on ollut olennainen merkitys tässä kehityksessä.

Kukaan ei ole kuolematon, ei valtiojohtaja eikä myöskään tavallinen kansalainen

Tammikuussa 1999 Fidel Castro antoi haastattelun entiselle UNESCO:n pääjohtajalle **Federico**

Mayor Zaragozalle.

"Olen hyvin vakuuttunut siitä, että ihminen on kuolevainen, mutta en ole ollut koskaan huolestunut siitä. Tosiasiassa tämä on avaintekijä minun elämässäni. Kun kapinallinen luonteeni vei minut vallankumoustaistelijan vaaroihin, kukaan ei pakottanut minua siihen. Minä tiesin myös, että minulla oli vain pienet mahdollisuudet selvitä hengissä pitkään. En ollut valtiojohtaja, mutta olin hyvin tunnettu mies. En perinyt asemaani, en ole kuningas, siksi minun ei tarvitse valmistella seuraajaa itselleni. Mitään katoittaisen siirtymäkauden traumaa ei tarvitse ehkäistä, koska ei ole tarvetta minkäänlaiseen siirtymäkauteen. Siirtyminen yhdestä yhteiskuntajärjestelmästä toiseen on kestänyt jo yli 40 vuotta. Tämä ei ole yhden miehen korvaamista toisella miehellä.

Kun vallankumous on vakiinnuttanut asemansa ja kun sen aatteet ja tietoisuus ovat alkaneet kantaa

hedelmää, kukaan ihminen ei ole korvaamaton. Ei ole tärkeää, kuinka tärkeä hänen henkilökohtainen panoksensa on saattanut ollakaan. Kuubassa ei ole henkilökulttia. Ette koskaan näe Kuubassa virallisia valokuvia elävistä johtajista, tai katuja, puistoja tai kouluja, jotka on nimetty heidän mukaansa.

Vastuunkanto on jaettu oikein hyvin ja työ on hajautettu usealle henkilölle. Suuri joukko nuoria ja jo kokeneita ihmisiä yhdessä pienemmän ryhmän vanhoja vallankumouksellisia ovat ne, jotka pitävät maan toimintakunnossa. Pitää ottaa myös huomioon, että meillä on puolue, joka nauttii suurta arvostusta ja moraalista ja arvovaltaa. Onko syytä huoleen?"

Santiago de Cuba 10.8.2006

Santiago de Cubasta kantautui 10.8.2006 sähköpostitse Suomen kamaralle seuraavanlainen viesti: "Katukuvassa ei näy muutosta.

Ihmiset ovat kyllä huolissaan tulevaisuudesta; eilen valmisteltiin kaasu-naamarien luovuttamista kaikille meidän korttelin asukkailla. Kansanmiliisiä ei ole mobilisoitu, mutta osa armeijan reserviläisistä on kutsuttu joukko-osastoihin. Palvelut toimivat tavalliseen tapaan.

Vaikuttaa siltä, että Fidel olisi toipumassa leikkauksesta, ja ei ole mahdollista että hän palaisi valtaan. Fidel ilmoitti 2.8. lehdistötilaisuudessa, että johtuen USAn uhasta hänen terveydentilastaan ei anneta säännöllisiä tiedonantoja. Rivien välistä lehdistä on kuitenkin käynyt ilmi, että hän on paranemaan päin. Huhuja ei ole liikkeellä normaalia enemmän. Kuubalaiset ovat tottuneet siihen, että kuumia poliittisia asioita ei reaaliajassa paljasteta. Päivänpoliittiset faktat kuitenkin tavalla tai toisella julkisuuteen vuotavat huhujen muodossa, ja keskustelu on vilkasta.

Kansan mielipiteistä minun korviini on kantautunut lähes poikkeuksetta huolta Fidelin terveydestä; mutta varmasti myös muunlaista fiilistä on." (Peter Loman)

Castro juhli syntymäpäivää sairastuvuoteella

Kuuban presidentti Fidel Castro juhli 80-vuotissyntymäpäiväänsä 13.8.2006 yhdessä Venezuelan presidentin **Hugo Chavezin** ja viransijaisensa **Raul Castron** kanssa.

Fidel vakuutti Juventud Rebelde -lehdelle toimittamassaan viestissä toipuneensa huomattavasti, mutta varoitti kuubalaisia liiallisesta toiveikkoudesta. Kuubalaisten pitää Castron mielestä olla optimistisia, mutta valmiita ottamaan vastaan myös kielteisiä uutisia.

Venceremos!

Matti Laitinen

Lähteet: Cuba Sí, www.kuuba.org ja "Yhtenäisyys tuo voiton" (KKP:n keskuskomitean toimintasuostus KKP:n 1. edustajakokoukselle 17.12.1975)

SUURMIELENOSOITUS

09.09. Rautatienatori, Helsinki, klo 15

(Järjestötori ja musiikkia jo klo 13 alkaen)

TULE KERTOMAAN EU:N JOHTAJILLE, TOISENLAINEN EUROOPPA ON MAHDOLLINEN

- *Oikeutta työelämään – ei uusliberalismille
- *Oikeutta julkisiin palveluihin – ei yksityistämislle
- *Oikeutta turvapaikanhakijoille ja siirtolaisille
- ei linnake-Euroopalle ja rasismille
- *Oikeutta ja rauhaa – ei sotilasliitoille ja sodille
- *Oikeutta luonnolle ja ihmisille
- loppu maailman tuhoamiselle

Venäjän hallitus yrittää luoda kaksipuoluejärjestelmän

Kirjaimellisesti tänään, 29.8. Venäjän Federaation hallituksen puhemies (Parlamentin ylähuone) ja samanaikaisesti Elämän puolueen johtaja herra Mironov on julkisesti julistanut, että hänen puolueensa aikoo lähitulevaisuudessa yhtyä Isänmaa-puolueeseen ja Eläkeläisten puolueeseen.

Oikeastaan tässä uutisessa ei ole mitään odottamatonta, koska tietovuodot tulevasta yhdistymisestä ilmestyivät lehtiin jo elokuun alkupuolella. Myöskään ei ole salaisuus, että aloite tähän yhdistymiseen tulee suoraan herra Putinin hallinnolta.

Nämä kaikki kolme puoluetta, niin eri aikaan kuin ne perustettiin, on luotu hallituksen toimesta, niin että nykyinen yhteenliittymisen näyttää varsin loogiselta. Elämän puolue luotiin Yhtenäinen Venäjä-puolueen taustavarmistukseksi siinä tapauksessa, että Yhtenäinen Venäjä-puoluehanke olisi mennyt myttyyn. Eläkeläisten puolue ja Isänmaa-puolue luotiin jälkivasemmistolaisiksi puolueiksi, vaihtoehdoksi Zugarovin Venäjän Federaation Kommunistiselle puolueelle. Kun Elämän puolue on pysynyt hallitukselle uskollisena, Isänmaa-puolue ja Eläkeläis-puolue ovat osoittaneet jonkin verran oppositioasennetta niin, että hallituksen oli vaihdettava puolueiden johto. Näiden muutosten jälkeen nämä puolueet ovat menettäneet vaikutusvaltaansa ja niiden erillinen olemassaolo tuli turhaksi. Nyt Kreml toivoo, että – herra Jeltsiniä lainaten – tämä uusi sukkulointi toisi joitain tuloksia.

Mitä tosiasiaa Kreml yrittää saada aikaiseksi? Elämän puo-

Sergei Skvortsov NKP:n keskuskomitean pääsihteeri

luen www-sivuilta voi nähdä pika-kirjoitusta muistuttavasti tiedot tämän puolueen ja Putinin hallinnon apulaisjohtajan Surkovin välisestä kokouksesta. Siitä tulee absoluuttisen selväksi, mitä he haluavat. Kuten herra Surkov on todennut, nykyisen Venäjän ongelmana on, että "ei ole olemassa mitään vaihtoehtoista puoluetta, yhteiskunnalla ei ole toista jalkaa, johon voisi nojautua, jos ensimmäinen jalka rampautuu". Ja näiden kolmen epäonnisen puolueen yhteensulautumisen tulokseksi Venäjän hallitus toivoo saavansa "jälkivasemmistolaisen puolueen" vaihtoehdoksi Yhtenäinen Venäjä-puolueelle ja tämän fuusion seurauksena syntynyttä puoluetta tullaan nimeämään "Uudeksi Vasemmistopuolueeksi".

Ylipäänsä Venäjän hallitus on jo kauan - aina Jeltsinistä lähtien - puhunut kaksipuoluejärjestelmän

luomisesta, mutta käytännön yritykset ovat päättäneet totaalisiin epäonnistumisiin. Kuka esim. nykyään muistaa herra Rybkinin "Yhtyneen Sosialistisen puolueen". Hallituksen kaippuu kaksipuoluejärjestelmän luomiseen on varsin ymmärrettävä, koska sellainen järjestelmä luo maksimaalisen vakauden porvarilliselle hallinnolle. Periaatteessa tällainen vasemmistosiiven rooli suunnittelussa tandemissa tulisi sopia hyvin yhteen Zugarovin VFVK:n kanssa. Se on kommunistinen puolue vain nimeltään, käytännössä se palvelee uskollisesti hallitusta yrittäen kaikin mahdollisin keinoin hillitä kansan aktiivisia joukkoliikkeitä. Viimeisin esimerkki: muutamia päiviä sitten Elämän puolueen erään alueellisen järjestön johtomies julisti lakkoileville työläisille, että jos tarjous ei sovi heille, tullaan tapaamaan oikeudessa ja kaikki lakkoilijain kokoukset kielletään. Ja tässä lauseessa on

sanottu oleellinen Venäjän Federaation Kommunistisesta puolueesta. Tästä näkökulmasta, vaikka porvariston kannalta koko VFVK on varsin hyväksyttävä, Putinin klaanille se ei kuitenkaan sovi, koska, jos se pääsee valtaan, se voi häiritä hallitsevan luokan omistuksia ja vaikutusvaltaa. Tästä syystä he tekevät kaikkensa luodakseen tilaa uudelle oppor-

tuutistiselle puolueelle.

Ja tämä ongelma, se on välttämättömä sana, on varsin vaikea. Teoreettisesti katsoen – jos lasketaan yhteen viime vaalien tulokset, nämä puolueet saivat yli 10% äänistä. Käytännössä, koska Isänmaa-puolueen ja Eläkeläisten puolueen entiset johtajat ovat lähteneet, näiden puolueiden aikaisemmat äänestäjät tuskin äänestävät heidän hallitukselle myönteisiä seuraajiaan. Vastaavaa poliittista paikkaa on jo pidetty samaiselle VFVK:lle, mutta Zugarovin syrjäyttäminen puolueen johdosta tuntuu hankalalta. Mitä uutta tämä "uusi vasemmisto" sitten kykenisi tarjoamaan äänestäjille? Sen julistaminen, että Zugarov on liian radikaali? Se johtaisi yksiselitteisesti tämän kolmipäisen hirviön tappioon. Entä sen julistaminen, että Zugarov ei ole riittävän radikaali? Mutta kuinka tällaiseen lähtee puolue, jonka johtaja on parlamentin ylähuoneen jäsen ja henkilökohtainen ystävä herra Putinin kanssa?

Toisaalta, uudella puolueella ei ole huomattavia johtajia, eikä tässä ajassa ehdi uusia kasvaakaan, vaalit pidetään ensi vuonna. Pikeminkin Elämän puolueen johtajalla herra Mironovilla tulee olemaan suunnaton äänten kato – suurin osa äänestäjistä ei pidä hänen esiintymisistään ja maneeereistaan, hän ei tee

vaikutelmaa vakavasti otettavasta poliitikosta. Kuitenkin viime päivinä on ollut liikkeellä huhuja, että Kreml yrittää sitoa uuteen puolueeseen Isänmaa-puolueen nimellisen perustajan herra Glazyjevin. Tässä tapauksessa uusi projekti välttää täydellisen epäonnistumisen. Itse asiassa viime parlamenttivaaleissa hän esitteli itsensä radikaalina vasemmistolaisena "oikeana kommunistina" ja vaihtoehdona Zugaroville ja pystyi riistämään lähes puolet tämän äänistä. Mutta haluaako Glazyjev jälleen Kremlin sätkynukeksi? Tosiasiaa, niin pian kun hän on yrittänyt toteuttaa itsenäisempää politiikkaa, hänet on karkotettu puolesta, joka oli alun perin suunniteltu häntä varten. Ja "uudella vasemmistopuolueella" ei ilmeisestikään ole mitään vaikutusvaltaa...

Kaiken kaikkiaan uudella opportunistisella puolueella ei missään tapauksessa tule olemaan olennaista roolia Venäjän politiikassa. Yhteiskunnalliset jännitteet tulevat kasvamaan ja Putinin jättäytyminen presidentin virasta (tai hänen mahdollisen jatkoaikaisen jälkeen) suuri poliittinen epävakaisuus näyttää ilmeiseltä. Niinpä Venäjän tulevaisuus tullaan jälleen pian ratkaisemaan kaduilla ja toreilla hassukurisen äänestämisen sijaan.

Sergei Skvortsov
NKP:n keskuskomitean
pääsihteeri

KDKT:n ohjuskokeet näyttönä maan kyvystä puolustautua USA:n ja Japanin militarismia vastaan

Korean Demokraattinen Kansantasavalta toteutti heinäkuun alussa ohjuskokeen osana maan normaalia puolustus-kapasiteetin tarkistusta. Yhdysvallat kumppaneineen nosti tästä kokeesta massiivisen kansainvälisen hälyn, jonka pääamärrät ovat varsin moniulotteiset. Kyseessä ei ole pelkästään USA:n ja KDKT:n välinen kiista, vaan asiaan liittyy hyvin läheisesti myös Japanin halu palauttaa militaristinen valtansa Aasiassa.

USA:n provokaatiot vaurioittavat Itä-Aasian tasapainoa

Ohjuskokeiden jälkeen Yhdysvallat syytti raskain sanankäytin KDKT:aa Itä-Aasian vakauden horjuttamisesta ja sodanlietsonnasta. Näitä väitteitä kukaan järkevä ihminen ei voi tietenkään purematta niellä. Korean Demokraattisen Kansantasavallan ulkoministeriön puhemies totesi kokeiden jälkeen KDKT:n Kansanarmeijalla olevan täysi oikeus ja suvereniteettiä testata ohjuksia maansa puolustuskyvyn ylläpi-

tämiseksi. Ohjuskokeilu on normaalia toimintaa, jolla tarkastetaan tiettyjen puolustuslaitteiden toimivuus. KDKT ei ole allekirjoittanut ohjuskokeita kieltäviä sopimuksia, eikä sillä näin ollen itsenäisenä valtiona ole mitään estettä näiden testauksen toteuttamiseen.

USA ei luonnollisestikaan tällaisia kokeita tietyiltä mailta hyväksy. Nämä kokeet se näkee uhaksi omille militaristisille hegemoniapyrkimyksilleen Itä-Aasiassa. Ohjuskokeellaan KDKT osoitti maan puolustuskapasiteetin olevan nykyaikaista ja näin vastaamaan USA:n harjoittamiin provokaatioihin. Yhdysvallathan on viimeiset 60 vuotta kalistellut sapeleitaan Korean niemimaalla ja pakottanut näin KDKT:n varustautumaan puolustaakseen omaa suvereniteettiaan ja kansan-keskeistä sosialismiaan. Tänä päivänä korealaiset harjoittavat nk. Songun-politiikkaa (suom. armeija ensin), jonka avulla kansa ja Kansanarmeija toimivat tiiviissä yhteisrintamassa USA:n imperialistista politiikkaa vastaan.

USA:n viimeaikaisista provokaatioista voidaan mm. mainita KDKT:n

vastaiset laittomat talouspakotteet. Yhdysvallat on jäädyttänyt lukuisia korealaisia tilejä ulkomailla syyttäen näitä tilejä salaisiksi rahakanaviksi, joilla rahoitetaan KDKT:n ohjusarsenaalia. Nämä toimet ovat vahingoittaneet merkittävästi useiden pohjoiskorealaisten ja ulkomaisten yritysten toimintaa. Lisäksi USA on jälleen toteuttanut Etelä-Korean kanssa vuotuiset sotaharjoitukset, jotka tänä vuonna kulkevat nimellä Ulji Fogus Lens. Näiden sotaharjoitusten kuviteltu vihollinen on luonnollisestikin Korean Demokraattinen Kansanarmeija. Nämä harjoitukset ovat erittäin vakava, alueen tasapainoa horjuttava sotilaallinen provokaatio joka todistaa vain sen, että USA:n puheet Pohjoisen uhasta ovat täyttä puppua. Lisäksi KDKT on itse todennut, ettei sillä ole mitään tarvetta uhittella naapurimaahan. Ohjuskokeet olivat vasta-reaktio ja todistus maan kyvystä vastata ulkoisen vihollisen hyökkäykseen.

Japani haluaa takaisin sotilaallisen mahtinsa

Myös Japanilla on vahvasti näpkinsä pelissä KDKT:aa uhitteltaessa.

Ohjuskokeiden vuoksi Japani on jälleen saanut hyvän tekosyn ryhtyä haikailemaan menneen sotilasmahtinsa perään. Käyttäneen hyväksi "Pohjois-Korean sotilaallista uhkaa" se on ryhtynyt entistä äänekkäämmin kansainvälisillä areenoilla vaatimaan vanhojen sopimusten purkua ja itsensä jälleenmilitarisoinnista. Yhdessä USA:n kanssa Japani on suunnitellut ohjuspuolustusjärjestelmää ja asevoimien kehittämistä. Ja tähän Yhdysvalloille käy vallan mainiosti. Antamalla Japanin militarisoida itsensä sen ei enää itse tarvitse syyttää rahaa kalliiksi käyvään uhitteluun ja asevoimien ylläpitämiseen Itä-Aasiassa. Japani uskollisena nukkena käy tähän tarkoitukseen hyvin. Japanin halu militarisoitua on erittäin vakava ääntenä Itä-Aasian muutenkin tulehtuneessa tilanteessa. Aasian maiden kansat muistava vielä kirkkaasti Japanin sotarikokset ja terrorin ennen toista maailmansotaa. Japanin pääministerin vierailut sotarikollisten hautapyhäköillä vain vahvistavat käsitystä Japanin renessanssengestä.

Niin KDKT, Kiina kuin Etelä-Koreakin ovat tuominneet jyrkästi Japanin toimet. Japanin halu milita-

risoitua ajaa Itä-Aasian jälleen konfliktien kierteeseen. Koreoiden jälleenyhdistyminen edellyttää USA:n sotilaallisen läsnäolon loppumista. Koreoiden johtajien huippukokous kesäkuussa 2000 oli käänntekevä tapahtuma Koreoiden riippumattomassa ja rauhanomaisessa jälleenyhdistämisessä. Lukuisia hankkeita, perheiden yhdistämisistä ja projekteja on toteutettu maiden välillä. USA:n sotilaallinen läsnäolo estää kuitenkin maiden lopullisen yhdistymisen. Jälleenyhdistäminen ei ole Yhdysvaltain imperialisteille poliittisesti edullista ja siksi se tekee kaikkensa edistykseen turmelemiseksi. USA:n vastaiset äänet ovat etelässä voimistuneet ja amerikkalaisten häppymistä vaaditaan entistä lujemmin. Vasta, kun USA lopettaa KDKT:n vastaiset sotilaalliset provokaatiot ja Etelä-Korean hallitsimien asella, voivat Koreat todella ryhtyä työhön kansan jälleenyhdistämiseksi saman lipun alle.

AS/Kä

Da Vinci- koodi ja kristinuskon alkuperä

Kirjailija Dan Brown julkaisi vuonna 2003 kirjansa Da Vinci-koodi, joka muodostui maailmalla varsinaiseksi menestysdekkariksi. Sitä on myyty jo yli 60 miljoonaa kappaletta, Kapitalistisen yhteiskunnan yläkanteen ilmiönä teosta on syytä tarkastella myös lehtemme sivuilla. Kirja sisältää uskontokritiikkiä, mutta ei materiaalistisen eikä ateistisen maailmankuvan lähtökohdista.

Siinä katolisen kirkon toimintatapojen arvostelun tarkoituksena on pikemminkin nostaa esiin kirjan kirjoittajan ja hänen taustaryhmiensä uskonnolliset käsitykset. Teoksessa haetaan ajatusta alkuperäisestä "luonnollisesta" uskonnosta, "jonka nykyiset uskonoppineet jo ammuin turmelivat". Kirja sisältää paljon ennustuksiin, lukuihin, erilaisiin kuvallisiin symboleihin ja luonnon ilmiöihin liittyvää uskonnollista mystiikkaa. Näin teos hämmäntää ihmisten tietoisuutta todellisesta maailmasta entisestään.

Jeesus, jumala vai ihminen?

Kirjan yhden "punaisen langan" muodostaa ristiriita, joka koskee Jeesusta historiallisena henkilönä. Monien maailmanuskontojen perustajista meillä on olemassa tarkkaa historiallista tietoa. Buddhalaisuuden perusti n. 500 v. ennen ajanlaskumme alkua intialainen Siddharta Gautama opetuksillaan. Islamin perusti 600-luvun alkupuolella profeetta Mohammed. Jeesuksesta historiallisena henkilönä ei löydy kirjallisia lähteitä. Tämän "markkinaraon" kirjailija täyttää oletuksella, että tällaisia lähteitä ajanlaskumme alussa oli kyllä paljonkin. Nikean kirkolliskokous v. 325 päätti kuitenkin korottaa Jeesuksen tavallisesta ihmisestä jumalaksi ja tämän jälkeen kaikki historialliset

Kirkko seisoo aina parhaalla paikalla keskellä kylää. Meillä se on kuten tämä Degerbyn kirkko, mutta muualla se voi olla vaikkapa moskeija tai synagoga. Ne kaikki hoitavat samaa tehtävää, ylläpitävät arvomaailmaa, jolla hallitsevat voisivat hallita kansaa.

toistiede Jeesuksen maallisuudesta tuhoitiin katolisen kirkon toimesta.

Historialliset dokumentit puuttuvat

Se mitä Uuden testamentin kirjoitukset sanovat Jeesuksesta on pitkälti lähtöisin Paavalilta. Nykyisen kristinuskon keskeiset ajatukset syntyivät 30-60 luvulla j.a.a. Paavali ei koskaan ollut henkilökohtaisesti tekemisissä Jeesuksen kanssa vaan hän syntyi n. 10 vuotta Jeesuksen kuoleman jälkeen. Niinpä hänelläkään ei ole mitään historiallista faktaa sanottavanaan Jeesuksesta. Todennäköisintä on, että Jeesus oli yhteiskunnallista sortoa vastaan esiintynyt "kapinallinen". Silloin juutalainen yläluokka hallitsi kansaa pikkutarkkoilla uskontoon perustuvilla määräyksillä. Ainoa keino parantaa kansan asemaa oli korjata uskontoa ja siihen perustuvia lakeja. Jeesus oli yläluokalle "kiusallinen" vaatiessaan yhteiskunnallista oikeudenmukaisuutta. Elinaikanaan Jeesus ei ollut juutalaista yhteiskunnassa niin merkittävä, että hänestä olisi jäänyt

kunnollisia kirjallisia dokumentteja. Niitä alettiin muistella ja kehittää vasta sitten, kun Jeesuksen oppi sai Roomassa laajemman merkityksen.

Jeesuksen opetuksille muodostui sosiaalinen tilaus

Mutta Rooman imperiumissa muodostuikin "sosiaalinen tilaus" Jeesuksen saamaamalle oppille, koska se sisälsi "yleisen" jumala-käsitteen. Silloisessa Roomassa harjoitettiin eri puolilla erilaisia uskontoja ja Rooma muodostui eri kansoista. Työmiehiä, kauppiaita, merimiehiä ja muita väkeä oli siirtynyt Roomassa alueelta toiselle, jossa he olivat muukalaisia, irotettuja alkuperäisestä kotimaastaan. Tämä väki muodosti "markkinaraon" uudelle kristinuskolle, joka julkisti tasa-arvoa. Sen juuri huomasi Paavali ja hänen kannattajansa. Siinä lieene syy siihen, että Jeesuksen oppi sai kannattajia juutalaisten ulkopuolelta. Mutta ennen kaikkea kristinuskon oli tarpeellinen Rooman yläluokalle, joka tarvitsi yhteisen arvomaailman, jolla

voitiin hallita Rooman imperiumia. Se merkitsi kuitenkin, että Paavalin lähetysmatkojen jälkeen pidetyssä ensimmäisessä kirkolliskokouksessa n. v.60 käytiin opillinen kiista siitä voivatko muutkin kuin juutalaiset kääntyä kristinuskoon? Kiista päättyi Paavalin voittoon.

Jeesuksen opin siirtäminen Roomaan edellytti, että siinä täytyi jo alusta saakka olla mukana nykyisen kristinuskon peruskäsitteet, koska eihän muualla Roomassa voitu olla kiinnostuneita vain juutalaisten sisäisistä asioista. Tämän todistavat oikeaksi myös ensimmäiset uuden testamentin kirjoitukset, Apostolien teot ja Paavalin kirjeet. Sillä, miten paljon Jeesuksen alkuperäiset opetukset poikkesivat Paavalin käsityksistä, ei ole suurta merkitystä, koska vain Paavalin luomalla kristillisyyden versiolla oli merkitys Roomalle ja sen hallitsijapiireille. Kristinuskon tuli lopullisesti hyväksytyksi Roomassa vasta Nikean kirkolliskokouksessa v. 325. Lopullisesti kristinuskosta tuli valtionuskonto Theodosius Suuren kaudella 300-luvun lopulla.

Kirjan tiedot pelkkää fiktiota

Da Vinci-koodi puolestaan lähtee siitä, että Jeesuksesta, joka edusti "alkuperäistä puhdasta uskonoppia", on ollut paljonkin historiallista tietoa, mutta sitä on aikojen kuluessa hävitetty. Kirjan mukaan tätä tietoa on vielä joillakin salaseuroilla jäljellä. Tietoa olisi mm. Jeesuksen ja tämän vaimon Magdalan Marian saamasta lapsesta ja siitä alkunsa saaneesta suvusta. Tämän "Graalin maljan" etsinnässä kirjan juoni sitten eteneekin. Tarinat Maria Magdalan muutoista Galliaan ja Graalin maljantulkinnat ovat kuitenkin pelkästään fiktiota. Ne todennäköisesti olivat kolmen ranskalaisen huijarin keksin-

tä. Nämä herrat kävivät myös oikeutta Dan Brownia vastaan väittäen tämän ryövänneen heidän tuottamaansa henkistä pääomaa. Tällaiset ainekset ovat Dan Brownin kirjan taustalla. Kirjan juoni etenee valtavaa vauhtia mitä uskomattomimpiin käänteiden kautta. Kirjassa aarretta etsivät joutuvat sellaisen ongelmien eteen, ettei niistä aivan varmasti kukaan voisi elävissä elämässä selvittää, mutta nämä kirjan sankarit selviävät.

Silmät auki opiksi ja viihteeksi

Uskonto on aina hallitsevan luokan vallan välikappale. Suuret maailmanuskonnot muodostuivat suurten yhteiskunnallisten murrosten yhteydessä. Buddhalaisuudesta muodostui se poliittinen perusta, jolla yhdistettiin Pohjois-Intian kansoja suuremmiksi valtioiksi. Kristinuskon tapaan buddhalaisuus levisi ensin kaupunkien köyhän väestön keskuuteen, jonka jälkeen hallitsivat luokat omia luokkatuojan silmälläpitäen asettivat sen kannalle. Islamilaisuudesta löytyi se arvoperusta, jolla yhdistettiin Arabian niemimaan ja Pohjois-Afrikan beduiiniheimot yhdeksi suureksi feodaali- ja orjavaltioksi. Jeesuksen ja Paavalin kristinoppi, saatuaan ensin jalansijaa köyhän kansan keskuudessa, sai luvan palvelella orjavaltion yhdistäjänä ensin Rooman keisareita ja sitten Rooman rauniolle muodostuneita feodaalivaltioita. Näistä asioista ei Da Vinci koodi kerro, mutta tällainenkin kirja kannattaa lukea, silmät auki, opiksi ja viihteeksi.

Heikki Männikkö

Marxilaisen tiedottamisen roolista kapitalismin kriisin aikana

iranomaiset puuttuvat teisteiden verovilppiin hostetulla valvonnalla

Pommi-iskut sarja surmas kolme Turkin

Helsingin Sanomien rooli Suomen nykyisessä mediassa on keskeinen. Tarvittaessa se tekee presidenttejä tai liittää Suomen EU:hun. Sillä on vahvat siteet USA:han, jonka politiikan linjauksia se seurailee lähes orjallisesti. Kuitenkin se on taitava piilottamaan poliittiset tavoitteensa. Se tietää, että voidaan väittää palturia esim. Kubasta tai Korean Kansantasavallasta, sen on puhuttava välillä tottakin. Mennäkseen läpi väärä informaatio on sekoitettava taitavasti luotettavan informaation sekaan.

Niin sanotun "vapaan" tiedonvälityksen rooli yhteiskunnassa myötäilee yhteiskunnan pääluokkien välisten voimasuhteiden kulloistakin tilannetta. Media ei ole mikään ulkopuolinen, kriittinen ja analyttinen kansaa sivistävä taho, vaan monopolistisen kapitalismin vaiheessa se hyvinkin selkeästi

aajaa omistavan luokan etuja, hyvin monenlaisin keinoin.

Tänään mediavalta on keskittynyt muutamalle suuronnerille, joiden edut eivät ole samat kuin kohteyleisön enemmistön edut. Toimittajien kädet ovat yhä enemmän sidottu, ja liikkumavara on hyvin rajattu, vallitsevia rakenteita ei ole suotavaa kyseenalaistaa ja ei ole

luvullista ottaa esille vaihtoehtoja totaalistia tuhoa lupaavalle kapitalistiselle markkinataloudelle. Kun kissa ei saa nostaa pöydälle, niin mitä sitten sen tilalle?

1. Disinformaatio, harhaanjohtaminen ja vääristely

Ei ole vaikeaa havaita median roskatulvan suhteetonta kasvua, asiallisten ja analyttisten ohjelmien ja kirjoitusten kustannuksella. Keski-tytään tylsistytään, vieraannuttamaan ja ohjailmaan kohdeyleisöä. Uutisointikin keskittyy pääosin täysin toisarvoisiin aiheisiin, on yksipuolista ja monesti täysin ummistaa silmänsä merkittäviltä yhteiskunnallisilta tapahtumilta, josta erinomaisena esimerkkinä suomalaisen valtamedian täydellinen vaikeneminen Kreikan nuorison ja työväen kamppailuista touko-kesäkuussa. Silloin kun ei voida kokonaan vaieta merkittävistä ja kenties hallitsevan luokan kannalta kiusallisistakin aiheista, astuu kuvaan selkeä harhaanjohtaminen. Asioista ei puhuta niiden oikeilla nimillä, ja itse pääasia pyritään pitämään piilossa, nostamalla esiin kaikkea epäoleellista asian vierestä. Esimerkiksi uutisointi

Afganistanin miehityksestä muotoiltaan harhaanjohtavasti. Miehitys ja länsikapitalistien etujen turvaaminen vääristellään puhtaaksi humanitäärisiksi operaatioksi, väkivallasta alueen ja väestön rauhoittamiseksi, demokratian perustamiseksi ja niin edelleen.

Tämänhetkisen Lähi-idän kriisin uutisointi on todellinen rimalitus kaikkeen aikaisempaan verrattuna. Edelleen jaksetaan väittää, että Israelin tavoitteena on pääasiassa parin kaapatun sotilaan vapauttaminen, vaikka kyseessä on selkeästi avoin suurhyökkäys, sotatila Libanonin ja Palestiinan kansoja vastaan. Ainoa voima, joka kykenee puolustamaan libanonilaisia Israelin miehityspyrkimyksiä vastaan, leimataan fanaattiseksi terroristijoukkioiksi ja kriisin varsinaiseksi syylliseksi.

2. Vastarinta ja vaihtoehtomedia

Suurpääoman hallitessa viestintää, meidän täytyy korottaa ääntämme aina ja kaikkialla, missä se vain on mahdollista. Koska me emme voi tapella kapitalistien median kanssa rahallisilla resursseilla, meidän on käytettävä luovuutta, haastettava valtamedian edustajia älyllisen rehel-

lisyyden keinoin ja pyrittävä luomaan omaa vahvaa vaihtoehtomediaa maailmanlaajuisesti, tuota kansanjoukot vihdoin saatatisiin tietoisemmaksi kapitalismin tilasta ja onnettomuuksista, joihin se on meitä viemässä.

Meillä vallankumouksellisilla marxilailla on vaikea, mutta tärkeä tehtävä edessämme. Meidän täytyy kyetä osoittamaan valtamedian kytkeytyminen imperialismin etuihin, osoittaa sen harhaanjohtava luonne, ja tuoda selkeitä esille todelliset syyt kriiseihin ja konflikteihin. Ongelmanamme on tietenkin resurssien puute ja niukat kanavat viestimme esille saamiseksi, mutta näistä esteistä on päästävä yli ja hyödynnettävä mahdollisuuksiamme ja voimavarojamme. Meillä on pari selvää etuakin; meillä on mahdollisuus ottaa esille pääasiat, ja ennen kaikkea, meidän tarvitsee vain puhua totta.

Työväen Mieli-pide nro 13
26.7.2006 Jani Poimala / Kominform

Kansan ääni kuuluu muutoksen puolesta

Suomen maatilojen energiapotentiaali

Jyväskylän yliopiston bio- ympäristötieteiden laitos, tiedonanto 84, Ari Lampinen ja Erja Jokinen tutkimuksia Suomen maatilojen energiapotentiaaleista. Opus valmistui keväällä 2006. Suomen maatilojen bioenergia osoittautuu moninkertaiseksi verrattuna maatilojen energiankulutukseen. Eikä se vielä riitä: Maatilojen energiaressurssit ylittävät Suomen koko energiatarpeen monikymmenkertaisesti ja niiden käyttöönotto pudottaisi kasvihuonekaasujen päästöt nykyisestä tasosta. Nämä tosiasiat on esitetty muistautukseni tutkimuksen sivulla 165.

Tästä huolimatta maatilojen energiavaraisuus on pudonnut nolnaan, lukuunottamatta runsaan viidenneksen omavaraisuutta lämmössä. Raportti jättää lukijan pohdittavaksi kysymyksen, miten niin monen teknologian käyttö on Suomessa pystytty toistaiseksi välttämään kerrottuaan ensin, että politiittien päätös oli valtion. Siis energiantuotannon tukeminen.

Aina 1940-luvulle asti oltiin lähes täysin energiavaraisi. Sitten kerrotaan, mikä olisi jos nyt kannattava: biokaasu sähkön- ja työkonetutannossa sekä maatilojen omaan käyttöön ja myyntiin. Tuuli- ja vesivoimaresurssit ovat taloudellisesti mahdollisia jo lyhyellä tähtämällä maatalokohdaisesti. Aurinkosähkö on jo teknillisesti mahdollista, mutta nyt noin 10-kertaista hinnaltaan.

Tavoite EU:ssa (COM(97)599) uusiutuvien energiamuotojen käytön nostaminen 1995:n 6%:sta 12%:iin vuoteen 2010 mennessä. RES-E-direktiivi (2001m/EC) eli uudistuvilla energiamuodoilla tuotettu sähkö. Suomen pitäisi lisätä sitä 6,8% vuoden 1997 tasosta vuoteen 2010. Olemassa olevissa sellutehtaissa voisi valmistaa mustalipeästä liikennepoltoaineita määrää, joka vastaa puolta Suomen tieliikenteen energiankulutuksesta. Selluloosasta voidaan valmistaa etanolia esim. liikennepoltoaineeksi. Ruokohelven viljely-

ala vuonna 2005 oli yli 10000 ha. Rypsin ja rapsin viljelyala oli 82600 ha vuonna 2004. Molemmat ovat siis nousussa.

Maatilojen energiahuollon tietokarttaan vuoteen 2050 sisältyy se idea, että pyritään omavaraisuuteen vuoteen 2050 mennessä. Nyt voimakkain kysymys miksi tämä ei kiinnosta hallitusta? Tämä ei edistä monopolikapitalismia (globaalia kapitalismia) mikä tarkoittaa keskittettyä energiantuotantoa. Muu näitä juustohöyläpolitiikkoja ei kiinnosta - vaikka toisin luulisi.

Siihen ei voi tyytyä, että ulkomailta tuodaan biopoltoaineita, kuten Vanhanen sanoi. Se on täysin näiden ohjeiden vastaista ääliöpolitiikkaa. Eivät niin tee muutkaan EU-maat -saattikka USA.

HannuAlm
Helsinki

Pätkätöillä synkkä tulevaisuus

Helsingin Kokoomuksen Nuorten puheenjohtaja Mikko Kaipainen kirjoitti (Helsingin Uutiset 5.5.06) kuinka pätkätöyt ovat pienyrittäjien pelastus. Entisenä pienyrittäjänä väitän, että mikä on toisen pelastus, on toisen tuho. Pätkätöyläinenkö hankkii omistusasunnon, perustaa perheeni, kouluttaa lapset, viettää normaalin kesäloman, matkustele ulkomailla, syö terveellisesti, saa asiallista palkkaa, puhumattakaan oikeusturvasta ja kohtelusta työpaikoilla. Lisäksi pätkätöyläisen eläke jää pieneksi, ettei nyt satu voittamaan lotossa tai pysty hankkimaan rikkaasta puolisoa.

Turhaan ylistätte pätkätöiden ihannuutta. Joillekin tosin sopii osaaikainen työ omasta tahdosta, elämäntilanteesta riippuen; joka onkin hieman eri asia. Olen itse ollut

perustulon / kansalaispalkan kannattaja ainakin 20 vuotta ja edelleen olen sitä mieltä, että perustulo olisi oikea ratkaisu ja pelastus näille turhuksien orjamerkinnoille, missä kasvot ja raaka markkinatalous häivyttää ihmisen ja elämän tarkoituksen. Olen myös vakuuttunut, että jonain päivänä joudumme kehittämään kattavan perustulojärjestelmän karsiksemme kallista ja turhaa byrokratiaa. Siunaamattomaksi lopuksi toteankin: Non qui parum habed, sed qui plus cupit, pauper est. Eli köyhä ei ole se, jolla on vähän, vaan se joka haluaa ja ahnehtii enemmän. Seneca lienee ollut aikoinaan tässä asiassa ärsyttävän oikeassa.

Esa Hermonen

Ruotsin vaalitaistolla laimea alku

Ruotsissa valitaan 17 syyskuuta maalle parlamentti sekä maapäiville ja kuntiin valtuustot. Lisäksi Tukholmassa ainakin on kansanäänestys ruuhkaverosta.

Ensimmäisen kerran kai Ruotsin historiassa vaalikamppailu alkoi vasta kuukautta ennen vaaleja. Sosiaalidemokraatit pihtasivat viime hetkeen saakka vaaliohjelmansa. Tietyt se oli luonnollistakin, koska määräysvalta on parlamentin ulkopuolella ja nykyisellään siis kansainvälisen pääoman käsissä.

Vaalitaistossa ei ole erikoisempia ideologioita tai muita tavoitteita. Ainoana poikkeuksena on Juni-listan vaatimus, ettei EU:sta tule tehdä liittovaltiota. Kuitenkaan mikään eduskuntapuolueista ei puhu EU:sta eroamisesta.

Sosiaalidemokraatit ovat julkaisseet vaaliohjelmansa tunnuksin "Kaikkien tulee olla mukana - toisenlainen maailma on mahdollinen". Käytännössä ohjelmasta ei ole mitään selvää näytettyä. Ensimmäinen pykälä on jaettu kuuteen kappaleeseen. "Työtä kaikille", "Oikeudenmukaisuus ja turvallisuus", "Kilpailukykyinen Ruotsi", "Vihreä Ruotsi on esikuva", "Seuraava auki hyvinvoinnissa suuntautuu hammashoitoon", "Ruotsin tulee olla paras kasvuympäristö lapsille", "Ruotsin tulee olla paras vanhuuden turvaajana", "Kaikkien etu on solidaarisuus".

On järkyttävää todeta, että käytännön politiikka - lukuun ottamatta Ruotsin kilpailukykyä - on täysin päinvastaista. Sille uhraataan köyhät ja sairaat ja työttömät.

Kokoomusta vastaava puolue on ottanut tunnuksin "Ruotsi tarvitsee uuden työväenpuolueen". Tekstistä ei käy ilmi, että olisi kyseessä ns. wrightilainen vai natsihenkinen puolue. Mielestäni merkit viittaavat wrightilaiseen suuntaan.

Kansanpuolue taas kehuu, että nyt on sairaskassarahotus kunnossa, kun jahdetaan pinnareita. Lisäksi he puolustavat salakuuntelua.

Keskustan mainokset ovat aika värittömiä ja samoin vihreiden. Vasemmistopuolue on kai saanut luvan sosiaalidemokraateilta ottaa esille hammashoidon.

Kristillisdemokraatit yrittävät vedota pienyrittäjiin ja haluavat vähentää heidän sotu-maksuja. Mistä sitten rahat sosiaaliturvaan? Vastausta ei heidän julistuksestaan löydy, eikä myöskään "kristillisiä" arvoja. Puolue kilpailee kansanpuolueen kanssa antikommunismissa tietyt toivoen, että suurpääoma kuulisi nöyryt rukoukset. Alkuvaiheessa eduskuntapuolueiden vaalikampanjassa ei nyt kuitenkaan ole näkyvästi esillä antikommunismi, taikka muu ideologia.

Vasemmiston eduskuntapuolueilla on aika vaisut tunnukset, joita voisi kuvata saavutettujen etujen puolustamisella. Ruotsin Kommunistinen Puolue on ilmoittanut ottavansa ainoana vasemmiston edustajana osaa eduskuntavaaleihin. Trotskilainen "Sosialistinen Puolue" ilmoittaa tulevansa nykyistä hallitusta porvarillista alliansia vastaan ja siksi ei osallistu eduskuntavaaleihin omilla ehdokkailla. Trotskilaiset, kuten myös vihreät ja vasemmistopuolue ovat saaneet virkamiehiä ministeriöihin. "Vallankumoukselliset" eli viralliselta nimeltä Kommunistinen Puolue esiintyy kunnallisvaaleissa muutamilla paikkakunnilla.

Eduskuntavaaleissa on lisäksi mukana Feministinen aloite (FI) ja äärioikeistolainen Euroopan työväenpuolue.

Mielipidemittaukset veikkaavat pientä johtoa porvarialianssille, mutta lukujen katsotaan olevan virhemarginaalin sisällä.

En ole nähnyt ehdokaslistoja, joten en voi arvioida, että missä määrin EU-vastustajia on keskustan, vihreiden sosiaalidemokraattien ja kristillisten listoilla. EU-vaaleissa oli puhtaat listat ja ääniharavaksi tuli Juni-lista. Miten nyt on, niin sillä saattaa olla

isokin merkitys. Lehtitietojen mukaan kristillisten paroni Björn von Esch ei asetu ehdolle ja samoin vihreiden Gustav Fridolin. Molemmat innokkaista EU-vastustajia.

Äänestäjistä yhä useammat ovat epäpäteisiä ja siten voi loppuristuksessa hyvä henkilökohtainen työerikoisesti vaalipaikkojen edessä tuoda ihmeitä. Tietysti loppuvaiheessa sosiaalidemokraatit julistavat, että se on maailman loppu, jos porvarit voittavat ja perinteisesti Ruotsissa ja Suomessa pelottelu tehoa. Henkilökohtaisesti en ole vakuuttunut ollekaan, että haluaako suurpääoma porvareiden voittavan, vaan kyseessä saattaa olla sosiaalidemokraattien ajaminen vain entistä enemmän oikealle.

Jos Juni-lista onnistuu ylittämään 4% niin se antaisi ainakin 18 paikkaa eduskunnassa, jos he saavat taas samassa suhteessa paikkoja, kuin EU-vaaleissa, niin se antaisi noin 50 paikkaa. Ruotsissa on n. 350 kansanedustajaa. Kuinka vaan, jos Juni-lista tulee eduskuntaan, niin he todennäköisesti tulevat olemaan vaa'ankielenä valtaryhmien välillä. Silloin todennäköisesti suurpääoma määrää kokoomuksen ja sosiaalidemokraattien muodostamaan yhteishallituksen "maan pelastamiseksi". Jos Juni-lista pääsee läpi, niin silloin putoamisvuorossa on lähinnä kristilliset.

Kuinka vaan, niin köyhät joutuvat joka tapauksessa ahtaamalle. Kyse on vain alarajan nopeudesta. Jos Juni-lista pääsee läpi, niin EU-perustuslain läpi saaminen on vaikeampaa.

Olen seurannut Ruotsin vaaleja noin 50 vuotta ja koskaan ennen eivät kommunistit ole olleet niin heikoilla kuin näissä vaaleissa.

Wäinö Pietikäinen

Oikeudenmukaisuus ennen kilpailukykyä

Maailmasta ja samalla myös Suomesta on tullut ennenkokeamattoman ja ennennäkemättömän epäoikeudenmukainen paikka. Tästä kertoo selvää kieltään mm. köyhien köyhtyminen ja rikkaiden rikastuminen. Tästä johtuvat suuret palkkaerot, yhteiskunnan omaisuuden yksityistämisen, demokratian kaventuminen jne.

Näin ei voida enää kauan jatkaa. Raja on tulossa vastaan ehkä jo lähitulevaisuudessa, mutta kuitenkin enemmän tai myöhemmin. Muun muassa päättäjien olisi syytä ottaa terve järki käyttöön ja vastustaa rohkeasti epäoikeudenmukaisuutta.

Juha Fors
Lahti

Totu-ryhmä ja Asukasliitto saivat voiton

Maaliskuussa 1998 voimaan astuneen toimeentulolain sisältämä asumiseen kohdistuva 7%:n omavastuu on lisännyt köyhyyttä lähes seitsemän vuoden ajan ja kohdistuen rajuimmin kaikkein heikoimmassa asemassa oleviin kansalaisiin.

Köyhyys on yhä harvemmin tilapäinen elämänvaihe. 7% omavastuun tarpeesta on kannustaa vuokralaisia löytämään halvempi vuokrahuoneisto. Tunnetuin seurauksin vuokrat ja asunotjen rakennuttajat alkoivat korostaa omistusasumisen ihannuutta aiheuttaen vuokrannousuja alueellisesti.

Totu-ryhmä koostuu toimeentuloturva huolta kantavista aktiivisista kansalaisista, sosiaalialan ja diakonin ammattilaisista, jotka yhdessä Asukasliiton kanssa järjestivät 2005 ison vetoomuskampanjan köyhyyttä vas-

Nyt tuntuu kuitenkin siltä, että päättäjien mielestä epäoikeudenmukaisuus on oikeudenmukaisuutta. Oikeudenmukaisuuden maineella päästään kansan/ kansojen suuren enemmistön joukkoon.

Onneksi sentään on kasvava joukko ihmisiä, jotka haluavat taistella epäoikeudenmukaisuutta vastaan. Heillä on sisäistä varmuutta, itseuria ja rohkeutta toimia esimerkiksi tätä edellä mainittua huonoa asiaa vastaan. Jos tämä kyseinen asia saadaan poistettua, niin tulevaisuus näyttää valoisammalta.

Juha Fors
Lahti

taan vieden 23.08.2005 n. 6000 ihmisen allekirjoitukset ministeri Hyssälälle. Vetoomuskampanja Säätytalolla muistutti kukin ja lauluin eduskunnan sosiaal- ja terveysvaliokuntaa siitä, että heikoimmassa asemassa elävät olivat jo saaneet riittävästi keppiä, porkkanaa ei seen sijaan oltu tarjottu.

Viesti meni perille ja hallitus päätti esittää toimeentulotuen asumista koskevan 7% omavastuun poistamista 1.9.2006 lähtien. Näin Totu-ryhmä ja Asukasliitto saivat v. 1997 käynnistämänsä vaatimuskampanjan läpi.

Asukasliitto ja Totu-verkosto pitivät voiton juhlat 1.9.2006 Kumpulauustalo Hannassa. Tilaisuudessa esiintyi myös Mikko Perkoila.

Seppo Harjunpää

Tukea **Kansan äänelle**

Esko Rintala 10,0 e, Heikki Männikkö 50,00e, Tauno Wallendahl 50,00e, Paavo Heikkinen 20,00e, Esko Auervuolle 20,00e, Matti Laitinen 5,00e, Timo Nieminen 20,00e, Hannu Kautto 40,00e, Reijo Katajaranta 20,00e, Juha Kieksi 20,00 e, Kalevi Wahrman 10,00 e, Tarja Männikkö 18,00 e, Matti Järvinen 10,00e, Paavo Junttila 30,00e, Eira Kärki 25,00e ja lipaskeräyksellä 123,05e Wäinö Pietikäinen.

OKO 554114-227966

Inkun yrttipalsta

Tällä palstalla on tarkoitus antaa tietoa Suomen luonnossa kasvavista kasveista, miten niitä voi käyttää ravintona ja lääkekasveina. Suomen kansan ei olisi tarvinnut aikanaan käyttää pettua, jos se olisi ymmärtänyt luonnonvaraisten kasvien merkityksen ravintona. Esittelen lukijoille nyt kaksi kasvia. Asiatiedot perustuvat Toivo Rautavaaran kirjaan Mihin kasvimme kelpaavat.

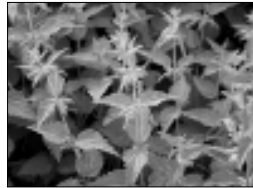
Nokkosohukaiset

Laita ohukaisaikaan ensiksi munat, suola ja sokeri ja lisää sen jälkeen kuivattua tai pakastettua nokkosta ja viimeisenä jauhota. Anna seistä n. 1/2 tuntia ja paista tavalliseen tapaan ohukaiset. Erittäin hyvää.

Siankärsämä

Nokkonen

Nokkonen on suomen arvokkain kasvi. Se on luonnonvaraisista kasveista ruokakasvina tärkein, koska sillä voidaan parantaa ravitsemustilannetta merkittävästi. Nokkonen on hyvämäkin ja helppo käyttää ruoaksi..

Ensimmäinen sato on korjattavissa varhain keväällä. Tuore nokkonen sisältää 15 % hiilihydraatteja, 5 % arvokkaita valkuaisaineita, 0,6 % rasvaa, 2,3 % kivennäissuoloja etenkin rautaa, kalsiumia, kalkkia, magnesiumia ym. Lisäksi siinä on runsaasti vitamiineja. Kaloriarvoltaan se on samanlainen kuin peruna. Parhaimmillaan nokkonen on keväällä, kun versot ovat 10 - 15 cm pituisia.

Nokkosten säilöntä tapahtuu joko kuivaamalla tai pakastamalla

Kuivaamista varten kerää nokkoset mahdollisimman nuorina ennen kukintaa. Kerää nokkoset nippuihin ja sido niput narulla esim. harjanvarteen tai muuhun sellaiseen. Ennen kuin alat keräämään niitä, pukeudu paksuun anorakkiin tai muuhun takkiin ja paksuihin käsineisiin, sillä nokkoset polttavat. Anna kuivaa kunnolla noin 1 - 2 viikkoa, etteivät nokkoset homehdu. Kun ne ovat kuivaneet, riivi nokkosen lehdet purkkeihin.

Pakastamista varten ryöppää nokkoset kuten sienet. Valuta kunnolla ja silppua leikkuulaudalla pieneksi silpiksi. Sulje sopivina annoksina pakastuspusseihin esim. pieniin minigrip-pusseihin.

Ruoan valmistuksessa nokkosta voi käyttää sämpyläaikanaan, keittoihin, muhennoksiin, jauhelihaan sekoitettuna, lettu- ja pannaritai-kinoihin, kastikkeisiin, salaattikastikkeisiin ja esim. dippikastikkeisiin ym.

Siankärsämä on 20 - 40 cm korkea ruoho, jonka juuresta keväällä ensiksi nousee ruusuke kauniita tummanvihreitä hienoliuskaisia aluslehtiä. Myöhemmin kohoaa kukkavarsi, jonka latvaan puhkeaa joukko pieniä kukkanykeröitä. Kasvi on yleinen kuivilla paikoilla, pihalla ja tienvierillä. Kasvi tuoksuu aromiselle ja maku on karvas, mutta samalla miellyttävän ryytimäinen. Nuoret aluslehdet käytetään maustevihannekiksi ja kukkiva kasvi rohdokseksi. Kasvia kerätään rohdokseksi, kun kukat alkavat aukeamaan.

Rohdokseksi kasvia säilötään kuivaamalla sen kukat. Kuivaaminen tapahtuu joko hellalla uuniritilällä päällä, jolloin ritilä on korkeammalla kuin hellan levyt. Ritilän päälle laitetaan voi- tai leivinpaperi, jonka päälle kasvin kukat laitetaan ohuena kerroksena. Levyjen lämpötila laitetaan pienimmälle mahdolliselle, yleensä 50 astetta. Pöyhi välillä kukkia, niin että ne kuivuvat tasaisesti. Ne voi kuivata myös uunissa pienimmässä lämmössä ja uuniluukku hiukan auki. Huuhtelet kukat ennen kuivaamista mahdollisten ötoköitten poistamiseksi..

Kuivattua kasvia voi käyttää yleislääkkeenä suolistovaivoihin, naistentauteihin, flunssiin, anemian yms. Parhaiten käytät siankärsämöä kuivattuna tekemällä siitä teetä, joka auttaa edellämäinittuihin vaivoihin. Teetä nautitaan useamman kerran päivässä. Vahvempaa uutea tai tuoreesta kasvista puristettua mehua käytetään myös ulkonaisesti haavojen ja paiseitten kääreisiin.

Miellyttäviä hetkiä tutustumisessa Suomen luonnonvaraisiin kasveihin, toivoo Inkku.

SFT toimii

SFT tekee muistokäynnin Santahaminan punaisten muistomerille sunnuntaina 24.09. 2006. Kokoonntuminen Herttoniemen metroasemalla Apteekin edessä, josta lähdetään henkilöautoilla Santahaminaan klo 11.00. Ilmoittautuminen 10.9. mennessä Esko Auervuolle puh. 09-694 9307(040-707 3576) tai Timo Kangasmaalle 040-5858508.

□ □ □

Helsingin Työväen Vappumarsis-yhdistyksen hallituksen kokous pidetään tiistaina 26.9.2006 klo 18.00 Timpurien kerholla, Mäkelänkatu 8. Kästellään mm. talousasioita.

PAND järjestää keskustelutilaisuuksia, joiden aiheena on "Polttopisteinä Latinalaisen Amerikan kulttuuri, politiikka ja erilaiset ilmiöt". Tilaisuudet järjestetään PANDin toimistolla Pursimiehenkatu 21, Helsinki.

7.9. torstaina klo 19.00 Matti Laitinen, vajaakuntoisten atk-kouluttaja ja kirjailija alustaa aiheesta "Bolivaarinen vallankumous: sen juuret, USA:n merkitys Latinalaisessa Amerikassa, taustaa Venezuelan tapahtumille, Chavesin rooli, aikaansaannokset ja päämäärät."

Toimittaja Jaana Kanninen kertoo matkastaan Venezuelaan.

29.9. perjantaina klo 19.00 Maiju Tawast, teatteriohjaaja, kulttuuri-toimittaja ja teatterikriitikko kertoo Kuuban teatteri- ja tanssikentästä sekä taidekoulutuksesta.

PANDin järjestämät keskustelutilaisuudet ovat maksuttomia ja kaikille avoimia.

Kansan äänen pöytä 9.9. suurmielensoitoksen yhteydessä järjestötorilla klo 13.00. Pöydän luota haettavissa jakomateriaali ja banderoilit. Kokoonnutaan yhdessä pöydän luona.

Kommunistien Hermannin-Valtilan osaston johtokunnan kokous pidetään ma 2.10. klo 18.00 Männiköllä, os. Vellamonkatu 6 A1. Käsitellään: osaston järjestäytyminen, eduskuntavaaleihin valmistautuminen sekä Suomen Työväenpuolueen organisoimisesta osastolle koituvat tehtävät

Kansanääni

Helsingin
Lähiradiossa
100,3 MHz

Keskiviikkona

- 20.9.2006
- 18.10.2006
- 15.11.2006 ja
- 13.12.2006
klo 19.00-19.30

SFT Lähiradiossa

100,3 MHz
jokaisen kuun viimeisenä keskiviikkona klo 20.00 -20.30.

Tapahtumia

Onko Suomen Työväenpuolue vastaus nykyiselle kovalle talous- ja yhteiskuntapolitiikalle

Seminaari ja keskustelutilaisuus lauantaina 16.9.06 Helsingissä Hermannin kerholla, os.

Hämeentie 67 klo 11.00.

Alkuvuodesta käynnistetty keskustelu mahdollisesta Suomen Työväenpuolueen organisoimisesta on herättänyt laajaa mielenkiintoa. Tällä hetkellä maassamme ei ole sellaista poliittista voimaa, joka uskottavasti esittäisi vastapainon nykyiselle uusoikeistolaiselle politiikalle. Tässä seminaarissa teemme yhteenvetoon käydystä keskustelusta. Tervetuloa keskustelemaan ja päättämään asioista Suomen Työväenpuolue-STP / toimikunta

VALTTERILLE

Kirpputori Kansan äänen tukemiseksi pidetään la-su 16 - 17.9.2006 Valtterilla, Aleksis Kivenkatu 17. Pöydän numero on 785. Tarvitsemme lisää uutta, mielenkiintoista tavaraa, koska uusi tavara menee paremmin kaupaksi kuin entinen moneen kertaan myynissä ollut.

Tavaran tulee olla puhdasta ja ehjää. Sinulla on aivan varmasti jotain tavaraa, josta voit luopua: talouden pienkoneita, astioita, radioita, kameroita tms., se menee hyvin kaupaksi. Lahoja se kirpputorillemme ja näin saamme rahaa Kansan äänen julkaisemiseen ja muuhun toimintaan. Tavaran voi toimittaa etukäteen soittamalla joko Tarja Männikkö p. 701 2628 kännykkä 050-4320777 tai Esko Auervuolle p. 040-707 3576 tai tuoda suoraan myyntipöydälle heti aamusta, olemme paikalla lauantai-aamuna klo 7.30.

Kiitokset kaikille, jotka ovat aiemmin antaneet tavaraa ja näin auttaneet meitä toiminnassamme.

EU:n Vastaisen Kansanrintaman johtokunnan kokous pidetään torstaina 21.9. klo 18.00 Hermannin kerholla, Hämeentie 67. Käsitellään enen kaikkea tulevia eduskuntavaaleja sekä osallistumista Suomen Työväenpuolueenvaliorgansaatioon. sekä muuta syksyn toimintaa.

Suomen Työväenpuolue rp:n

järjestäytymiskokous sunnuntaina 17.9.2006 alkaen klo 11.00 Timpurien toimitaloissa, Mäkelänkatu 8, Helsinki. Tervetuloa

Marxilaisen filosofian opintopiiri Hämeenlinnassa ma 25.9. klo 18.00 Hämeenlinnan sivistys- ja kulttuurityö ry:n tiloissa, Parolantie 6. Dialektisen materialismin mukainen materiaalkäsitys.

Tervetuloa

EU:n vastainen kansanrintama ry
www.euvkr.com
euvkr@euvkr.com

Kommunistien Liitto ry
http://kommunistienliitto.tk/

Juche-aatteen opintoyhdistys -
The Society for Study of the Juche idea
Kytömaantie 174, 32200 Loimaa, fax (02) 762 2444
http://juche.vunet.org/
juche.aate@saunalahti.fi
Pyydä suomenkielisiä aineistoja korealaisesta sosialismista!

KOMINFORM

Ikkuna todelliseen maailmaan
www.kominfo.pp.fi

Maksuton internet-utispalvelu. Liity maksuttomille postityslistoille! Web-sivuilla suomenkielisiä katsauksia sekä luokkataistelun että geopolitiikan näkökulmista.
PL 182, 00811 Helsinki
p. 040-717 7941, fax (09) 759 1081

EUVKr Haminassa

EU:n Vastainen kansanrintama jatkoit torillaisuuksien pitämistä Suomen eri kaupungeissa. Elokuun 19. vuorossa oli Hamina ja sen tori. Tilaisuudessa puheenvuoroja käyttivät Heikki Männikkö, Juhani Tanski, Kalevi Wahrman ja Reijo Katajaranta.

Kuten aikaisemminkin, tilaisuus keräsi runsaasti huomiota ja moni torilla liikkuneista tuli kertomaan mielipiteitä EU:sta ja Suomen nykypolitiikasta. Eräänkin vihaisen haminalaisen mukaan ne, jotka Suomen liittävä EU:hun, tulisi tuomita valtiopetoksesta valtakunnanolemuksessa, koska he selkeästi rikkoivat voimassa olevaa perustuslakia.

Myöskään kansaa ei ole kuultu missään vaiheissa. Vuoden 1994 EU-kansanäänestyksen liittymistä puoltava tulos saatiin vain täysin katteettomien lupauksen ja röyhkeän valehtelun tuloksena. Mikään tuolloin esitetyistä lupauksista ei ole pitänyt paikkaansa; päinvastoin, ne ovat muuttuneet vastakohdiksi.

Reijo Katajaranta syntyperäisenä haminalaisena selvitti hieman Haminan kaupunkia ja miten kaupungin asiat ovat yhteydessä EU:hun ja sen perustuslakiin:

"Ulkopuoliset tuntevat Haminan vain muutaman asian perusteella. Ensinnäkin kaupungin asemakaavasta on tullut sanonta: Pää pyörällä kuin Haminan kaupunki. Toinen asia on kaupungin suuret vallitukset ja kolmantena ja uusimpana kaupungissa kesäisin järjestettävät sotilas-musiikin Tatoot.

Näiden lisäksi kaupungista olisi hyvä tietää, että **Haminan satama** on Suomen viidenneksi suurin ja yksi suurimmista vientisatamista. Satamasta saa elantonsa pari tuhatta haminalaista. Sataman työlläiset ovat usein törmänneet EU:n palveludirektiivin mukaisiin yrityksiin korvata ahtaajat millä tahansa helpatyövoimalla. Tässä asiassa sataman työlläiset, jotka kuuluvat AKT:hen, ovat otaneet usein yhteen ahtaustalan yrityksen Stevecon kanssa, jonka kanssa ahtaajat solmivat työehtosopimuksensa. Jos asiat päästetään menemään huonosti satamassa se taatusti säteilee koko kaupunkiin.

Toinen asia, joka on viime aikoina tullut esiin on v. 1953 rakennettu

Summan paperitehdas, joka on Stora-Enson tarkkailulistalla. Tehdastalle on annettu 1,5 vuotta armonaikaa "osoittaa elinkelpoisuutensa". Muuten sille voi tulla Kuusankosken kohtalo. Tehdas työllistää nykyään 700 työntekijää. Tämänkin uhan takana on globaali kapitalismi, jota EU tukee. Nyt amerikkalaiset eläke-rahastot päättävät tehtaan kohtalosta, ja samalla koko kaupungin tulevaisuudesta.

Kaupungin ympärillä on runsaasti **pienviljelijävoittoista maataloutta**. Siitä kertoo jo tämä vilkas Haminan tori, jonne maanviljelijät ja alueen pienyritykset tulevat kauppaamaan tuotteitaan. Tässäkin törmäämme EU-direktiveihin, arvonnais-veroisiin ja EU:sta tulevaan elintarvikkeiden tuontiin, jotka kaikki ovat omalta osaltaan nakertamassa paikallista tuotantoa.

Hamina on myös **Varuskuntakaupunki**. Varuskunnan lisäksi kaupungissa on **RUK**, jotka kumpikin tuovat varmasti runsaasti rahaa verotuloina kaupungille ja palveluiden käyttäjänä pienyrityksille. EU:n suunnitelmat omasta armeijasta ovat pakottamassa varuskuntien sulke-misiin. Haminassa ei olla vielä mitään lakkauttamassa paitsi maineikas varuskunnan soitokunta, joka lakkautettiin vuodenvaihteessa 1989-90. Jos varuskunta suljettaisiin, se olisi aikamoinen suonenisku Haminalle.

Myös kaupunkia vaivaa yhä kiihtyvä liikenne Suomen ja Pietarin välillä. **Moottoritiehanke** Helsingistä Pietariin on yksi EU:n hankkeista. Sanotaan, että siihen saataisiin EU:lta rahaa, mutta pitää muistaa, että Suomi on EU:n nettomaksaja satojen miljoonien euron edestä. Eli nuokin moottoritien sijoitett EU-rahast ovat oikeastaan omia rahojamme. Tässä yhteydessä kannattaa muistuttaa, että venäläisillä rekoilla on vapaa oikeus käyttää ilmaiseksi hyväkseen Suomen teitä ja Haminan rantateitä. Miksi?

Kalevi Wahrman esitti puheensa muutamia syitä vastustaa EU:n perustuslakia, jonka eduskunta aikoo ratifioida vielä tämän syksyn aikana: **EU:n perustuslaki sitoo Suomen peruuttamattomasti EU:hun ja antaa EU:n päättävälle elimille ylimmän päätösvalan Suomen asioista.** EU:n perustuslaki menee

yli Suomen lainsäädännön ja Suomen perustuslain. Jos Suomen lainsäädännön ja EU-lakien ja direktiivien välille tulee ristiriitaa, EU:n lait pätevät. Tämä on sanottu EU:n perustuslain 1 osaston artikkelissa 6 näin: "Tämä perustuslaki sekä lainsäädäntö, jota unionin toimielimet antavat käyttäessään sille annettua toimivaltaa ovat **ensisijaisia** jäsenvaltioiden oikeuteen nähden."

EU määrittelee jäsenmaidensa **talouspolitiikan puitteet**, mm. budjettien raamit. Käytännössä EU:n talouspolitiikka ei johda kansalaisten hyvinvointiin, hyvään sosiaali- ja työttömyysturvaan sekä hyvään työllisyyteen vaan aivan päinvastaiseen tulokseen

Ulko- ja puolustuspolitiikka ovat EU:n perustuslain mukaan EU:ssa päätettäviä asioita. **Perustuslain 1 osaston 12. artikkelissa kohta 4 sanotaan:** "Unionilla on toimivalta määrittellä ja toteuttaa yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, mihin kuuluu myös yhteisen puolustuspolitiikan asteittainen määrittely. Näin perustuslaki vie Suomelta kaiken ulko- ja puolustuspolitiittisen riippumattomuuden ja itsenäisyyden. Nyt meitä aivan kuin annettuna tosiasiana jo sopeutetaan EU:n kriisinhallintaan ja Nato-yhteistyöhön.

Puheenvuorossaan **Heikki Männikkö** totesi: Tärkeintä meille on luoda tällä Suomi-nimisellä alueella elämiseen kelvolliset olosuhteet. Siihen ei EU:n lainsäädäntö anna mahdollisuuksia, koska emme itse voi säädellä talouttamme, korkotasoa, rahan ulkomaista arvoa ja pääomien liikkeitä. Tästä johtuen mm. tuotantomme omavaraisuus oli aiemmin yli 50 %. Tänä tuotantomme kotimaan markkinoille suuntautuu vain 16 %. Viennin osuus tuotantomme on kasvanut lähes 50 %:ttiin. Tämä muodostaa suuren riskin. Jos viennin kilpailukyky putoo, merkitsee tämä, että emme mitenkään löydä tuotantomme korvaavaa käyttöä. Ainoa keino silloin on laskea palkkoja ja vähentää työpaikkoja. Ja näin juuri EU-suuntauksen vuoksi on tapahtunutkin.

EU:n Vastainen kansanrintama jatkaa tilaisuuksiensa pitämistä seuraavalla kerralla Turun torilla, jonne menemme 2. syyskuuta.

Yhteiskunnan luokkarakenne muuttuu muttei katoa

Turun kauppakorkean tutkijatohtori Jani Eerola kirjoitti HS:n vieraskynässä heinäkuun lopulla juuri tällä samalla otsakkeella artikkelin, jossa hän perustelee yhteiskunnan olevan edelleenkin luokkayhteiskunta, mutta perusteeksi hän päättelee ihmisten ammatillisen jakkautumisen – ei marxilaisittain ihmisten suhdetta tuotantovälineiden omistukseen.

Eerolan artikkelissa todetaan, että "monet asiantuntijat väittävät, ettei luokilla ole nyky-yhteiskunnassa enää merkitystä. Oletamuksen mukaan yksilöt valitsevat vapaasti identiteittinsä ja päättävät, mitä kukin työkseen tekee, miten pukeutuu, mitä kaupasta ostaa ja kenen kanssa seurustelee." Luokkien tilalle on mm. ehdotettu elämäntyyliin ja yksilöllisille kiinnostuksen kohteille perustuvia yhteiskunnan luokitteita.

Eerola esittää luokkaerojen perustaksi ihmisten ammattia: "Sillä on yhteys esim. varallisuuteen, kuluttamiseen, äänestämiseen, eriarvoisuuteen, työttömyyteen – sekä terveyteen ja kuolleisuuteen."

Eerolan huomioi kyllä aivan oikeita asioita, mutta ne ovat vain oireita todella olemassa olevasta yhteiskunnan luokkaperustasta, joka on ihmisen suhde tuotantovälineisiin – ovatko tuotantovälineet yksityisessä vai yhteiskunnallisessa omistuksessa. Yksityinen omistus luo luokat ja jakaa ihmiset köyhiin ja rikkaisiin, yläluokkaan ja työttömiin. Täytyy vain ihmetellä kuinka perusteellisen pannassa Marxin oppien onkaan oltava Suomessa, kun tällainenkaan yli 150-vuotta tunnettu totuus ei saa nousta esiin, ikäänkuin sitä ei tunnettaisi olemkaan.

Mutta luokkaerojen poistaminen edellyttäisi tuotantovälineiden omistuksen yhteiskunnallistamista ja sitäähän Suomen yläluokka – Erkkö etunensä – vastustaa viimeiseen asti.

Suuret sijoitusrahastot ovat nousemassa globaalin markkinatalouden valtiaiksi

HS:n taloustoimittaja Juha-Pekka Raeste selvitti jutussaan 27.7., kuinka suuret sijoitusrahastot käyttävät nykyään valtaansa. "Amerikkalainen sijoitusyhtiö Blackstone ilmoitti äskettäin, että sen uusi yrityskauppoihin erikoistunut rahasto on kerännyt ennätykselliset 15,6 miljardia dollaria eli 12,3 miljardia euroa sijoitusrahaa. Määrä tekee siitä maailman suurimman yksityisen rahaston."

"Blackstonen uusi jättirahasto keskittyy isoihin velkavivulla toteutettaviin yrityskauppoihin (leveraged buy-out). Näissä rahastoissa pääomasijoittajien ideana on ostaa vahvan kassavirran yrityksiä velkarahalla ja myydä niiden rönsyjä ja huonosti kannattavia liiketoiminnan osia pois. Sitten sutjakaksi laihdutettu ja parempaa tuottoa tekevä yritys naitetaan muiden alan toimijoiden kanssa niin, että toimintojen yhdistämisestä saadaan synergiaetuja ja hinnoitteluvoimaa. Noin 3-7 vuoden päästä yhtiö myydään isona ja trimmattuna pois."

Tämähän se on sitä nykypäivän kapitalismia. Raeste ei vain kerro, että tässä "laihduksessa" tuhannet ja taas tuhannet työlläiset jäävät työttömiä. Nythän esim. Haminan Summan paperitehtaalla on näyttämisen paikka onnistuuko se laihduttamaan.

Lukijan kannattaa katsoa myös Pekka Tiaisen artikkeli Liukkaan suuren rahan 2000-luku, joka löytyy lehtemme sivulta 4.

Eduskunta nosti taas palkkojaan

Eduskunnan palkkiolautakunta, jonka puheenjohtajana toimii ministeri Jaakko Itoniemi, päätti nostaa kansanedustajien palkkioita elokuun alusta. Nyt alle kolme kautta rivikansanedustajana toimineen palkkio nousi 5220 eurosta 5400 euroon ja yli 12 vuotta kansanedustajana olleilla 5600 eurosta 5800 euroon. Perusteluna korotukselle oli Tilastokeskuksen taulukko, jossa osoitettiin, että kansanedustajat ovat jääneet palkka-kuoppaan. Samalla toimikunta päätti toisesta korotuksesta, joka tehdään ensi huhtikuun alussa.

Kansa kuitenkin muistaa, että muutama vuosi sitten puhemies Uusokaisen johdolla ja samaisen palkkiolautakunnan suosiolla avustuksella kansanedustajien palkkioihin ja eläkkeisiin tehtiin jättikorotus. Ja jotta sellainen voitoin tehdä riippumatta yleisestä palkkakehityksestä, termi palkka muutettiin palkkioksi.

Nyt toteutettua palkkioiden nostoa on perusteltu mm. sillä, että "kansanedustajan tehtävä on vaativaa ja vastuullinen, ja edustajilla on oltava laaja-alainen tietämys yhteiskunnan eri alueita. Kansanedustajan palkka on pidettävä kilpailukykenä, muuten tehtävä ei enää kiinnostaa maan etevimpiä poliitikkoja."

Päinvastoin, juuri tällä tavalla eduskunta täyttyy pyrkyreistä ja urahissin pakkautuvista, joita ei kiinnosta mikään muu kuin oman edun ajaminen. Siitä karuna tosiasiana on nykyisen eduskunnan täydellisen ajautuminen laidasta laitaan EU-myönteisen ja uusliberalistisen politiikan aisankannattajiksi.